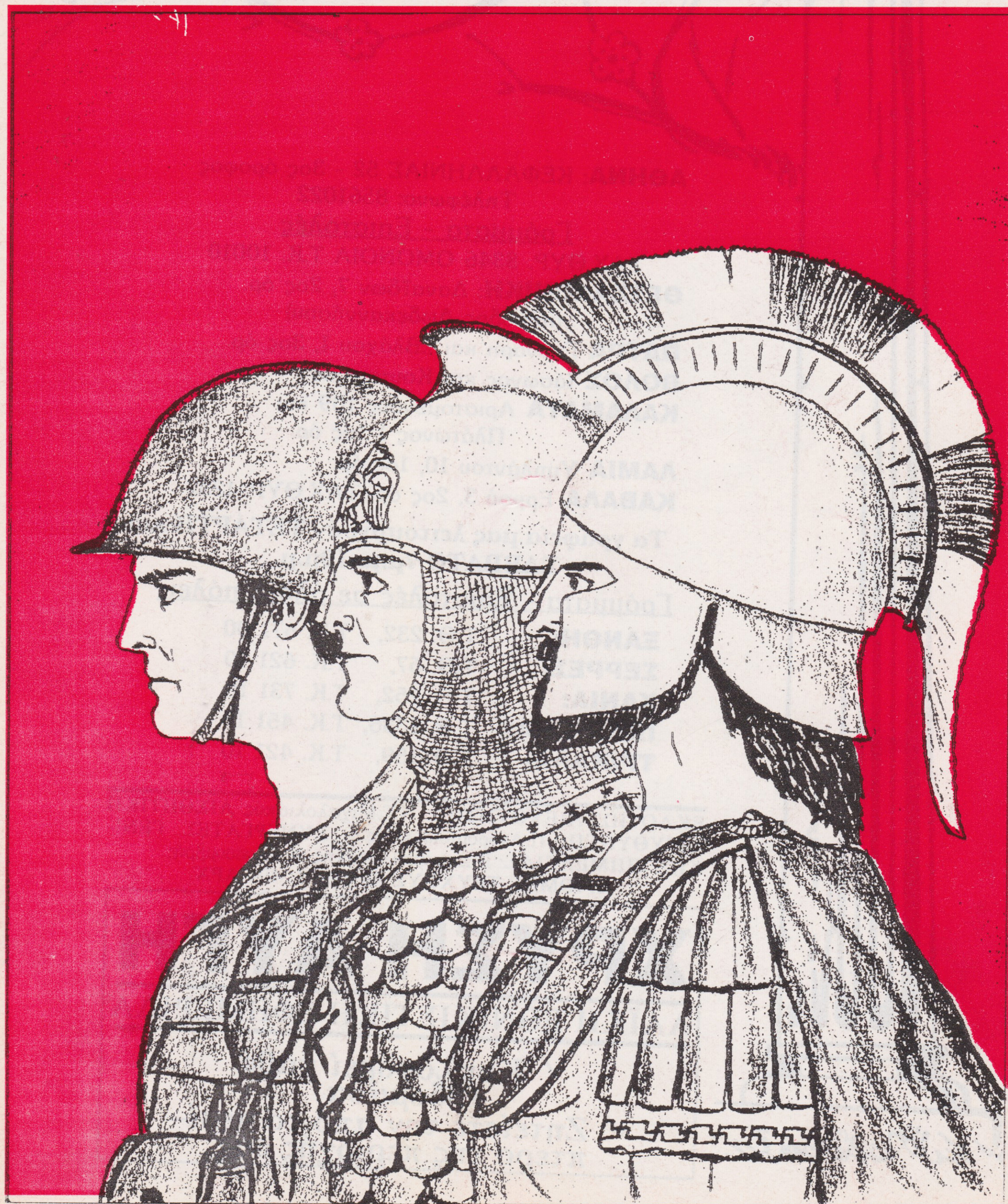
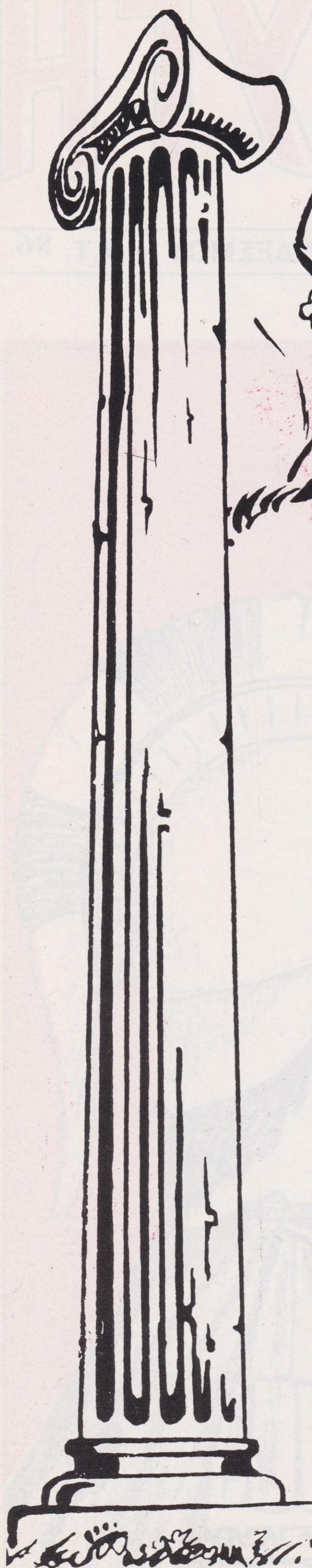
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑ·Ι·ΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ – Α.Τ. 86

ΑΘΗΝΑ: ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ 52 - 3ος όροφος
Τηλέφωνο: 8561022

Γράμματα - Επιστολές
ΤΑΧ.ΘΥΡ. 8346 ΟΜΟΝΟΙΑ Τ.Κ. 10010

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Δαναΐδων 7, 2ος όρ.
(πάροδος Δωδεκαννήσου)

ΠΑΤΡΑ Γούναρη και Ι.Βλάχου 1, 3ος όρ.

ΒΟΛΟΣ Ιάσωνος και Κουταρέλια

ΚΑΛΑΜΑΤΑ Αριστομένους 109 και
Πλάτωνος 1 1ος όρ.

ΛΑΜΙΑ Υψηλάντου 10, 1ος όρ.

ΚΑΒΑΛΑ Ερμού 3, 2ος όρ. ΤΑΧ.ΘΥΡ. 1252

Τα γραφεία μας λειτουργούν ΤΕΤΑΡΤΗ και ΣΑΒΒΑΤΟ 7μ.μ.-10μ.μ.

Γράμματα - Επιστολές σε άλλες πόλεις

ΞΑΝΘΗ:	Τ.Θ. 232,	Τ.Κ. 671 00
ΣΕΡΡΕΣ:	Τ.Θ. 67,	Τ.Κ. 621 10
ΧΑΝΙΑ:	Τ.Θ. 252,	Τ.Κ. 731 10
ΙΩΑΝΝΙΝΑ:	Τ.Θ. 1336,	Τ.Κ. 451 10
ΤΡΙΚΑΛΑ:	Τ.Θ. 159,	Τ.Κ. 421 10

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ.Μιχαλολιάκος ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Π.Ανδρουτσόπουλος - ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ: Β.Σκαρμαλιωράκης, Χ.Κουσουμβρής.
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 86 ΤΙΜΗ: 400 ΔΡΧ

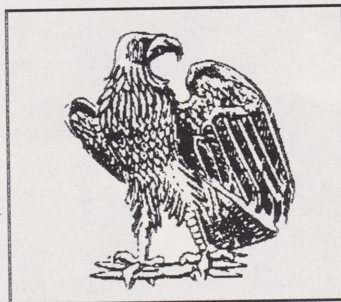
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1994

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΕΛΛΑΔΑ, Ο Β'

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1994

Β' ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ Γ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Η χώρα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Η κρίση σε όλα τα επίπεδα της εθνικής ζωής έχει φθάσει πλέον σε επικίνδυνο για το μέλλον του τόπου σημείο. Για ότι μιλούσαμε τόσα χρόνια ήλθε ΔΥΣΤΥΧΩΣ η ώρα να γίνει ζοφερή πραγματικότητα. Δεν παριστάνουμε τους μετά Χριστόν προφήτες.

Οι προβλέψεις μας δεν ήταν προφητείες, ήταν μιά αυτονόητη αλήθεια, που αβίαστα προέκυπτε με μία έστω και επιφανειακή επισκόπηση των πραγμάτων.

Δεν χρειαζόταν ούτε "φιλοσοφία", ούτε "προφητείες" για να καταλάβει κανείς, που πηγαίνει η χώρα. Οι χειρισμοί των εκάστοτε κυβερνήσεων στα Μεγάλα Εθνικά Ζητήματα ήταν τόσο απροκάλυπτα σαφείς, που μόνο ένας βλάκας δεν θα καταλάβαινε πως θα εξελιχθεί η κατάσταση. Οι προχειρότητες, οι σαλιμπαγκισμοί και οι χαριστικές παροχές σε "ημετέρους" δεν χρειαζόταν να είναι κανείς "ιδιοφυής" για να καταλάβει ότι ΟΧΙ ΜΟΝΟ δεν οδηγούν πουθενά, αλλά πηγαίνουν τη χώρα στην οικονομική καταστροφή. Η μόνη διαφορά του παρόντος χρόνου από το παρελθόν είναι ότι σήμερα (ΕΥΤΥΧΩΣ!) αρκετοί έχουν καταλάβει την τραγική αποτυχία του πολιτικού κατεστημένου, αρκετοί βλέπουν πλέον ότι η Εθνική μετοδοσία έχει πάρει σάρκα και οστά. Γι'αυτόν ακριβώς τον λόγο σήμερα περισσότερο από ποτέ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ να ενταθεί ο πολιτικός αγώνας και με ότι μέσο διαθέτουμε να ενημερώσουμε τον Λαό.

Το γεγονός ότι οι ΙΔΕΕΣ μας σήμερα μπορούν να τύχουν μία ευρύτερης λαϊκής αποδοχής κάνει τις ευθύνες μας μεγαλύτερες και μας υποχρεώνει εν όψει του Γ μας Συνεδρίου να σεβασθούμε αυτό το δεδομένο. Πρέπει με άλλα λόγια να πλησιάσουμε με κάθε τρόπο τον Λαό και ο καλύτερος τρόπος γι'αυτό είναι να συμπαρασταθούμε στα προβλήματά του. Αυτό όμως πρέπει να γίνει χωρίς να υποχωρήσουμε ούτε χιλιοστό από τις θέσεις μας. Οι σκληρές περιστάσεις, που περιμένουν

την Πατρίδα μας, μας ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΥΝ να είμαστε ΑΠΟΛΥΤΟΙ στις Ιδεολογικές μας θέσεις και ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΙ στις πολιτικές μας επιλογές. Ας μην ξεχνάμε, και να μην το ξεχνάμε γιατί αλλιώς θα χάσουμε πολύτιμο χρόνο και ενέργεια, ότι οι "βολεμένοι" και οι "συμφεροντολόγοι" δεν πρόκειται ΠΟΤΕ να μας ακολουθήσουν, παρά μόνο όταν είμαστε τόσο Δυνατοί, που δεν θα τους χρειαζόμαστε.

Στην δύσκολη προσπάθεια που έχουμε αναλάβει και συνεχίζουμε δεν πρέπει να αφήσουμε να δηλητηριάσει το ΗΘΙΚΟ μας η ηττοπάθεια και η μιζέρια. Οι "κλάψες" του τύπου:"είμαστε αποκλεισμένοι από τα Μέσα Μαζικής Ενημερώσεως", "δεν έχουμε μέσα", "μας πολεμούν όλοι" δεν ΑΝΑΙΡΟΥΝ το γεγονός ότι έχουμε ένα χρέος και μία αποστολή, που πρέπει να τιμήσουμε. Επιπλέον το γεγονός ότι μας πολεμούν όλοι αυτοί είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι βρισκόμαστε στον ΣΩΣΤΟ ΔΡΟΜΟ.

Με ευκαιρία το Γ' Συνέδριο της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" για μία ακόμη φορά καλούμε όλους τους Συμπατριώτες μας (Επώνυμους και Ανώνυμους), που μοιράζονται τις ίδιες ΙΔΕΕΣ με εμάς να πυκνώσουν τις Τάξεις μας ή τουλάχιστον να καταθέσουν τη δική τους εναλλακτική πρόταση. Ξεκαθαρίζουμε πρώτα εμείς, ότι προσωπικές διαφορές δεν υπάρχουν και δεν πρέπει να υπάρχουν, προκειμένου να γίνει μία σωστή προσπάθεια με σκοπό την Νίκη της Εθνικιστικής Ιδέας.

Είναι γεγονός ότι το σύστημα, για προφανείς λόγους, έχει φροντίσει να κατασυκοφαντήσει το Κίνημά μας και παρ'όλο που πολλοί γνωρίζουν ότι η "λάσπη" αυτή είναι ένα άθλιο ψέμμα, παρ'όλα αυτά διστάζουν να μας πλησιάσουν τρομοκρατημένοι από την "μήνι" και την οργή του συστήματος εναντίον μας. Πιστεύουμε ότι ήλθε ο καιρός να ξεπεράσουν τους φόβους τους, φόβους λογικούς μεν, αλλά που δεν οδηγούν πουθενά, αφού το σύστημα όλο και περισσότερο οδηγεί την Πατρίδα μας στην συμφορά και στην δυστυχία.

Με αυτές τις σκέψεις Καλούμε Ολους, Φίλους και Συναγωνιστές, να πυκνώσουν τις τάξεις της "Χρυσής Αυγής", να δώσουν το μαχητικό τους παρόν, να καταθέσουν τις προτάσεις τους, να συμμετάσχουν στις εργασίες προετοιμασίας του Γ' Συνεδρίου των Ελλήνων Εθνικιστών.

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γ' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ο ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΤΟ "ΤΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΜΕΤΕΧΟΝΤΑΣ" ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Επιμελής, συντονισμένη και ιδιαιτέρως προβεβλημένη είναι η προσπάθεια που καταβάλλεται από ημεδαπούς και αλλοδαπούς "καθηγητές" και "διανοουμένους" να μας πείσουν ότι δεν υπάρχει Ελληνική Φυλή ή με άλλα λόγια ότι δεν υπάρχει Γνήσια Φυλετική Συνέχεια του Νεώτερου Ελληνισμού από τον Αρχαίο. Αντίθετοι σ' αυτήν την προσπάθεια στέκονται δύο κατηγορίες απόψεων και διανοουμένων, που και οι δύο εθνικά σκεπτόμενες επιχειρούν να ανατρέψουν το μεγάλο αυτό ψέμμα. Η πρώτη κατηγορία, στο πλευρό της οποίας ανεπιφυλάκτως τάσσεται η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", πιστεύει (ΠΟΛΥ ΟΡΘΑ!) ότι οι σημερινοί Ελληνες είναι απόγονοι των Ελλήνων με βιολογικό τρόπο και ότι υπάρχει μια αναμφισβήτητος ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΙΜΑΤΟΣ!

Περιττό να πούμε ότι η άποψη αυτή θεωρείται από το μαρξιστικό και το φιλελεύθερο "πολιτιστικό" κατεστημένο ...ρατσιστική και για τον λόγο αυτό δεν ακούγεται και πολύ ή μάλλον δεν ακούγεται καθόλου. Για μας, για να ξεκαθαρίσουμε κατ' αρχάς την θέση μας η έννοια ΕΘΝΟΣ δεν έχει καμμία σημασία εάν δεν περιέχει σαν απαραίτητη προϋπόθεση και όχι μόνο προϋπόθεση, αλλά και ΟΥΣΙΑ και ΠΥΡΗΝΑ, το βιολογικό γεγονός της ΦΥΛΗΣ. Δεν πιστεύουμε σε Εθνη επίπλαστα βασισμένα σε Κοινωνικά ή άλλης μορφής συμβόλαια, όπως αίφνης οι Αμερικανοί, οι Αυστραλοί ή οι Βραζιλιάνοι, αλλά πιστεύουμε σε Εθνη- Φυλές ή Φύλα, όπως η Φύση και στην συνέχεια η Ιστορία σοφά εποίησε. Και για να γίνουμε πλέον συγκεκριμένοι: Πιστεύουμε ότι το Γένος των Ελλήνων αποτελεί Γνησία Συνέχεια του Αρχαίου Γένους και ΟΧΙ ένα "πολιτιστικό χωνευτήρι" κοινών ηθών, εθίμων και γλώσσας.

Ας έλθουμε όμως τώρα στην δεύτερη κατηγορία αυτών, που αναμφισβήτητα υπερασπίζονται την Ελληνικότητα. Η άποψη των ανθρώπων αυτών εχει περίπου ως εξής: Λέγουν ότι οι σημερινοί Ελληνες είναι καθ' όλα Ελληνες, αφού ακόμη και στην περίπτωση που δεν αποτελούν φυλετική συνέχεια των αρχαίων, αυτό δεν έχει σημασία γιατί ο Ελληνισμός είναι οντότης και κοινότης πολιτιστική. Με άλλα λόγια δηλαδή ότι αφού οι σύγχρονοι Ελληνες έχουν ήθη, έθιμα, συνήθεια, τρόπους, γλώσσα Ελληνική, τότε είναι Ελληνες. Η δεύτερη αυτή άποψη "υπερασπίσεως" του Ελληνισμού στο βάθος της αρνείται ή τουλάχιστον αδιαφορεί για το Φυλετικό περιεχόμενο του Ελληνισμού και κατά τούτο στην ουσία της δεν διαφέρει και πολύ από αυτά, που έγραφε ο Φαλμεράϋερ ή που γράφουν σήμερα κατά κύμματα οι διάφοροι Ντυροζέλ. Στο κάτω - κάτω της γραφής όλοι αυτοί ποτέ δεν αμφισβήτησαν (πώς θα μπορούσαν άλλωστε;) την γλώσσα μας, τα ήθη, τα έθιμα ή την θρησκεία

μας. Τίποτε δεν αμφισβήτησαν από όλα αυτά. Την Φυλετική μας Καταγωγή αμφισβήτησαν!

Ας έλθουμε όμως σε αυτό που είναι το ζητούμενον του παρόντος γραπτού. Πολύ συχνά είτε οι ολοκληρωτικά αρνητές της Ελληνικής Φυλής, είτε οι υπερασπιζόμενοι την αποκλειστικά "πολιτιστική" ουσία του Ελληνισμού χρησιμοποιούν μία ρήση του Ισοκράτους από τον περίφημο λόγον του, τον "Πανηγυρικό". Η ρήση αυτή έχει ως εξής: "Και μάλλον Ελληνες καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας". Βασιζόμενοι λοιπόν στην φράση αυτή λένε: Μα τι λέτε περί Ελληνικής Φυλής, Ελληνες ήσαν όχι αυτοί που ήταν Ελληνες στην καταγωγή αλλά αυτοί που είχαν Ελληνική παιδεία. Επομένως και οι βάρβαροι που είχαν Ελληνική παιδεία ήταν Ελληνες!

Αυτοί που χρησιμοποιούν τα λόγια αυτά του Ισοκράτους για να στηρίζουν αυτόν τον συλλογισμό είτε είναι αμόρφωτοι, είτε σκοπίμως διαστρεβλώνουν την Σκέψη και το Πνεύμα του Μεγάλου αυτού Ελληνος. Αυτό γιατί όπως διεξοδικά θα δούμε στην συνέχεια ο Ισοκράτης καμμία πρόθεση δεν είχε να πει αυτά, που αυτοί αυθαίρετα λέγουν, ερμηνεύοντας δήθεν τον Ισοκράτη. Ας δούμε τι λέει για την περίφημη αυτή φράση του Ισοκράτους ο μεγάλος και έγκριτος Γερμανός ιστορικός ULRICH WILCKEN:

"Ο Ισοκράτης αναφέρει βέβαια στον "Πανηγυρικό" του (380 π.Χ.) ότι η Αθήνα υπερέχει τόσο πολύ στην σκέψη και τον λόγο ώστε "οι ταύτης μαθηταί των άλλων διδάσκαλοι γεγόνασι, και το των Ελλήνων όνομα πεποίηκε μηκέτι του γένους αλλά της διανοίας δοκείν είναι, και μάλλον Ελληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας" (παρ. 50). Ωστόσο με την φράση αυτή ο Ισοκράτης δεν θέλει να συμπεριλάβει (όπως υποστηρίχθηκε συχνά) στους Ελληνες και τους εξελληνισμένους αυτούς βαρβάρους, γιατί γι' αυτόν οι βάρβαροι, ιδιαίτερα οι Πέρσες, εξακολουθούσαν να είναι οι "φυσικοί" εχθροί των Ελλήνων (Πανηγ. παρ. 158, πρβλ. Παναθ. παρ. 163). Το νόημα της φράσεως είναι μάλλον ότι ο Ισοκράτης θεωρεί πραγματικούς Ελληνες μόνο τους Ελληνες εκείνους που είχαν λάβει αττική μόρφωση. Οσον αφορά τους βαρβάρους, ο Ισοκράτης βρίσκεται σε αντίθεση με τον σοφιστή Αντιφώντα, ο οποίος, σύμφωνα με απόσπασμα έργου του που σώθηκε σε πάπυρο, είχε διακηρύξει από την άποψη του φυσικού δικαίου την φυσική ομοιότητα Ελλήνων και βαρβάρων".

(ULRICH WILCKEN - ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ - ΑΘΗΝΑ 1976- Μετάφραση του Καθηγητού κ. Ι.Τουλουμάκου)

Πέρα από την άποψη όμως του εγκρίτου Γερμανού ιστορικού υπάρχει και αυτό το ίδιο το κείμενο του "Πανηγυρικού". Θα χρησιμοποιήσουμε επί του προκειμένου την έκδοση του "Πανηγυρικού" από την "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ", που έχει γίνει με εισαγωγή - μετάφραση - σχόλια του καθηγητού κ.Χρήστου Σωτηρίου Θεοδωράτου. Και για να αντιληφθεί κανείς το Πνεύμα του Ισοκράτους και το κατά πόσον αυτό συμβαδίζει με τον "οικουμενικό" και "αντιρατσιστικό" χαρακτήρα, που επιχειρούν να του δώσουν, ας δούμε τι γράφει σχετικά με την "πανελλήνιον ιδεολογίαν" του Ισοκράτους ο καθηγητής κ. Θεοδωράτος, στην πραγματικά θαυμασίαν εισαγωγή του:

"Η Ελλάς, υπεστήριζεν, αποτελεί ενιαίαν κοινότητα φυλετικήν και πολιτιστικήν και όμως σπαράσσεται συνεχώς από τους εμφυλίους πολέμους, οι οποίοι οδηγούν κατ' ευθείαν εις την φθοράν και την παρακμήν, ενώ απένα-

ντί της στέκουν οι βάρβαροι της Ασίας, φυσικοί και προαιώνιοι εχθροί της, που καλλιεργούν τον εμφύλιον ελληνικόν σπαραγμόν και προκαλούν την ελληνικήν απαθλίωσιν. Μία λοιπόν απομένει οδός σωτηρίας: να παύσει η διχόνοια, να συμφιλιωθούν οι Ελληνες, να συνειδητοποιήσουν πλήρως την φυλετικήν και πολιτιστικήν τους ενότητα και να εκστρατεύσουν εναντίον των βαρβάρων της Ασίας", και παρακάτω, "Την αντίληψιν περί προαιωνίας εχθρότητος μεταξύ των βαρβάρων της Ασίας και των Ελλήνων την ευρίσκομεν ήδη εις τον Ηρόδοτον. Τα Μηδικά, κατά τον πατέρα της ιστορίας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία εκδήλωσις της προαιωνίας εχθρότητος Ευρώπης και Ασίας, του Δυτικού και Ανατολικού κόσμου, όπως θα ελέγαμεν σήμερα".

Ακόμη σημασία ιδιαίτερη έχει η εποχή στην οποία εγράφη ο "πανηγυρικός" και ο λόγος για τον οποίο εγράφη. Παρουσιάσθηκε πρώτη φορά το 380 π.Χ. με την ευκαιρία της τελέσεως των Ολυμπιακών αγώνων δι' εκατοστήν φορά. Η εποχή αυτή ήτο μια εποχή δύσκολη για τον Ελληνισμό αφού ίσχυε ακόμη η Ανταλκίδειος ειρήνη (387 π.Χ.), μία ειρήνη που αποτελούσε ντροπή για τον Ελληνισμό, αφού ανεγνώριζε ως υψηλό κύριο των Ελληνικών πραγμάτων, τον Αυτοκράτορα της Περσίας. Αυτή η κατάσταση, η δύσκολη κατάσταση του Εθνους μας ήταν και ο λόγος για τον οποίον ο Ισοκράτης έγραψε τον "Πανηγυρικό" του, προκειμένου να καλέσει τους Ελληνες σε ενότητα και σε πόλεμο κατά των βαρβάρων. Από την αρχή ακόμη του λόγου του (παρ. 3) είναι σαφής:

"Τούτο ουδόλως με απεθάρρυνε ούτε με έκαμε να προτιμήσω την πνευματικήν ραθυμίαν. αλλ' αντιθέτως, επειδή πιστεύω ότι ικανοποιητικόν βραβείον θα είναι δι' εμέ η δόξα, την οποίαν θα αποκτήσω με τον παρόντα λόγο μου, έχω έλθει εδώ, δια να απευθύνω συμβουλάς, σχετικάς και με τον πόλεμον εναντίον των βαρβάρων και με την ομόνοιαν, που πρέπει να υπάρχει μεταξύ μας, χωρίς βεβαίως να αγνοώ ότι πολλοί από εκείνους που ισχυρίζονται ότι είναι ρήτορες ησχολήθησαν ήδη με το θέμα τούτο".

Στην συνέχεια ο Ισοκράτης αναφέρεται στην προσφορά των Αθηνών στον Ελληνισμό, μία προσφορά Πολεμική, Ηθική, Οικονομική και Πολιτιστική. Σε αυτήν ακριβώς την Πολιτιστική προσφορά των Αθηνών στους Ελληνες αναφέρεται ο Ισοκράτης στην παράγραφο 50, όπου και περιέχεται η περίφημος φράση. Ομως καλύτερα να σας παραθέσουμε ολόκληρο το κείμενο (αρχαίο και μετάφραση του κ.Θεοδωράτου) ώστε να σχηματίσετε και μόνοι σας άποψη:

"Τοσούτον δι' απολέλοιπεν η πόλις ημών περί το φρονείν και λέγειν τους άλλους ανθρώπους, ώσθ' οι ταύτης μαθηταί των άλλων διδάσκαλοι γεγόνασιν, και το των Ελλήνων όνομα πεποίηκεν μηκέτι του γένους, αλλά της διανοίας δοκείν είναι, και μάλλον Ελληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας".

"Και δια να κλείσω το θέμα τούτο: Η πόλις μας έχει τόσον πολύ υπερβάλει όλους τους άλλους εις την φιλοσοφίαν και τον έντεχνον λόγον, ώστε οι δικοί της μαθηταί έχουν γίνει διδάσκαλοι των άλλων και έχει κάμει, ώστε το όνομα των Ελλήνων να μη θεωρείται πλέον ως δηλωτικόν του έθνους, αλλ' ως δηλωτικόν της μορφώσεως, και Ελληνες να ονομάζονται όχι τόσον όσοι ανήκουν εις το έθνος το Ελληνικόν, αλλ' όσοι έχουν τύχει της ιδικής μας παιδείας".

Εάν σκεφθεί κανείς ότι ο λόγος αυτός αφορά το 380 π.Χ., εποχή κατά την οποία δεν υπήρχαν τα Ελληνιστικά Βασίλεια και ούτε βέβαια "βάρβαροι με Ελληνική Παιδεία", είναι ΣΑΦΕΣΤΑΤΟ ότι ο συλλογισμός του Ισοκράτους, δεν έχει καμμία σχέση με την σημερινή του χρήση και

όχι μόνο δεν επεκτείνει τον Ελληνισμό στους βαρβάρους με "Ελληνική Παιδεία", αλλά απευθύνεται αποκλειστικά στους Ελληνες, που τους "περιορίζει" εις τους έχοντας ΑΤΤΙΚΗΝ Μόρφωση. Ομως αυτά είναι ...λεπτομέρειες γι' αυτούς που χωρίς να έχουν κανένα φραγμό απομόνωσαν μια φράση και θέλουν να μας πείσουν ότι οι Αρχαίοι Ελληνες και ο Ισοκράτης ειδικώτερα ήσαν απόστολοι ενός "πολιτιστικού" οικουμενισμού. Οσο για τα αισθήματα του Ισοκράτους για τους βαρβάρους και για την πρόταση του "Πανηγυρικού" ας δούμε τι γράφει στις παραγράφους 157 και 158:

"Εχω όμως και δια τους συμπολίτας τους ιδικούς μας να αναφέρω ανάλογα παραδείγματα. Και αυτοί δηλαδή προς μεν τους άλλους, προς όσους έχουν πολεμήσει μέχρι σήμερα,μόλις συμφιλιώνονται μαζί τους, λησμονούν την εχθρότητα που είχαν, προς τους Ασιάτας όμως ούτε και όταν ευεργετούνται από αυτούς, αναγνωρίζουν ευγνωμοσύνην. τόσον άσβεστον οργήν διατηρούν εναντίον εκείνων!"

"Οι Ευμολπίδαι εξ άλλου και οι Κήρυκες κατά την τελετήν των Ελευσινίων μυστηρίων, λόγω ακριβώς του μίσους προς τους Πέρσας, κηρύττουν εις επήκοον όλων ότι δεν επιτρέπεται να μετέχουν της τελετής και οιοιδήποτε άλλοι βάρβαροι, όπως ακριβώς και οι ανθρωποκτόνοι.

Είναι δε τόσον μεγάλη προς αυτούς εκ γενετής η εχθρότης που τρέφομεν, ώστε και από τας διηγήσεις τας παλαιάς περισσοτέραν ευχαρίστησιν δοκιμάζομεν με όσας αναφέρονται εις τον Τρωϊκόν και τον Περσικόν πόλεμον, διότι ακριβώς με αυτάς μανθάνομεν τας συμφοράς εκείνων".

Αφησα όμως για να κλείσω το κείμενο αυτό αγαπητέ αναγνώστη, την παράγραφο 131 του "Πανηγυρικού":

"Εχομεν όμως να κατακρίνομεν τους Λακεδαιμονίους και δια την εξής αιτίαν: ότι δηλαδή αναγκάζουν τους γείτονάς των να γίνονται είλωτες της πόλεώς των, ενώ δια το κοινόν συμφέρον των συμμάχων των δεν φροντίζουν να επιτύχουν κάτι παρόμοιον. Και όμως έχουν όλην την δυνατότητα να διαλύσουν την εχθρότητα μαζί μας και να αναγκάσουν όλους τους βαρβάρους να γίνουν περίοικοι όλης της Ελλάδος".

Κατακρίνει δηλαδή τους Λακεδαιμονίους ότι έχουν κάνει είλωτες τους Ελληνες γειτονές τους και τους προτείνει να ενωθούν με τους υπόλοιπους Ελληνες, ώστε να αναγκάσουν όλους τους βάρβαρους να τεθούν κάτω από την εξουσία, να γίνουν περίοικοι, των Ελλήνων.

Μάλιστα, αυτός ήταν ο "διεθνιστής" Ισοκράτης, όπως θέλουν να μας τον παρουσιάσουν οι διανοούμενοι - παρανοούμενοι της θολοκουλτούρας και του οικουμενισμού, όποια μορφή και αν έχει αυτός, θρησκευτική, μαρξιστική ή φιλελεύθερη.

Ν.Γ.ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

"Εχομεν όμως να κατακρίνομεν τους Λακεδαιμονίους και δια την εξής αιτίαν: ότι δηλαδή αναγκάζουν τους γείτονάς των να γίνονται είλωτες της πόλεώς των, ενώ δια το κοινόν συμφέρον των συμμάχων των δεν φροντίζουν να επιτύχουν κάτι παρόμοιον. Και όμως έχουν όλην την δυνατότητα να διαλύσουν την εχθρότητα μαζί μας και να αναγκάσουν όλους τους βαρβάρους να γίνουν περίοικοι όλης της Ελλάδος".

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Στο τεύχος υπ. αριθ 70 (2 Απριλίου 1992) είχαμε αναφερθεί στην έρευνα του Κου Κωνσταντίνου Τριανταφυλλίδη, καθηγητού Γενετικής του τμήματος Βιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Χωρίς να συμφωνούμε απόλυτα με τον Κο Τριανταφυλλίδη, στο τεύχος αυτό, δημοσιεύουμε ολόκληρη την έρευνα, κρίνοντας ότι κινείται θετικά πάνω στο φυλετικό ζήτημα.

Να σημειώσουμε ότι η έρευνα αποτελεί απάντηση - κόλαφο στον "Γάλλο" ιστορικό Ντυροζέλ, ο οποίος είχε υποστηρίξει ότι οι Ελληνες κατάγονται από τους Τούρκους (!!!) και έχει δημοσιευθεί στο έγκυρο Ελβετικό περιοδικό Human Heredity.

Η ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Κωνσταντίνος Τριανταφυλλίδης, Καθηγητής Γενετικής
Τμήματος Βιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Οι πρώτοι κάτοικοι της Ελλάδας, οι Προέλληνες, φαίνεται πως εμφανίστηκαν στον Ελληνικό χώρο πολύ πριν από το 6.000 π.Χ. Αργότερα ανέπτυξαν το Μινωϊκό και Κυκλαδικό πολιτισμό. Ακολούθησαν οι Ελληνες που έφθασαν κατά διαδοχικά κύματα στη σημερινή Ελληνική Χερσόνησο στο τέλος της Χάλκινης Εποχής (2.500 - 1.100 π.Χ). Αυτό συνάγεται από τα ευρήματα των αρχαιολογικών ανασκαφών, τα γραπτά και ιστορικά δεδομένα.

Στους επόμενους τρεις αιώνες (1.100 - 800 π.Χ.) παρατηρείται αύξηση του πληθυσμού της Ελλάδας και ξεκινάει ο πρώτος αποικισμός των ακτών της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας. Ηδη τον 8ο π.Χ αιώνα υπήρχαν Ελληνικές αποικίες στη σημερινή Βουλγαρία και Ρουμανία και στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας και της Μικράς Ασίας. Οι Ελληνες αποίκισαν επίσης περιοχές της Σικελίας και της Κάτω Ιταλίας, ώστε η περιοχή να ονομαστεί Μεγάλη Ελλάδα. Ταυτόχρονα ιδρύθηκαν πόλεις στις Γαλλικές και στις Ισπανικές ακτές, καθώς και στη Βόρεια Αφρική. Τον 4ο αιώνα ο Μέγας Αλέξανδρος (356 - 323 π.Χ.) έφερε τους Ελληνες και τον Ελληνικό Πολιτισμό ως την Ινδία, την Αίγυπτο και την Αραβία. Ο εποικισμός και ο εξελληνισμός συνεχίστηκαν για περισσότερο από 200 χρόνια μέσα στα Ελληνιστικά Βασίλεια των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου και διατηρήθηκε ακμαίος κατά τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Κατά τη Βυζαντινή εποχή η Ανατολία αποτελούσε μια από τις σπουδαιότερες περιοχές με Ελληνικό πληθυσμό έξω από την Ελληνική Χερσόνησο.

Η μελέτη των κατοίκων της Ελλάδας συνήθως γίνεται με ιστορικά, γλωσσικά ή αρχαιολογικά δεδομένα. Το άρθρο αυτό στοχεύει να προσεγγίσει το θέμα από διαφορετική σκοπιά,

μια και βασίζεται σε Βιοϊατρικά - γενετικά - δεδομένα.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η πρώτη μελέτη ομάδων αίματος διεξήχθει στην Ελλάδα από τον Καθηγητή και την κυρία Herszfelld το 1919. Κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, είχαν την ευκαιρία να μελετήσουν στη Θεσσαλονίκη μεγάλους αριθμούς στρατιωτών από διαφορετικές χώρες. Στην έρευνα συμπεριέλαβαν και 500 Ελληνες. Από τότε μέχρι σήμερα, πολλοί ερευνητές, κυρίως Ελληνες, μελέτησαν τις συχνότητες των αλληλόμορφων των γονιδίων που καθορίζουν ομάδες αίματος, και ενζυματικούς ή πρωτεϊνικούς πολυμορφισμούς ανάμεσα στους κατοίκους της Ελλάδας. Αλλοι ερευνητές μελέτησαν τοπικούς ή απομονωμένους Ελληνικούς πληθυσμούς. Το άρθρο αυτό στοχεύει να παρουσιάσει τη γενετική δομή των κατοίκων της Ελλάδας, καθώς επίσης και τη γενετική δομή απομονωμένων Ελληνικών για τους οποίους υπάρχουν διαθέσιμα αρκετά γενετικά στοιχεία. Αυτοί οι πληθυσμοί είναι οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία και οι ενδογαμικοί και νομαδικοί πληθυσμοί των Σαρακατσαναίων και των Αθιγγάνων.

Η ιστορία της γλώσσας - η εξέλιξή της - μπορεί να ιχνηλατηθεί από τις ομοιότητες και διαφορές των γλωσσών. Τα στοιχεία που θα προκύψουν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη μελέτη της ιστορίας και των συγγενειών του λαού που ομιλεί τη γλώσσα. Με τον ίδιο τρόπο, οι ομοιότητες και οι διαφορές ανάμεσα στα γονίδια, τις μονάδες κληρονομικότητας, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αποκαλυφθούν πρότυπα γενετικής συγγένειας ανάμεσα σε διαφορετικούς πληθυσμούς. Προηγουμένως αναφέραμε, ότι οι Ελληνες μετανάστευσαν σε όλη την περιοχή της Μεσογείου και ακόμη μακρύτερα. Ως εκ τούτου είναι ενδιαφέρον να παρουσιαστούν τα αποτελέσματα της γενετικής συγγένειας ανάμεσα στους κατοίκους της Ελλάδας και των άλλων χωρών της Μεσογείου, καθώς επίσης ανάμεσα στους κατοίκους της Μεσογείου και τις τρεις κύριες ανθρώπινες φυλές.

Παλιότερα η εκτίμηση του βαθμού συγγένειας ανάμεσα στους ανθρώπινους πληθυσμούς βασιζόταν κυρίως στη μελέτη μορφολογικών χαρακτηριστικών (π.χ. διαφορές στο ανάστημα, στο χρώμα της επιδερμίδας, κλπ). Αργότερα άρχισαν να χρησιμοποιούνται οι ομάδες αίματος. Σε ένα τρίτο στάδιο, από το 1976, άρχισε να γίνεται μελέτη των πρωτεϊνικών και ενζυματικών παραλλαγών. Οι λόγοι για τους οποίους οι ομάδες αίματος και οι άλλοι πρωτεϊνικοί και ενζυμικοί πολυμορφισμοί χρησιμοποιούνται ολοένα και συχνότερα σε σχέση με τις μορφολογικές μετρήσεις γι' αυτού του τύπου τις έρευνες είναι δύο: α) ο φαινότυπός τους δεν επηρεάζεται από τις μεταβολές του περιβάλλοντος ή την ηλικία των φορέων και β) κληρονομούνται και προσδιορίζονται με απλό τρόπο.

Η συνδυασμένη μελέτη του πολυμορφισμού των ομάδων αίματος και των πρωτεϊνών επέτρεψε την καλύτερη μελέτη της διαφοροποίησης των πληθυσμών. Τα τελευταία χρόνια, για τον ίδιο σκοπό, άρχισε η μελέτη του πολυμορφισμού του μιτοχονδριακού και του πυρηνικού γενετικού υλικού (DNA), καθώς και ο προσδιορισμός διαφορών στις αλληλουχίες του πυρηνικού ή μιτοχονδριακού DNA.

Α. Η ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΑΛΛΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Η περιοχή της Μεσογείου υποδιαιρείται σε πολλά κράτη. Οι πληθυσμοί αυτών των χωρών αποτελούνται από άτομα διαφορετικής εθνικότητας,

γλώσσας και θρησκείας. Κατά συνέπεια, θα άξιζε να προσδιοριστεί η γενετική σχέση ανάμεσα στους κατοίκους των Μεσογειακών χωρών, δηλ. η συγγένεια μεταξύ τους, καθώς και η γενετική απόσταση ανάμεσα στους κατοίκους των Μεσογειακών χωρών και των κυριώτερων ανθρώπινων φυλών. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν δεδομένα για πολλά γονίδια και χώρες της Μεσογείου (Triantaphyllidis et al 1983, 1986).

Συγκεντρώθηκαν στοιχεία για τη γενετική σύσταση των κατοίκων της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ελλάδας, της Τουρκίας, του Ισραήλ, της Λιβύης, της Αιγύπτου και της Αλγερίας σε 16 γενετικά συστήματα, που αφορούν 40 παραλλαγές (αλληλόμορφα) περίπου. Στα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονται π.χ. οι ομάδες αίματος ABO, Rhesus, κτλ, τα πρωτεϊνικά συστήματα ACPH, AK, Hp, κ.α. Τα αποτελέσματα για την Καυκάσια και τη Μογγολική φυλή προέρχονται από Λευκούς Αμερικανούς και από Γιαπωνέζους, αντίστοιχα. Τα αποτελέσματα για τη Νέγρικη Φυλή προέρχονται από μαύρους της Αφρικής και των ΗΠΑ.

Με βάση τα στοιχεία αυτά και χρησιμοποιώντας κατάλληλους μαθηματικούς τύπους υπολογίστηκε η γενετική ομοιότητα ανάμεσα στους κατοίκους των 9 Μεσογειακών χωρών.

Κατασκευάστηκε δενδρόγραμμα στο οποίο φαίνεται παραστατικά η γενετική σχέση ανάμεσά τους (Εικ. 1). Από αυτό φαίνεται ότι η μικρότερη γενετική απόσταση (ή με άλλα λόγια η μεγαλύτερη γενετική συγγένεια) υπάρχει ανάμεσα σε Γάλλους - Ισπανούς και Ελληνες Ιταλούς. Λίγο μικρότερη συγγένεια εμφανίζεται ανάμεσα στους Ελληνες - Ιταλούς - Γάλλους Ισπανούς.

Η μεγαλύτερη γενετική απόσταση βρέθηκε ανάμεσα στους κατοίκους της Αλγερίας και στους κατοίκους των άλλων 8 Μεσογειακών χωρών. Οι πληθυσμοί της Β.Μεσογείου εντάσσονται όλοι σε μια ομάδα, ενώ αυτό δεν συμβαίνει στους κατοίκους της Ν.Μεσογείου.

Θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι οι Ελληνες μοιάζουν γενετικά σε σειρά πρώτα με τους Ιταλούς, έπειτα με τους Γάλλους και τελευταία με τους Τούρκους.

Κατά συνέπεια η άποψη του Γάλλου ιστορικού Ζ.Ντυροζέλ ότι οι Ελληνες κατάγονται από τους Τούρκους δεν υποστηρίζεται από τα γενετικά δεδομένα.

Β. ΟΙ ΓΕΝΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΦΥΛΕΣ

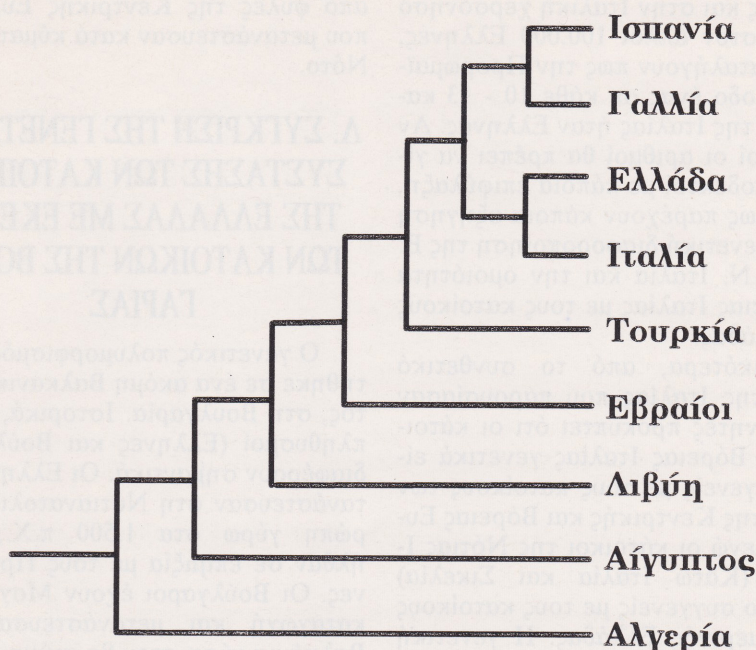
Σε άλλη εργασία (Triantaphyllidis et al 1983) μελετήθηκε η γενετική ομοιότητα ανάμεσα στους κατοίκους των χωρών της Μεσογείου και των τριών κυριωτέρων ανθρωπίνων φυλών.

Ανθρωπολογικά, οι κάτοικοι της Μεσογείου ανήκουν στους Καυκασίους, αν και κάποιες επιμιξίες με Νέγρικους και Μογγολικούς πληθυσμούς δεν μπορούν να αποκλειστούν. Η γενετική και μαθηματική ανάλυση έδειξε αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία.

1) Η γενετική απόσταση από τους Καυκασίους μειώνεται στους πληθυσμούς των χωρών της Β.Μεσογείου αρχίζοντας από Ανατολάς και πηγαίνοντας προς Δυσμάς.

2) Η γενετική απόσταση από τη Μογγολική ομάδα αυξάνεται από Ανατολάς προς Δυσμάς τόσο στους πληθυσμούς της Β. όσο και της Ν.Μεσογείου.

3) Η γενετική απόσταση ανάμεσα στους Βουγάρους, Τούρκους, Ελληνες, Ιταλούς, Ισπανούς Γάλλους και Ισραηλινούς και τους Καυκασίους είναι μικρότερη από εκείνη που υπολο-

Το παραπάνω δενδρόγραμμα αποτελεί τη σχηματική παρουσίαση των αποτελεσμάτων της γεννετικής έρευνας που πραγματοποίησε ο καθηγητής κ. Κων/νος Τριανταφυλλίδης και η ομάδα του, και είναι η αποστομωτική απάντηση στα ανθελληνικά ψεύδη τύπου Ντυροζέλ που

γίστηκε για τους κατοίκους κάθε χώρας και τους Νέγρους.

4) Οι Λίβυοι και οι Αιγύπτιοι είναι πλησιέστερα στους Νέγρους, παρά στην Μογγολική ομάδα, ενώ οι Αλγερινοί είναι πιο κοντά γενετικά με τους Νέγρους παρά με τους Καυκασίους. Αυτά τα αποτελέσματα μπορούν ίσως να εξηγηθούν από τη μετανάστευση Νέγρων σε αυτές τις χώρες.

Γ. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΕ ΕΚΕΙΝΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Από τα προηγούμενα επιστημονικά στοιχεία τεκμηριώνεται ότι οι Ιταλοί και οι Έλληνες γενετικά είναι στενά συγγενείς. Είναι ενδιαφέρον ότι στο ίδιο συμπέρασμα κατέληξε η επιστημονική ομάδα του καθηγητή κ.A.Piazza του Πανεπιστημίου του Τορίνο σε εργασία τους που δημοσιεύτηκε το 1988 στο περιοδικό Human genetics (Γενετική του ανθρώπου) και είχε ως αντικείμενο τη "Γενετική Ιστορία των Κατοίκων της Ιταλίας".

Οι Ιταλοί ερευνητές χρησιμοποίησαν για την αναπαράσταση της Γενετικής Ιστορίας των Κατοίκων της Ιταλίας γενετικά (π.χ. ομάδες αίματος και πρωτεϊνικές παραλλαγές), ιστορικά και γλωσσικά δεδομένα.

Στην εμπεριστατωμένη μελέτη τους αναφέρουν ότι η Ιταλία το 400 π.Χ. είχε 4.000.000 κατοίκους. Στη Σικελία υπήρχαν τουλάχιστον 200.000

Ελληνες και στην Ιταλική χερσόνησο τουλάχιστον άλλοι 100.000 Ελληνες. Ετσι, καταλήγουν πως την Προρωμαϊκή περίοδο ένας σε κάθε 10 - 13 κατοίκους της Ιταλίας ήταν Ελληνας. Αν και αυτοί οι αριθμοί θα πρέπει να γίνουν αποδεκτοί με κάποια επιφύλαξη, ίσως όμως παρέχουν κάποια εξήγηση για τη γενετική διαφοροποίηση της Β. από τη Ν. Ιταλία και την ομοιότητα της Νότιας Ιταλίας με τους κατοίκους της Ελλάδας.

Ειδικότερα, από το συνθετικό χάρτη της Ιταλίας που παρουσίασαν οι ερευνητές προκύπτει ότι οι κάτοικοι της Βόρειας Ιταλίας γενετικά είναι συγγενείς με τους κατοίκους των χωρών της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης, ενώ οι κάτοικοι της Νότιας Ιταλίας (Κάτω Ιταλία και Σικελία) είναι πιο συγγενείς με τους κατοίκους της σημερινής Ελλάδας. Η γενετική δηλ. σύσταση της Ιταλίας αντικατοπτρίζει ακόμη και σήμερα την εθνική στρωμάτωση που υπήρχε στην Προρωμαϊκή εποχή.

Εξακολουθεί δηλ. να διακρίνεται στη Νότια Ιταλία και Σικελία η περιοχή που έχει μείνει γνωστή στην ιστορία ως Μεγάλη Ελλάδα (Magna Graecia). Δεν είναι παράδοξο συνεπώς πως τα αποτελέσματα της γενετικής ανάλυσης τεκμηριώνουν πως υπάρχει μεγαλύτερη γενετική ομοιότητα ανάμεσα στους κατοίκους της Ελλάδας και της Ιταλίας και όχι με τους κατοίκους άλλων γειτονικών χωρών.

Για τους Ελληνες με βάση τα στοιχεία μας υπολογίσαμε ότι ο διαχωρισμός τους από τους πληθυσμούς της Ιταλίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας έγινε πριν από 8 χιλιάδες χρόνια ή στη μεσολιθική εποχή. Το συμπέρασμα αυτό, που βασίζεται σε ενδείξεις της μοριακής εξέλιξης, τεκμηριώνει θέσεις άλλων επιστημόνων (Ιστορικών, Αρχαιολόγων, Ανθρωπολόγων) που υποστηρίζουν την κοινή καταγωγή των λαών της Β.Μεσογείου από φυλές της Κεντρικής Ευρώπης, που μετανάστευσαν κατά κύματα προς Νότο.

Δ. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΜΕ ΕΚΕΙΝΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ο γενετικός πολυμορφισμός μελετήθηκε σε ένα ακόμη Βαλκανικό κράτος, στη Βουλγαρία. Ιστορικά, οι δύο πληθυσμοί (Ελληνες και Βούλγαροι) διαφέρουν σημαντικά. Οι Ελληνες μετανάστευσαν στη Νοτιανατολική Ευρώπη γύρω στα 1.500 π.Χ., όπου ήλθαν σε επιμιξία με τους Προέλληνες. Οι Βούλγαροι έχουν Μογγολική καταγωγή και μετανάστευσαν στα Βαλκάνια γύρω στον 8ο αιώνα μ.Χ. Εκεί ήλθαν σε επιμιξία με τους Σλαύους και απορροφήθηκαν από αυτούς.

Ελέγξαμε επίσης και τη συγγένεια των κατοίκων της Βουλγαρίας με τους κατοίκους της Τουρκίας, της Ελλάδας, της Ιταλίας και της Γαλλίας. Είναι ενδιαφέρον πως οι κάτοικοι της Βουλγαρίας δείχνουν μεγαλύτερη γενετική συγγένεια με τους κατοίκους της Ιταλίας, μετά με τους κατοίκους της Τουρκίας, έπειτα με της Γαλλίας και τη μικρότερη γενετική συγγένεια με τους κατοίκους της Ελλάδας.

Επιπλέον, συγκρίθηκαν οι γονιδιακές συχνότητες πέντε πολυμορφικών συστημάτων ανάμεσα στον πληθυσμό της Ελλάδας και της Βουλγαρίας από τον Stamatoyannopulos και τους συν. (1975) στον Τομέα της Ιατρικής Γενετικής, στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον του Seattle των ΗΠΑ. Μόνο ένα σύστημα, το ΑΚ, έδειχνε παρόμοιες συχνότητες. Ανάμεσα στα πέντε συστήματα που συγκρίθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές διαπιστώθηκαν συνολικά σε τέσσερα (PGM, ACPH, 6-PGD και ΑΒΟ). Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι

το πρότυπο των γονιδιακών συχνοτήτων διαφέρει ανάμεσα στους κατοίκους των δύο χωρών. Επιπλέον, το πρότυπο των κατοίκων της Βουλγαρίας μοιάζει με εκείνο των Ασιατικών πληθυσμών.

Τα υπάρχοντα γενετικά στοιχεία επιτρέπουν να ρίξουμε φως και στην αντιδικία ανάμεσα στους Ελληνες και τους Σλαύους ιστορικούς σχετικά με την εθνική προέλευση των κατοίκων της Ελληνικής Μακεδονίας. Είναι ενδιαφέρον ότι ανάμεσα στις γονιδιακές συχνότητες των κατοίκων της Μακεδονίας και του πληθυσμού της Βουλγαρίας στατιστικώς σημαντικές (Stamatoyannopoulos et al 1975 and Kaplanoglou and Triantaphyllidis 1982) διαφορές διαπιστώθηκαν συνολικά σε τέσσερα (PGM, ACPH, 6-PGD και ABO) από τα επτά συστήματα που εξετάσθηκαν (AK, PGM, ADA, ACPH, 6-PGD, Hp και ABO). Η πιθανότητα ότι οι παρατηρηθείσες διαφορές στις 4 από τις 7 συγκρίσεις οφείλονται στην τύχη, είναι πρακτικώς μηδέν.Τα αποτελέσματα αυτά καταρρίπτουν τους ισχυρισμούς των Σλαύων ιστορικών ότι οι σημερινοί κάτοικοι της Ελληνικής Μακεδονίας δεν είναι Ελληνες, αλλά Βούλγαροι ή γενικά Σλαύοι.

Από τις εργασίες προκύπτει πως οι Τούρκοι και οι Βούλγαροι δείχνουν τη μεγαλύτερη συγγένεια με τη Μογγολική ομάδα από όλους τους κατοίκους της Β.Μεσογείου, πράγμα που υποστηρίζει την καταγωγή τόσο των Τούρκων, όσο και των Βουλγάρων από την Κεντρική Ασία και τους διαχωρίζει από τους Ελληνες. Τέλος, αν και αποδεδειγμένα υπήρξε ροή γονιδίων (μετανάστευση) στη ζώνη της Μεσογείου από Ανατολάς προς Δυσμάς, οι Ελληνες δείχνουν μεγαλύτερη συγγένεια προς τους Ιταλούς και τους Γάλλους, παρά προς τους Τούρκους ή τους Βούλγαρους. Γεγονός που αποδεικνύει πως για λόγους θρησκευτικούς, πολιτισμικούς, γλωσσικούς κτλ οι Ελληνες δεν ήλθαν σε μεγάλο βαθμό σε επιμιξίες με τους γειτονικούς λαούς.

Ε. Η ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Στις αρχές του 20ου αιώνα ζούσαν 2.000.000 περίπου Ελληνες στη Μικρά Ασία, έξω από τα σύνορα της σημερινής Ελλάδας. Η δημιουργία αυτού του Ελληνικού πληθυσμού άρχισε από αποικίες που ιδρύθηκαν στα Δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας πριν από το 800 π.Χ. Με την πάροδο του χρόνου οι αποικίες εξαπλώθηκαν βορειότερα κατά μήκος των ακτών της Μαύρης Θάλασσας. Ο αποικισμός αποτέλεσε και την απαρχή του εξελληνισμού αρκετών αυτοχθόνων πληθυσμών της Εγγύς Ανατολής. Αυτοί οι Ελληνικοί πληθυσμοί διατήρησαν την Ελληνική τους ταυτότητα και κατά την Οθωμανική κυριαρχία. Λόγω της ορθόδοξης θρησκείας και της ελληνικής γλώσσας τους παρέμειναν διαχωρισμένοι από τους γειτονικούς πληθυσμούς. Οι περιοχές ιδιαίτερα του Πόντου και της Καππαδοκίας αποτελούσαν κέντρα του Ελληνισμού.

Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο ακολούθησε ο Ελληνοτουρκικός πόλεμος. Στα πλαίσια της Διεθνούς Συνδιάσκεψης της Λωζάνης, η Ελλάδα και η Τουρκία υπέγραψαν το 1923 σύμβαση για τη μεταξύ τους υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών. Κατά την ανταλλαγή έφυγαν 300.000 περίπου Μουσουλμάνοι και εγκαταστάθηκαν περίπου 700.000 Ελληνες πρόσφυγες στη Μακεδονία και τη Δυτική Θράκη, κυρίως απο τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη. Υπολογίζεται πως το 1928 το 25%του πληθυσμού της Μακεδονίας ήταν πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, τον Πόντο, την Κωνσταντινούπολη και άλλες περιοχές.

Είναι συχνά δύσκολο μετά δύο γενιές να διαχωριστούν οι αυτόχθονες

από τους προσφυγικούς πληθυσμούς της Μακεδονίας. Μία από τις 1047 κοινότητες όπου εγκαταστάθηκαν πρόσφυγες, κυρίως από την Καππαδοκία, ήταν το Πλατύ Ημαθίας. Τη γενετική σύσταση του πληθυσμού αυτής της κοινότητας μελέτησαν οι Tills και συν. (1983).

Οι Tills και οι συνεργάτες του (1983) πήραν για τη γενετική ανάλυση δείγματα αίματος από 1038 άτομα, τα 2/3 του πληθυσμού. Η μελέτη των δειγμάτων έγινε στο Εργαστήριο της Βιολογικής Ανθρωπολογίας, του Βρετανικού Μουσείου Φυσικής Ιστορίας του Λονδίνου, σε συνεργασία με τον Ερυθρό Σταυρό. Η μελέτη αφορούσε 10 συστήματα ομάδων αίματος (ABO, MNSs, Rhesus, P1, Lutheran, Kell, Kidd, Wright και Radin), τρία συστήματα πρωτεϊνών του ορού (Απτοσφαιρίνες, Τρανσφερίνες και αιμοσφαιρίνες) και 8 ένζυμα των ερυθροκυττάρων (ACPH, AK, ADA, EsD, G6PD, PGM, 6-PGD και PHI). Τα αποτελέσματά τους τα συνέκριναν, όπου αυτό ήταν δυνατό, με ανάλογα από την Ηπειρωτική Ελλάδα, την Τουρκία και τη Βουλγαρία. Η σύγκριση έγινε για κάθε γενετικό σύστημα μεμονωμένα, ή για όσο το δυνατόν περισσότερα συστήματα ταυτόχρονα.

Αξιόπιστα συμπεράσματα για τον βαθμό συγγένειας δύο πληθυσμών μπορούν να προκύψουν όταν αυτοί συγκριθούν με βάση αρκετά γενετικά συστήματα. Ετσι οι Tills και συν. (1983) υπολόγισαν τη γενετική απόσταση ανάμεσα στους τέσσερις παραπάνω πληθυσμούς βασιζόμενοι σε 8 γενετικά συστήματα (ABO, MNSs, Rhesus, Απτοσφαιρίνη, Οξινη φωσφατάση, 6-φωσφογλυκονική αφυδρογονάση, Αδελυνική κινάση και Απαμινάση της αδενοσίνης) για τα οποία υπήρχαν διαθέσιμα αποτελέσματα και για τους τέσσερεις πληθυσμούς. Χρησιμοποιώντας κατάλληλους μαθηματικούς τύπους υπολόγισαν τις γενετικές αποστάσεις μεταξύ των τεσσάρων πληθυσμών. Από τα αποτελέσματά τους προκύπτει ότι ο προσφυγικός πληθυσμός από το Πλατύ παρουσιάζει μεγαλύτερη γενετική ομοιότητα με την πληθυσμό της Ηπειρωτικής Ελλάδας, μετά με τον Τουρκικό πληθυσμό και τη μικρότερη ομοιότητα με τον Βουλγαρικό πληθυσμό.

Η συχνότητα των φορέων της β-Μεσογειακής και της δρεπανοκυτταρικής αναιμίας, καθώς και της ανεπάρκειας γλυκοζο - 6 - φωσφορικής αφυδρογονάσης μελετήθηκαν σε 410 άτομα από την περιοχή του Πόντου (Τραπεζούντα, Σάντα, Καύκασο, Αμισό, Νικόπολη και Κερασούντα) από τους Σινάκο και συν. (1973) στην Α. Παθολογική Κλινική του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης υπό τη Διεύθυνση του Καθηγητή Δ. Βαλτή. Διαπιστώθηκε χαμηλή συχνότητα τόσο της ανεπάρκειας G-6-PD (2%), όσο και των φορέων της β-Μεσογειακής αναιμίας (3,7%), ενώ βρέθηκε μόνο ένα άτομο με Hb-S. Η κατανομή των φορέων της β-Μ.Α. ήταν ανομοιογενής και σχετίζεται με την τοπογραφία της ελονοσίας της περιοχής από την οποίαν μετανάστευσαν.

ΣΤ. Η ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΩΝ

Οι νομαδικοί πληθυσμοί σε διάφορες περιοχές της γης υφίστανται κοινωνική πίεση και αλλάζουν τον τρόπο ζωής τους μετακινούμενοι δίπλα σε αστικούς ή ημιαστικούς πληθυσμούς. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμη και σήμερα αρκετές ομάδες πληθυσμών στην Ευρώπη οι οποίες παρέχουν εξαιρετική ευκαιρία για να μελετηθούν οι βιολογικές επιπτώσεις αυτών των κοινωνικών αλλαγών. Από αυτή τη σκοπιά ο ενδογαμικός πληθυσμός των Σαρακατσαναίων παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον. Οι Σαρακατσαναίοι αριθμούν στην Ελλάδα 80.000 περίπου

άτομα. Ζούσαν ως νομάδες βοσκοί κυρίως στις ορεινές περιοχές της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας, της Ηπείρου, της Θράκης και της Στερεάς Ελλάδας. Η συνεχής εποχική μετακίνησή τους άφησε πολλούς από αυτούς έξω από τα σύνορα της Ελλάδος, στη Βουλγαρία (15.000), την Αλβανία, τη Ν.Γιουγκοσλαβία και την Τουρκία.

Ολοι μιλούν Ελληνικά, οπουδήποτε και αν ζουν (Hoeg 1926, Georgakas 1949). Η διάλεκτός τους περιέχει στοιχεία της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας. Παρέμειναν για πολλούς αιώνες γενετικά απομονωμένοι εξαιτίας των ορεινών περιοχών όπου ζούσαν, του πολιτισμού τους, του ενδογαμικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας τους και του παραδοσιακού τρόπου ζωής τους. Τα τελευταία όμως 20 χρόνια άρχισαν να εγκαταλείπουν τον νομαδικό τρόπο ζωής τους και να εγκαθίστανται σε πόλεις και χωριά, αλλάζοντας τις επαγγελματικές τους ασχολίες και παντρευόμενοι με άτομα ξένα προς την πληθυσμιακή τους ομάδα. Υπάρχει συνεπώς μια διαδικασία τερματισμού της απομόνωσής τους. Για όλους τους παραπάνω λόγους η μελέτη της γενετικής σύστασης αυτής της πληθυσμιακής ομάδας είναι σημαντική. Η Χατζημιχάλη (1957) που ανάλωσε τη ζωή της στη μελέτη των Σαρακατσαναίων παρουσίασε ενδείξεις ότι πρόκειται για έναν πληθυσμό που, από κοινωνική οργάνωση, δείχνει ορισμένα πρωτότυπα στοιχεία του Ελληνικού πολιτισμού. Το 1980 ο Poulianos, χρησιμοποιώντας μετρικά και μορφολογικά χαρακτηριστικά, πρότεινε πως οι Σαρακατσαναίοι είναι επιζώντας της Ανω Παλαιολιθικής εποχής και θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως ο αρχαιότερος πληθυσμός της Ευρώπης. Η γενετική μελέτη, κατά συνέπεια, αυτής της ομάδας είναι εξίσου σημαντική όσο εκείνης των Βάσκων στην Ισπανία και των Λαπώνων στη Σκανδιναβία.

Η γενετική μελέτη των Σαρακατσαναίων έγινε με βάση δείγματα αίματος που πάρθηκαν από 232 άτομα μη συγγενικά μεταξύ τους (Kouvatsi et al 1992 και sub.). Η περιοχή δειγματοληψίας περιελάμβανε όλο τον χώρο κατανομής τους στην Ελλάδα. Η έρευνα διεξήχθη στον Τομέα Γενετικής, Ανάπτυξης και Μοριακής Βιολογίας του Τμήματος Βιολογίας του ΑΠΘ και στον Τομέα Γενετικής του Ανθρώπου του Πανεπιστημίου του Newcastle Upon Tyne στην Αγγλία με απώτερο σκοπό να μελετηθεί η γενετική δομή τους και να προσδιοριστεί η συγγένειά τους με άλλους πληθυσμούς της Ευρώπης.

Στο τυχαίο δείγμα από τον πληθυσμό των Σαρακατσαναίων η μελέτη αφορούσε 10 συστήματα ομάδων αίματος, 11 ενζυμικά συστήματα, τη δρεπανοκυτταρική αναιμία και την αχρωματοψία. Τα αποτελέσματα συγκρίθηκαν με ανάλογα από γειτονικές περιοχές (Μακεδονία, Θεσσαλία, Ηπειρο, Θράκη και Στερεά Ελλάδα) ή από όλη την Ελλάδα ή από άλλους Ευρωπαϊκούς πληθυσμούς. Συνοπτικά, για τα 17 πολυμορφικά γενετικά συστήματα που μελετήθηκαν, ανάμεσα στον πληθυσμό στατιστικώς σημαντικές διαφορές βρέθηκαν μόνο σε 7 από τις 28 δυνατές συγκρίσεις. Κατά συνέπεια οι Σαρακατσαναίοι δείχνουν μεγάλη γενετική ομοιότητα με τον υπόλοιπο Ελληνικό πληθυσμό.

"...όσο οι Ελληνες κατάγονται από τους Τούρκους, άλλο τόσο κατάγονται και οι Γάλλοι, οι Ιταλοί και οι Ισπανοί..."

Η σύγκριση με τους Ευρωπαϊκούς πληθυσμούς έδειξε ότι οι Σαρακατσαναίοι έχουν γονιδιακές συχνότητες παρόμοιες με άλλους Μεσογειακούς

και Ευρωπαϊκούς πληθυσμούς. Ωστόσο θα άξιζε να μνημονευτεί ο μονομορφισμός του συστήματος Kell, η χαμηλή συχνότητα των αλληλόμορφων GLO*1, AK*1 και ACP*B και η υψηλή συχνότητα των αλληλόμορφων GPT*1, EsD*1 και ACP*C. Τέλος, είναι ενδιαφέρουσα η παρατήρηση ότι οι Σαρακατσαναίοι δεν είναι επιβαρυμένοι για τις τρεις συχνότερες αρρώστιες που χαρακτηρίζουν πολλές περιοχές της Ελλάδας. Ειδικότερα, δείχνουν χαμηλή συχνότητα ανεπάρκειας γλυκοζο - 6 φωσφορικής αφυδρογονάσης (G6PD), δρεπανοκυτταρικής και Μεσογειακής αναιμίας (Sinakos et al 1975). Το αποτέλεσμα αυτό θα μπορούσε να εξηγηθεί από το γεγονός ότι επί αιώνες ζούσαν απομονωμένοι σε περιοχές χωρίς ελονοσία (υψηλά βουνά).

Ζ. Η ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΘΙΓΓΑΝΩΝ

Οι Αθίγγανοι αποτελούν νομαδικό και ενδογαμικό πληθυσμό. Τον 10ο με 12ο αιώνα άρχισαν να διασπείρονται από την Ινδία σε όλη την Ευρώπη. Στην Ελλάδα άρχισαν να εγκαθίστανται τον 14ο αιώνα. Σήμερα ο πληθυσμός τους υπολογίζεται σε 25 - 30.000 και είναι διασκορπισμένοι σε όλη την Ελλάδα. Διατηρούν τα ήθη και έθιμά τους.

Οι Bartsocas et al (1979) μελέτησαν τη γενετική δομή 200 Αθίγγανων στη Δεύτερη Παιδιατρική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η μελέτη αφορούσε πέντε συστήματα ομάδων αίματος (ABO, Rhesus, MN, Kell και Duffy) και δύο άλλα γενετικά συστήματα (αιμοσφαιρίνες και κερουπλασμίνη). Από τη συγκριτική μελέτη των αποτελεσμάτων τους οι ερευνητές συμπέραναν ότι οι γονιδιακές συχνότητες των συστημάτων ABO, Rhesus, MN και Duffy διαφέρουν στατιστικώς σημαντικά από τις αντίστοιχες συχνότητες που υπολογίστηκαν για το σύνολο του Ελληνικού πληθυσμού. Ωστόσο, φαίνεται πως η κατανομή των γονιδιακών συχνοτήτων στους Ελληνες Αθίγγανους δείχνει ομοιότητα με την αντίστοιχη κατανομή των σημερινών κατοίκων της περιοχής Punjab της Ινδίας και του Δυτικού Πακιστάν, από όπου πιστεύεται πως μετανάστευσαν. Οι ομοιότητες είναι πιο χαρακτηριστικές για τα τρία γενετικά συστήματα των ομάδων αίματος ABO, Rhesus και Duffy. Στο ίδιο αποτέλεσμα κατέληξαν και οι Σινάκος και συν. (1974) μελετώντας τα συστήματα ομάδων αίματος ABO και Rhesus.

Η έρευνα του Σινάκου και των συν. (1974) αφορούσε τη μελέτη 557 ατόμων. Η έρευνά τους αποκάλυψε ότι οι Αθίγγανοι χαρακτηρίζονται από υψηλό ποσοστό (21,2%) ανεπάρκειας γλυκοζο - 6 - φωσφορικής αφυδρογονάσης και ένα σχετικά υψηλό ποσοστό (8,6%) β-Μεσογειακής αναιμίας. Οι υψηλές συχνότητες στις δύο κληρονομικές ασθένειες ενδέχεται να διατηρούνται γιατί ομάδες Αθίγγανων ζούσαν για πολλούς αιώνες κοντά σε περιοχές με ελονοσία. Εναλλακτικά, οι υψηλές συχνότητες των δύο ασθενειών, καθώς και η ύπαρξη σπάνιων κληρονομικών δυσπλασιών, θα μπορούσε να αποδοθεί στην απομόνωσή τους και στον ομομικτικό τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας τους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η μελέτη λοιπόν της γλώσσας των γονιδίων επιτρέπει να αναπαραστήσουμε την καταγωγή και την ιστορία των κατοίκων της Ελλάδας. Υστερα από τα προηγούμενα, μπορούμε να πούμε ότι αποδεδειγμένα οι κάτοικοι της Ελλάδας και της Ιταλίας, και ειδικότερα της Νότιας Ιταλίας, δείχνουν μεγάλη γενετική συγγένεια. Αντίθετα, είναι μεγάλη η γενετική απόσταση των κατοίκων της Ελλάδας από τους κατοίκους της Τουρκίας και περισσότερο της Βουλγαρίας. Ετσι επιβεβαιώνονται τα ιστορικά δεδομένα.

Η ΣΒΑΣΤΙΚΑ: ΕΝΑ ΑΙΩΝΙΟ ΣΥΜΒΟΛΟ

Μέσα στις μεταπολεμικές δεκαετίες γράφτηκαν άφθονα κείμενα με αντικείμενο την Σβάστικα ή Αγκυλωτό Σταυρό ή Γαμμάδιον, (όπως απεκαλείτο από τους προγόνους μας). Τα περισσότερα ήσαν φαντασιοκοπίες, αοριστίες ή "αντιφασιστικές" ψευδολογίες. Πονήματα πρόχειρα, κακοήθη και προπαγανδιστικά, όπου ανακατεύονταν η άγνοια, η παραμυθολογία, ο ψευτομυστικισμός και το γκρανγκινιολικό ύφος.

Στο κείμενο που ακολουθεί θα προσπαθήσουμε για μιά ακόμη φορά να ιχνηλατίσουμε την Αλήθεια, παραθέτοντας στοιχεία και δεδομένα γύρω από το αρχέγονο και μυστηριώδες σύμβολο, που συμβολίζει για τους απανταχού του πλανήτη Λευκούς Συνειδητούς Ανθρώπους την Αρία - Λευκή Φυλή και τον Εθνικοσοσιαλισμό, δηλαδή την Ιδεολογία - ανώτατη έκφραση και Ασπίδα της Φυλής, καθώς και στοιχειοθέτηση της Αλήθειας στην Φύση και την Ιστορία.

Είναι πρόδηλος ο τρόπος με τον οποίο ο ουράνιος θόλος και ο πόλος του εμφανίζεται στον κάτοικο του Βορείου Ημισφαιρίου του πλανήτη εδώ και περίπου 6.000 χρόνια. Ο προεξέχων αστερισμός σ'αυτό το βόρειο τμήμα της Ουράνιας σφαίρας ήταν και είναι η Μεγάλη Αρκτος και αμέσως μετά η Μικρά Αρκτος. Ιδιαίτερα η Μεγάλη Αρκτος, γνωστή και απλά σαν Αρκτος ή ακόμη και σαν Αροτρο είναι εκτεταμένα γνωστή σ'όλες τις κοινωνικές ομάδες. Ολοι σχεδόν οι κάτοικοι του Β. Ημισφαιρίου γνωρίζουν το σχήμα των 7 αστεριών που την αποτελούν.

Κάθε νύχτα τα 7 αυτά αστέρια φαίνονται να μετακινούνται αντίθετα από τους δείκτες του ρολογιού γύρω απο το Βόρειο Πολικό σημείο, που βρίσκεται κατά τα γνωστά εγγύτατα προς τον Πολικό Αστέρα. Βέβαια ολόκληρος ο ημερήσιος κύκλος περιστροφής αποκρύβεται από την εμφάνιση του Ηλίου. Μόνο στην 6μηνη "Νύχτα" των "Αρκτικών" περιοχών είναι αυτή η κίνηση πιό έντονα και ξεκάθαρα αντιληπτή.

Επίσης υπάρχει ακόμη ένας αστερισμός άλλων 7 αστεριών, με ένα αξιοθαύμαστο παρόμοιο σχήμα κατοπτρικά αντίθετο της Μεγάλης Αρκτου, η Μικρά Αρκτος. Κι'αυτός ο αστερισμός περιφέρεται γύρω από τον Πολικό Αστέρα που μάλιστα αποτελεί το τελευταίο αστέρι της ουράς της. Καταμεσίς των δύο Αρκτων, βρίσκεται ο Δράκων, που όπως φαντάσθηκαν οι πρόγονοί μας προστατεύει τα μαγικά μήλα των Εσπερίδων που αναπτύσονται πάνω στο κοσμικό δέντρο - άξονα της Γης.

Αν καταγράψουμε με γράφημα τον ετήσιο κύκλο περιφοράς των δύο Αρκτων, αυτός φθάνει για να καταδείξει εμφανέστατα όταν διαλέξουμε τις θέσεις των άστρων στις 4 εποχές του χρόνου, (που αντιστοιχούν στην ουράνια σφαίρα και στις 4 κατευθύνσεις στο χώρο ή 4 σημεία του ορίζοντα), πως έχουμε ολοφάνερη μπρος στα μάτια μας μιά τεράστια ουράνια Σβάστικα στις ποικίλες παραλαγές της. Ετσι είναι καταφανής η αποδοχή της Σβάστικας σαν συμβολικής παράστασης του Πόλου, του Κοσμικού Κέντρου και της κίνησης γύρω απ'αυτό. Ακόμη, όταν μελετώντας την κοσμογραφία διαπιστώνουμε την εικόνα που είχε η ουράνια σφαίρα πριν 4000 χρόνια (λόγω τροποποίησης της θέσης του γήινου άξονα), η εικόνα γίνεται εντόνοτερη: Οι Αρκτοι διατάσονταν στην χαραυγή της Ιστορίας και στις ημέρες μας σχηματίζοντας στην ετήσια δια-

δρομή τους μιά γιγάντια Σβάστικα η κάθε μιά.

Ανθρωπολογικές και ανθρωπογεωγραφικές έρευνες έχουν καταδείξει πως η Σβάστικα είναι ένα σύμβολο με σχεδόν πλανητική διασπορά. Οπου βρέθηκαν Λευκοί Ανθρωποι αποδεδειγμένα από την εποχή του Χαλκού και ένθεν, υπάρχει και η Σβάστικα. Ακόμη όπου ενδείξεις και μύθοι μας δηλώνουν το πέρασμα του Λευκού - Αρίου και των Θεών του, η Σβάστικα κάνει την εμφάνισή της. Και η κατανομή των ευρημάτων που φέρουν την Σβάστικα σ'όλοκληρη την Γη είναι τέτοια που δικαιολογεί την ακραία αλλά λογικοφανέστατη εκδοχή του Wirth για παγκόσμια εξάπλωση των Λευκών - Αρίων σ'όλο τον πλανήτη από το ξεκίνημα της Πρωτοϊστορίας κατά κύματα. Από το μυθικοπραγματικό κέντρο που η θύμησή του σβήνει μέσα στους Μύθους οι Αριοι διασκορπίστηκαν σ'ολάκερο τον κόσμο θέτοντας τις βάσεις κάθε πολιτιστικής δημιουργίας. Πραγματοποιώντας μέσα στις χιλιετίες πολυποίκιλες μετακινήσεις, συγκεντρώθηκαν πυκνότερα στο ευρασιατικό σύμπλεγμα ή δημιούργησαν τους διάφορους πολιτισμούς με κορύφωση τον μοναδικό κι αξεπέραστο Ελληνικό.

Η γλωσσολογική προσέγγιση της "Σβάστικας" είναι πολύδρομη. Μπορεί να σημαίνει "έσω καλός" σαν προσταγή του προγονικού πνεύματος των Αρίων προς τους επιγόνους τους (πρβλ. "Αιέν Αριστεύειν"), μιάς και "Su" στα σανσκριτικά είναι το αντίστοιχο του Αρχαιοελληνικού "Ευ", ενώ "asti" είναι το αντίστοιχο του "έστω". Το "κα" θεωρείται ένα καταληκτικό επίθεμα. Ακόμη μπορούμε ν'αναζητήσουμε την εννοιολογική καταβολή στην Σανσκριτική Θιβετάνιση λέξη "Swasti", "ευμενής" που συναντάται σε διάφορα γιογκικά κείμενα(βλ. Evans - went2 / 1935: Το Θιβετανικό Γιόγκα και τα Μυστικά Δόγματα / Oxford University Press).

Είναι φυσικά πασίγνωστο πως χρησιμοποιήται σαν ιερό σύμβολο ή θρησκευτικός διάκοσμος στον Βουδισμό και σε ορισμένα Χριστιανικά Ιερά (εσωτερικό τρούλλου της Αγ. Σοφίας, Ρωμαϊκές κατακόμβες). Ενώ η Σβάστικα διαδράμει την Ιστορία όπου οι Λευκοί - Αριοι αναπτύσσουν και εκδηλώνουν τον πολιτισμό τους, παρατηρούμε ότι εξαφανίζεται κλιμακωτά από την θρησκευτική και εν γένει Διακοσμητική στην Ευρώπη μετά τον Μεσαίωνα. Δεν παρουσιάζεται καθόλου στα Αλχημικά κείμενα, ούτε στους Ροδοσταυρικούς και Μασσονικούς συμβολισμούς. Η μελέτη της Εθνολογίας και της Θρησκειολογίας θα την επαναφέρει στο Ιστορικό προσκήνιο του 19ου αιώνα. Η Εθνολογική έρευνα έδειξε πως η Σβάστικα παρά την σχεδόν πλανητική της κατανομή είναι σχεδόν ολότελα απούσα από την Αίγυπτο, την Χαλδαία, την Ασσυρία και την Φοινίκη κι ακόμα όταν ανευρίσκεται εκεί, τα ευρήματα δείχνουν πως έχει εξωγενή προέλευση γι'αυτούς τους κόσμους και πολιτισμούς.

Εύλογα λοιπόν οι ερευνητές κατέληξαν στην αποδοχή της σαν κατ'εξοχήν Αρίου Ηλιακού και Αγαθοποιού Ιερού συμβόλου κι ακόμη ερμήνευσαν την παρουσία της σαν ένδειξη Αρίων μεταναστεύσεων ή επιρροών που αν δεν ήσαν εναπόδεικτες, υπήρξαν αμυδρές ή ελάχιστες για να ιχνηλατηθούν.

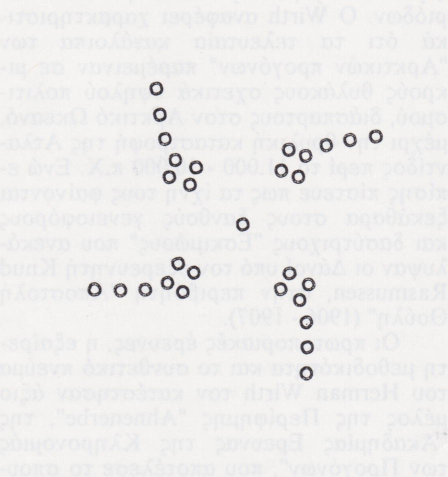
Η Θρησκειολογία από την άλλη αποκάλυψε την συμβολική και μαγικοθρησκευτική χρήση της Σβάστικας από Βουδιστές και Τζαϊνιστές ή και από τους Μάγους - Ιερείς της Ταοϊκής Θρησκείας. Μάλιστα ο Thomaw Wilson στα 1894, στο βιβλίο του:"Η Σβάστικα.

Το αρχαιότερο γνωστό σύμβολο και οι μετακινήσεις του" γράφει πως υπήρχε μιά αδελφότητα Ιερέων - Ιατρών στην προΒουδιστική Ινδία και Κίνα, οι καλούμενοι "Ιατρός του Λόγου" που ήσαν "..οπαδοί του Μυστικού Σταυρού του Ηλίου" δηλ. της Σβάστικας. Η εξάπλωση του Βουδισμού επέφερε την κλιμακωτή εξαφάνιση της ομάδας αυτής των μυστών της Αρχέγονης Αριας Παράδοσης που ήταν γνωστή σαν Taasse στους Κινέ-

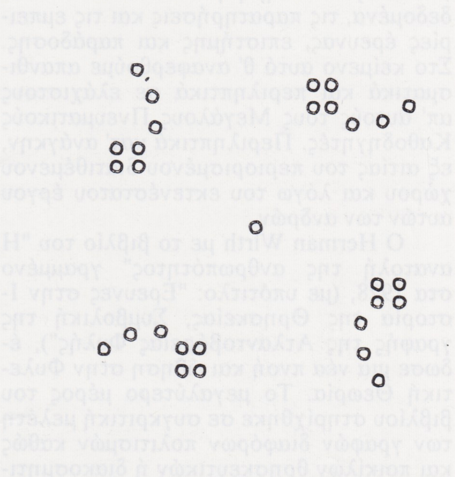
ζους. Ο Wilson και οι άλλοι ερευνητές της γενιάς του, οι οποίοι προσέγγισαν την Σβάστικα μέσα από την μελέτη των Θρησκειών της Ασίας καταλήγουν σε μιά φιλολογική εξήγηση του Πρωτοσυμβόλου σαν"...έκφραση των ενοποιούμενων όσο και αντιθετικών κεντρομόλων και φυγόκεντρων συμπαντικών δυνάμεων οι οποίες διατηρούν συντιθέμενες την Αρμονία και κρατούν το Σύμπαν σε αδιάπτωτη σταθερή κίνηση, όντας η καθαυτό δη-

Εχουν αποδοθεί πολλές συμβολικές και θρησκευτικές ιδιότητες στο αρχέγονο Πρωτοσύμβολο. Για την ακρίβεια έχουν γραφεί εκατοντάδες βιβλία προβληματισμού για την φύση και την λειτουργία της Σβάστικας. Τα περισσότερα που φθάνουν στις ημέρες μας είναι βέβαια δηλητηριασμένα, ρυπαρά και εβραιοκίνητα.

Θα κλείσουμε την περιληπτική και αποσπασματική μας προσέγγιση στο θέμα με την χαρακτηριστική άπο-

4.000π.Χ.: Εποχιακές θέσεις της Μικράς Αρκτου γύρω από το d του Δράκοντα

Σήμερα. Εποχιακές θέσεις της Μεγάλης Αρκτου γύρω από τον Πολικό Αστέρα.

μιουργική εκδήλωση του Θείου" Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι στις αρχές του αιώνα μας η Σβάστικα αρχίζει να παίρνει πάλι τη θέση της σαν αγαθό σύμβολο, ευγενικό και καλόβολο σημείο - ζόρκι και φυλακτό μαγικής προστασίας στον Αγγλοσαξωνικό κόσμο.

Χαρακτηριστικά ο Ποιητής της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας ο Ράντγιαρντ Κίπλιγκ, την χρησιμοποιούσε στα εξώφυλλα των βιβλίων του και ακόμη στα χρόνια του Α' μεγάλου Πολέμου, ο "σύνδεσμος πολεμικών εράνων της Βρεττανίας" την χρησιμοποιούσε στα κουπόνια και τις σφραγίδες του (βλ. "Η Σβάστικα" Nigel Pennish, 1979).

ψη του Γερμανού Λαογράφου, ιστορικού, φυσιοδίφη και εσωτεριστή Guido von List (1848 - 1919) "...η Σβάστικα είναι μιά συμβολική απόδοση του ηλιακού τροχού, της ευεργετικής ουράνιας πυράς, της γονιμότητας, της εξέλιξης και της δημιουργίας. Είναι το σύμβολο της φυλής που ένοιωσε την θέση στον Κόσμο και παρέμεινε πιστή στον Δημιουργό". Σ'αυτήν την άποψη εστιάζουμε την συνείδηση και το συναίσθημά μας αναγνώστη, εμείς οι αθεράπευτα "ρομαντικοί" που ακούμε τους ψίθυρους μέσα από την σκιά της Ιστορίας, ακολουθούμε οράματα και ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΜΥΧΙΑ ΣΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ!

ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ

Ανάμεσα στα υλικά, κοινωνικά και ηθικά ερείπια της Ευρώπης του Μεσοπολέμου κι' ενώ η αντίσταση της Λευκής Φυλής έπαιρνε την μορφή των Εθνικολαϊκών κινημάτων, παράλληλα ξεκίνησε μια γενναία πνευματική μάχη ενάντια στην υλοκρατική και αποπνευματοποιημένη ψευδογνώση της εποχής. Φωτισμένοι ερευνητές έθεσαν τα θεμέλια της Φυλετικής Θεωρίας, στοιχειοθετώντας και συνθέτοντας σε πλήρη γνωστικά σύνολα τα δεδομένα, τις παρατηρήσεις και τις εμπειρίες έρευνας, επιστήμης και παράδοσης. Στο κείμενο αυτό θ' αναφερθούμε απανθισματικά και περιληπτικά σε ελάχιστους απ' αυτούς τους Μεγάλους Πνευματικούς Καθοδηγητές. Περιληπτικά κατ' ανάγκην, εξ αιτίας του περιορισμένου διατιθέμενου χώρου και λόγω του εκτενέστατου έργου αυτών των ανδρών.

Ο Herman Wirth με το βιβλίο του "Η ανατολή της ανθρωπότητος" γραμμένο στα 1928, (με υπότιτλο: "Ερευνες στην Ιστορία της Θρησκείας, Συμβολική της γραφής της Ατλαντοβόρειας Φυλής"), έδωσε μια νέα πνοή και ώθηση στην Φυλετική Θεωρία. Το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου στηρίχθηκε σε συγκριτική μελέτη των γραφών διαφόρων πολιτισμών καθώς και ποικίλων θρησκευτικών ή διακοσμητικών τους συμβόλων. Ο Wirth συνεκτιμώντας τα ιδικά του πορίσματα με την γεωλογική έρευνα του Alfred Wegener (σημαντικότατος γεωλόγος, ιδρυτής της θεωρίας της Ηπειρογένεσης), ανεύρε τις ιστορικές και φυσικές αποχρώσες ενδείξεις και αποδείξεις πλήρους αποδοχής της κοινής πηγής των Βορειοτευτονικών και Ιρανικών αρχαίων Θρησκειών, Πανθέων και Μύθων. Κατέληξε δε με την συγκριτική μελέτη στο συνθετικό συμπέρασμα περί μιας "πολικής" καταβολής όλων των Αρίων - Λευκών Λαών. Αυτή η υποθετική "Πολική" ή "Αρκτική" αρχική Πρωτοπατρίδα, η αρχέγονη κομβική κοιτίδα, βρισκόταν κατά την άποψή του στην πολικοαρκτική ζώνη, σε μια εποχή που οι κλιματικές συνθήκες δεν προσομοίαζαν καν με τις σημερινές, αλλά ήσαν εύκρατες. Η τροποποίηση των φυσικών συνθηκών, που οδήγησε στην σημερινή κατάσταση, οφείλετο κατά τον Wirth στην δεδομένη ολίσθηση των Ηπείρων, καθώς και στην μετακίνηση του γηίνου άξονος. Ετσι η "Αρκτική - Πολική" Φυλή, πρόγονος των Λευκών - Αρίων, που είχε ήδη διαφοροποιηθεί αρκετά εκατομμύρια χρόνια πριν από όλα τα ανθρωποειδή, ευρισκόμενη στην πρωτοπορεία της Εξέλιξης, ξεκίνησε πριν 500.000 χρόνια περίπου τις μετακινήσεις της προν τον Νότο. Αυτές οι μετακινήσεις έχουν άμεση συνάφεια προς τις ποικίλες φάσεις των Παγετωδών περιόδων. Ο Wirth αναφέρει χαρακτηριστικά ότι τα τελευταία κατάλοιπα των "Αρκτικών προγόνων" παρέμειναν σε μικρούς θυλάκους σχετικά υψηλού πολιτισμού, διάσπαρτους στον Αρκτικό Ωκεανό, μέχρι την θρυλική καταστροφή της Ατλαντίδος περί το 11.000 - 10.000 π.Χ. Ενώ επίσης πίστευε πως τα ίχνη τους φαίνονται ξεκάθαρα στους ξανθούς γενειοφόρους και δασύτριχους "Εσκιμώους" που ανεκάλυψαν οι Δανοί υπό τον εξερευνητή Knud Rasmussen, στην περιβόητη "Αποστολή Θούλη" (1906 - 1907).

Οι πρωτοποριακές έρευνες, η εξαίρετη μεθοδικότητα και το συνθετικό πνεύμα του Herman Wirth τον κατέστησαν άξιο μέλος της Περίφημης "Ahnenerbe", της "Ακαδημίας Ερευνας της Κληρονομιάς των Προγόνων", που αποτέλεσε το σπουδαιότερο όργανο των SS για την επιστημονική έρευνα και την θεμελίωση της Νέας Συνθετικής Αρίας Επιστήμης.

Είναι βεβαίως γνωστό, όχι μόνο στους Πανευρωπαϊκούς και διεθνείς κύκλους των Εθνικιστών, αλλά και στους "διαννοουμένους" των εχθρών μας, το Εργο και η Ζωή του Μεγάλου Πνευματικού Καθοδηγητή Alfred Rosenberg (1893 - 1945). Εργο που η επίδρασή του σε έκταση και βάθος, ξεπέρασε κατά πολύ εκείνο του Wirth, αν σκεφθεί κανείς πως μέχρι το 1944 το γνωστότερο βιβλίο του Rosenberg, "Ο Μύθος του 20ου Αιώνος", είχε ξεπεράσει σε πωλήσεις το ένα εκατομμύριο αντιτύπων, ενώ ο ίδιος χρημάτισε υπουργός πολιτισμού του Γ' Ράϊχ για 6 περίπου χρόνια, καθοδηγώντας σε πάμπολλα θέματα την σύνολη παιδεία και εκπαίδευση στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία. Αυτός ο αρχιτέκτονας, Γερμανός της Βαλτικής, και από τους πρώτους συνεργάτες του Αδόλ-

**** Η "Χρυσή Αυγή" πιστεύει ότ πρέπει να δώσει τη δυνατότητα στους αναγνώστες της να πληροφορηθούν τις φυλετικές θεωρίες του Μεσοπολέμου. Αυτό δεν σημαίνει ότι τις υιοθετεί χωρίς επιφύλαξη και απολύτως.***

φου Χίτλερ στα χρόνια του Αγώνα, υπήρξε ο άνθρωπος που έθεσε τις κατευθυντήριες γραμμές για την Φυλετική Ερμηνεία του Ιστορικού Γίγνεσθαι και χάραξε ανεξίτηλα τους ορίζοντες της Νέας Κοσμοθεώρησης με το "καταραμένο" βιβλίο του για τον Μύθο. Στο περιοδικό μας έχουμε αναφερθεί αποσπασματικά στο Μεγάλο αυτό Εργο του καθώς και στην ζωή του. Αξίζει να αναφερθεί πως ο ίδιος επέμεινε ότι οι απόψεις του ήταν υπό διαμόρφωση, δεν αποτελούσαν Δόγμα κι' ακόμη πως έπρεπε να θεωρηθούν απλά και μόνο σαν σημείο εκκίνησης για την αναζήτηση της Αλήθειας. Παραθέτουμε εδώ λίγες γραμμές από το α' κεφάλαιο του "Μύθου", που μέσα τους, διαφαίνεται ξεκάθαρα η αναγωγή στην Αρκτική - Πολική κοιτίδα, στην "Ατλαντίδα του Βορρά":

"... Οι γεωλόγοι μας υποδεικνύουν μια ήπειρο μεταξύ Βορείου Αμερικής και Ευρώπης, της οποίας τα υπολείμματα ημπορουμε σήμερα να ιδούμε στην Γροιλανδία και την Ισλανδία. Μας λένε πως κάποια νησιά στην άλλη πλευρά του Απώτατου Βορρά (Novaia Zemlya - "Νέα Γη"), καταδεικνύουν παλαιά σημάδια κυματικής στάθμης, 100 μέτρα υψηλότερα από τα τωρινά, πράγμα που κάνει πιθανό πως ο Βόρειος Πόλος μετακινήθηκε και πως ένα πολύ ηπιότερο κλίμα απλωνόταν κάποτε στον σημερινό Αρκτικό. Ολα αυτά τα στοιχεία επιτρέπουν στον πανάρχαιο θρύλο της Ατλαντίδος να εμφανισθεί κάτω από ένα νέο φως. Δεν φαίνεται πλέον απίθανο ότι εκεί που σκάζουν τώρα τα κύματα του Ατλαντικού Ωκεανού αποσπώντας γιγάντια παγόβουνα, κάποτε μια ανθηρή ήπειρος ανέτειλε πάνω απ' την επιφάνεια του νερού, όπου πάνω της μια δημιουργική φυλή ανέπτυξε ένα ισχυρό πολιτισμό ευρείας εμβέλειας και απέστελε τα παιδιά της στον κόσμο σαν θαλασσοπόρους και πολεμιστές. Αλλά έστω κι' αν αυτή η Ατλάντια υπόθεση δεν είναι νοητικά αποδεκτή, ο καθείς πρέπει να υποθέσει πως υπήρξε ένα προϊστορικό Βόρειο κέντρο Πολιτισμού".

Εδώ ο Alfred Rosenberg είχε πρωτοδημοσιεύσει το σύγγραμά του στα 1930, 4 μόλις χρόνια μετά, ένας άλλος Μεγάλος Πνευματικός καθοδηγητής της Ευρώπης και της Λευκής Φυλής, ο Βαρώνος Julius Evola (1898 - 1974), δημοσίευσε το εξαιρετικό σύγγραμά του "Εξέγερση ενάντια στον σύγχρονο κόσμο" (1934, Ιταλική έκδοση, 1935 Γερμανική έκδοση).

Η "Εξέγερση" είναι το κομβικό έργο του αξέχαστου "Μαύρου Βαρώνου", αποτελεί δε ένα μανιφέστο επιστροφής στην "Παράδοση" με το πνεύμα ενός Μύστη όχι της Ιερατικής - Βραχμανικής κάστας αλλά ενός Μύστη - Ξατρίγια Πολεμιστή. Κι' αυτή ακριβώς η στάση του Evola απέναντι στην Παράδοση και την Εσώτερη Γνώση του Είναι και του Γίγνεσθαι, τον θέτει επικεφαλής της πνευματικής μάχης της εποχής μας. Οι άλλοι Παραδοσιακοί στοχαστές (που βρέθηκαν βέβαια συμπαθούντες προς το στρατόπεδο των Ευρωπαϊκών δυνάμεων στον Β' Μεγάλο Πόλεμο), όπως ο Rene Guenon ή ο Coomaraswamy, έστρεφαν την σκέψη τους στον Μανού και τους αρχικούς Βραχμάνους θεωρώντας τους ύπατους πνευματικούς καθοδηγητές του κοσμικού κύκλου μας κι' ακόμη δέχθηκαν την Advaita Vedanta σαν κορυφαία διδασκαλία.

Ομως ο Evola, ένας αφυπνισμένος Α-

Η τροποποίηση των φυσικών συνθηκών, που οδήγησε στην σημερινή κατάσταση, οφείλετο κατά τον Wirth στην δεδομένη ολίσθηση των Ηπείρων, καθώς και στην μετακίνηση του γήινου άξονος. Ετσι η "Αρκτική - Πολική" Φυλή, πρόγονος των Λευκών - Αρίων, που είχε ήδη διαφοροποιηθεί αρκετά εκατομμύρια χρόνια πριν από όλα τα ανθρωποειδή, ευρισκόμενη στην πρωτοπορεία της Εξέλιξης, ξεκίνησε πριν 500.000 χρόνια περίπου τις μετακινήσεις της προν τον Νότο.

ριος της Δύσης, της Ευρώπης, τοποθετεί τους Ξατρίγια πολεμιστές σαν Κορυφαία τάξη του κοσμοειδώλου του και τους αποδίδει διαφοροποιημένα μυθικοθρησκευτικά χαρακτηριστικά από εκείνα των Ιερέων-βραχμάνων. Δηλαδή μια ουσιαστικώς Βόρειας, Πολικο - αρκτικής προέλευσης Ηλιολατρεία και αρσενικές αξίες, που όπως πίστευε ήταν τα δύο κύρια στοιχεία τα οποία διαφόρησαν τους πρωτο - Αρίους, φέρνοντάς τους σε θρησκευτικοηθική αντίθεση με τις θηλυκές ή μητριαρχίζουσες αντιλήψεις του Νότου και της Ανατολής.

Ο Μαύρος Βαρώνος τοποθετεί την "Χρυσή Εποχή" σαν περίοδο της κυριαρχίας του Θεού - Ηλίου και των αφοσιωμένων πιστών του πολεμιστών, ενώ αντιστοιχίζει την "Αργυρά Εποχή" των κοσμικών κύκλων, σαν εποχή των Θεαινών Γης και Σελήνης με τους αφοσιωμέ-

νους του Ιερείς και Ιέρειες. (Μάλιστα θα μελετήσει σ' ένα κατοπινό του βιβλίο (1969) "Η μεταφυσική του Sex", τις ηθικές, ψυχολογικές, κοινωνικές και θρησκευτικολειτουργικές αντανακλάσεις των πυρηνικών αρχετυπικών εποχών και κατευθύνσεων του κοσμικού γίγνεσθαι πάνω στον άνθρωπο κατά την διαδρομή της ιστορίας). Η βαθύτατα πνευματική και εξεζητημένα λεπτολόγα και πολυσυνθετική μελέτη του Evola, απαιτεί υπερπροσεκτική συγκέντρωση για επαρκή αφομοίωσή της. Αποτελεί όμως μίαν ακλόνητη βάση για κάθε στοιχειοθετημένο ουσιώδη προβληματισμό στην Φυλετική Θεωρία. Αμφισβητώντας για παράδειγμα την αφηρημένη συμβολική ερμηνεία του Πόλου που δίνει ο Guenon, ο Evola γράφει στην "Εξέγερση": "... Η μνήμη αυτής της Αρκτικής κοιτίδας είναι η γενεσιουργός αιτία και πηγή των παραδόσεων πολλών λαών, είτε με την μορφή πραγματικών γεωγραφικών έμμεσων αναφορών, είτε με την μορφή συμβόλων των λετουργειών της και της αυθεντικής σημασίας της, ή ακόμη αλλού, μεταφερμένη προβολικά σε άλλα κέντρα που μπορούν να θεωρηθούν σαν αντίγραφα - έκτυπα του αυθεντικού ενός πρωταρχικού Αρκτικού κέντρου... Πάνω απ' όλα, ο καθένας θα παρατηρήσει την αλληλεπίδραση της Αρκτικής ιδέας με την Ατλάντεια κεντρική ιδέα, του μυστηρίου του Βορρά με το μυστήριο της Δύσης, μιας και η κύρια κοιτίδα που διαδέχθηκε τον αυθεντικό και παραδοσιακό Πόλο τοποθετήθηκε πραγματικά στον Ατλαντικό. Είναι γνωστό πως το αστροφυσικό φαινόμενο της απόκλισης του γηίνου άξονος προκαλεί μια κλιματική αλλαγή από την μια εποχή στην άλλη. Κι' ακόμη, όπως λέει η παράδοση, αυτή η απόκλιση έλαβε χώρα μια δεδομένη στιγμή, στ' αλήθεια μέσω της άμεσης κατ' ευθείαν σύνδεσης ενός φυσικού κι' ενός μεταφυσικού γεγονότος, σαν μια αναταραχή της φύσης ν' αντανακλούσε μια συγκεκριμένη κατάσταση μιας Πνευματικής Τάξεως... Καθ' οιονδήποτε τρόπο, ήταν μονάχα μια συγκεκριμένη στιγμή, κατά την οποία ο Πάγος και η αιώνια νύχτα παρουσιάστηκαν στην Πολική περιοχή. Υστερα, με την αναγκαστική μετανάστευση από την κοιτίδα εκείνη, έκλεισε ο πρώτος κύκλος και ξεκίνησε ο δεύτερος, εισάγοντας την δεύτερη μεγάλη Περίοδο: τον Ατλάντειο Κύκλο".

Ετσι πιστεύει ο Evola πως ξεκίνησε στην αρχική περίοδο της πρωτοϊστορίας η πορεία μεταναστεύσεων της Αρκτικής Λευκής Φυλής, γεννήτρας όλων των ιστορικών Αρίων Λαών. Πρώτα ένα κύμα μετανάστευσης ξεχύθηκε με κατεύθυνση από Βορρά προς Νότον και κατόπιν ακολούθησε ένα δεύτερο κύμα μεταναστεύσεων από την Δύση στην Ανατολή. Μεταφέροντα παντού το ίδιο κι' απαράλλαχτο πνεύμα, το ίδιο αίμα, τον ίδιο αρχικό κορμό συμβόλων, σημάτων και λέξεων, ομάδες Υπερβορείων έφθασαν αρχικά στην Βόρειο Αμερική και στις Βόρειες περιοχές του Ευρασιατικού συμπλέγματος. Δεκάδες χιλιάδες χρόνια αργότερα ένα δεύτερο κύμα μετανάστευσης έφθασε ως την Κεντρική Αμερική, αλλά κατά κύριο λόγο εγκαταστάθηκε σε μια χαμένη πια ήπειρο, που τότε βρισκόταν στην περιοχή του Ατλαντικού, ιδρύοντας εκεί ένα κέντρο - εικόνα του πολικού αρχετύπου. Ετσι, κατά τον Julius Evola, πρέπει να μιλάμε στην πραγματικότητα αναφερόμενοι σε "Βορειο - Ατλαντικό" Πολιτισμό, γέννημα της "Βόρειας Ατλάντειας" φυλής. Γράφει: "...Από την πνευματική άποψη, ακριβώς όπως και από την ανθρωπολογική, πρέπει να συνεκτιμηθούν δύο στοιχεία, το ένα Βόρειο και το άλλο Ατλάντειο, μέσα από το ευρύ σύνολο των παραδόσεων και πρακτικών που διαδέχθηκαν κατά σειρά το αρχέγονο κέντρο. Το ένα στοιχείο αναφέρεται αμέσως στο Βόρειο Φως, διατηρώντας τον αυθεντικό Ουράνιο και "Πολικό" προσανατολισμό, όσο αυτό είναι εφικτό. Το άλλο, αποδίδει την μεταμόρφωση που επέφερε η επαφή με τις Νότιες δυνάμεις".

Κατά την άποψη του Evola, το δεύτερο Ατλάντειο ρεύμα μολύνθηκε με τελλουρικά και δαιμονικά στοιχεία, κατάλοιπα των Παναρχαίων Λεμουρίων, των οποίων οι μακρινοί απόγονοι επιζούν έως τώρα στις μαύρες φυλές. Από την ανάμειξη αυτή των καθαρών Βορειο - Ατλάντειων στοιχείων με τα Λεμουριανής προέλευσης προέκυψαν τελικά η λατρεία της Μητέρας και η λατρεία της Γης, οι οποίες θα παραμείνουν εσαεί αντίθετες προς την αυθεντική Ηλιολατρεία, που διατηρήθηκε από τους Λαούς του καλύτερα διατηρημένου Βορείου Κύματος. Ετσι με την γέννηση της Ατλάντειας παράδοσης ξεκινά ο νέος κύκλος της "Αργυράς Εποχής", "... ένα μείγμα, που ήδη έχει την αίσθηση του εκφυλισμού, μείγμα Βορρά και

Νότου".

Οσον αφορά τους Λαούς του Βορείου Κύματος, δεν έχασαν ποτέ από την ψυχή τους την σφραγίδα - μνήμη της Πολικής Πατρίδας, της "Υπερβορέας" και της Ηλιολατρείας τους:

"Ειδικά κατά την περίοδο του μακρού παγερού χειμώνα, ήταν φυσικό πως στις φυλές του Βορρά η εμπειρία του Ηλιου, του Φωτός και της Φωτιάς, λειτουργούσε από μόνη της με μια απελευθερωτική πνευματική αίσθηση. Οπότε φύσεις που υπήρξαν Ουρανιο - ηλιακές, Ολύμπιες, ή γεμάτες από το Ουράνιο Πυρ προέκυψαν πολύ περισσότερο μέσα από τον ιερό συμβολισμό αυτών των φυλών, παρά άλλων. Επιπλέον, η παγερή ακαμψία του κλίματος, η στειρότητα του εδάφους, η ανάγκη του κυνηγίου και τελικώς η ανάγκη μετανάστευσης μέσω αγνώστων θαλασσών και ηπείρων κατηύθυνε εκείνους οι οποίοι διατήρησαν εσωτερικά την πνευματική εμπειρία του Ηλίου, του Φωτεινού Ουρανού και του Πυρός στον χαρακτήρα των πολεμιστών, των κατακτητών, των θαλασσοπόρων, ώστε να ευνοηθεί εκείνη η σύνθεση μεταξύ πνευματικότητος και ανθρωπότητος, της οποίας χαρακτηριστκά ίχνη διατηρήθηκαν στις Αριες φυλές".

Πιθανόν ένας επιφανειακός αναγνώστης των μελετών του Μαύρου Βαρώνου, (που δυστυχώς κατ' ελάχιστο μόνον και αποσπασματικά έχουν αποδοθεί στα Ελληνικά), κουρασμένος από την συμβολική ή περίτεχνη έως δυσνόητη γλώσσα, καθώς και θύμα της μεταπολεμικής ημιμάθειας, μπορεί να βρει αυθαίρετα κάποιες αναλογίες με τις γνώμες των Θεοσοφιστών: Λεμούριοι, Ατλαντες και Αριοι, ρίζες ή ριζικές φυλές με αλληλοδιαδοχή στις ιστορικές περιόδους και διολίσθηση του άξονα των Πόλων, που σημαδεύει την μετάβαση των κοσμικών εποχών. Ομως ο Julius Evola δεν αναφέρεται σε "άϋλες οντότητες" και "όντα αιθέρα". Η Κοσμοϊστορία του (όπως και του Guenon) συνδέεται με μια φυσική, βιολογική, αρχική ανθρώπινη Αρκτική Πρωτοφυλή και με την προ 11-10.000 ετών καταστροφή της γνωστής σαν "Ατλαντίς" Ηπείρου. Εξηγεί μέσα από τα μονοπάτια και τους δαιδάλους της έρευνας και των αποσυμβολισμών, πως ένα μέρος αυτής της φυλής νοθεύθηκε από την μόλυνση της επαφής με τον θηλυκό "Νότο", ενώ ένα άλλο μέρος της, οι Αριοι Λαοί της γνωστής Ιστορίας, διατήρησαν στο πλείστο την ηλιακή παράδοση, και το αίμα τους άθικτα. Αυτοί οι Αριο Λαοί της Λευκής Φυλής είναι οι Δημιουργοί των Ιστορικών πολιτισμών που γνωρίζουμε και αποδεχόμαστε σαν ύψιστη έκφραση της εξέλιξης και της ζωής. Ο Μαύρος Βαρώνος, που δίδαξε Συμβολική στις σχολές των SS και ξεκαθάρισε σε ευρύτατη έκταση και ικανό βάθος ότι Αριος σημαίνει όχι κατ' ανάγκην και μόνο γαλάζια μάτια και ξανθά μαλλιά. Αυτός που τόνισε την ανάγκη μελέτης και αφομοίωσης της Ηλιακής Παράδοσης, που χαιρέτισε τον Φασισμό και τον Εθνικοσοσιαλισμό στις δύο χώρες του Αξονα σαν "δύο πρώτα παρήγορα μηνύματα" αναγέννησης του Αρίου, αυτός ο ατρόμητος Προφήτης, φιλόσοφος και ερευνητής που πολέμησε στα χαρακώματα της Βιέννης τους Μπολσεβίκους εισβολείς από την Ασία το 1945 και τραυματίστηκε φρικτά "στο τρίτο chakra" του, για να μείνει έκτοτε παράλυτος. Αυτή η σεβάσμια, αρχοντική εικόνα του σοφού - ήρωα, είναι για μας αναγνώστη ένα ορόσημο της Ιστορίας. Είναι η ζωντανή στο νου μας εικόνα του Πνευματικού Καθοδηγητή, που ξεκαθαρίζει και διαφωτίζει κάθε αντικείμενο, αρνούμενος τον συμβιβασμό με τον σύγχρονο κόσμο. Ιχνηλατεί πιο διεξοδικά την παρουσία του Αρίου απ' ότι ο Wirth, ξεπερνάει τον ιστορικό σκεπτικισμό του Rosenberg και τον συμπληρώνει με ιερή και υπερβατική διάσταση. Μας συμβουλεύει σαν Αρχετυπικός Γέροντας, Μύστης και Πολεμιστής:

"Εξέγερση ενάντια στον σύγχρονο κόσμο. Πόλεμος ενάντια στον Διεθνή Σιωνισμό στο Φυσικό, Πνευματικό και Ψυχικό Πεδίο! Αυτός είναι ο Ενιαίος Μύθος του 20ου Αιώνα. Η Πίστη του Αρίου Ανθρώπου, θεμέλιο για την Χρυσή Αυγή του Μέλλοντος."

"Εξέγερση ενάντια στον σύγχρονο κόσμο. Πόλεμος ενάντια στον Διεθνή Σιωνισμό στο Φυσικό, Πνευματικό και Ψυχικό Πεδίο! Αυτός είναι ο Ενιαίος Μύθος του 20ου Αιώνα. Η Πίστη του Αρίου Ανθρώπου, θεμέλιο για την Χρυσή Αυγή του Μέλλοντος."

Η ΕΛΛΑΔΑ, Ο Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ 1940-41

Πρόσφατα στην εφημερίδα "ΝΕΑ" παρουσιάσθηκε πρωτοσέλιδα η είδηση ότι ο Ουΐνςτον Τσώρτσιλ ήθελε τον Δεκέμβριο του 1944 να φέρει στην Αθήνα Τουρκικά στρατεύματα ...προκειμένου να αποκαταστήσει την τάξη! Σε άλλη εφημερίδα ("ΕΘΝΟΣ") δημοσιεύθηκε ότι το 1943 οι "σύμμαχοι" μας προσέφεραν στους Τούρκους τα νησιά του Βορείου Αιγαίου και τα Δωδεκάνησα, με αντάλλαγμα να βγουν στον πόλεμο.

Οσοι βέβαια έχουν μελετήσει την ιστορία και έχουν κατορθώσει να βρουν έστω και κάποια ελάχιστα ψήγματα αλήθειας γνωρίζουν ότι η πρόταση αυτή των "συμμάχων" δεν έγινε πρώτη φορά το 1943, αλλά το 1941, όταν ο Ελληνικός Λαός μετρούσε τις πληγές του από τον επικό αγώνα στα βουνά της Βορείου Ηπείρου και στα οχυρά της γραμμής Μεταξά. Η πρόταση αυτή μάλιστα (πρόταση να καταλάβουν οι Τούρκοι τα νησιά του Βορείου Αιγαίου) δεν έγινε δεκτή από τους Τούρκους, λόγω αντιδράσεως της Γερμανίας, που πληροφορήθηκε τα διαδραματιζόμενα από τον πρεσβευτή της στην Αγκυρα Φον Πάππεν.

Πρέπει εδώ να σημειωθεί για να επανέλθουμε στο δημοσίευμα των "Νέων" ότι η αποκάλυψη περί της προθέσεως των "συμμάχων" να μεταφέρουν Τουρκικά στρατεύματα στην Αθήνα δεν έγινε από τα μυστικά αρχεία της εχούσης την πρωτοβουλία Αγγλίας, δηλαδή από τα αρχεία του "FOREIGN OFFICE", που κρατούνται επί του θέματος ΕΠΤΑΣΦΡΑΓΙΣΤΑ, αλλά από τις εκθέσεις του Σουηδού πρεσβευτού εκείνης της εποχής.

Ομως η αχάριστη, δόλια και υποκριτική στάση των "συμμάχων" απέναντι στην Ελλάδα δεν χρειάζεται αυτήν την υπόθεση για να αποκαλυφθεί. Εδώ και πενήντα ολόκληρα χρόνια οι αποδείξεις για τα αισθήματα των "συμμάχων" μας είναι κάτι περισσότερο από χειροπιαστές και δεν προκύπτουν από έγγραφα, αλλά από εθνικές τραγωδίες. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς... Τα Δωδεκάνησα που παρεχωρήθησαν στην Ελλάδα τέσσερα ολόκληρα χρόνια μετά την ήττα της Ιταλίας; Την Βόρειο Ηπειρο, που χωρίς να υπολογίσουν τις θυσίες του Ελληνισμού και το διεθνές δίκαιο, παρέδοσαν όμηρο στον αιμοσταγή τύραννο Εμβέρ Χότζα; Τι να θυμηθεί... Τους λεβέντες της ΕΟΚΑ που κρεμούσαν οι Αγγλοι, δέκα μόλις χρόνια μετά το τέλος του πολέμου, στην Κύπρο; Η μήπως το ξερίζωμα του Ελληνισμού από την Πόλη, Ιμβρο και Τένεδο, με τις ευλογίες του ΝΑΤΟ; Τι να θυμηθεί; Τους εναγκαλισμούς με τον Τίτο και την καλλιέργεια του "Μακεδονισμού" με τις σκληρές συνέπειες των ημερών μας; Ή μήπως το τραγικό 1974 με την κατοχή της μισής Κύπρου, που συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας;

Επιτέλους, τι άλλο πρέπει να γίνει για να καταλάβουμε ότι οι "σύμμαχοι" μας ήταν, είναι και θα είναι οι εχθροί μας; Μήπως θα πρέπει ακόμη ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ να αρχίσουμε να αμφιβάλλουμε γι' αυτό που μας παρουσιάζουν σαν αλήθεια για τα δραματικά χρόνια 1940-41; Και γιατί τέλος πάντων κρύβουν με τόση επιμέλεια το τόσο σημαντικό παρασκήνιο εκείνων των ημερών;

Δεν είναι πρόθεση αυτού του κειμένου να διατυπώσει μια άποψη, να διατυπώσει την ΔΙΚΗ ΤΟΥ άποψη, για τα γεγονότα, αλλά να προβληματίσει για το τι συνέβη στην πραγματικότητα εκείνες τις τραγικές ημέρες. Πριν σας παρουσιάσουμε λοιπόν ένα "πέραν πάσης υποψίας" κείμενο, που δημοσιεύθηκε σε ένα "πέραν πάσης υποψίας" έντυπο, θα πρέπει να σας παραθέσουμε κάποια στοιχεία, που ίσως σας βοηθήσουν να βγάλετε ορισμένα συμπεράσματα.

Στην επίθεση κατά της Ελλάδος πα-

ρέσυρε ή εάν θέλετε έπεισε τον Μουσολίνι να πραγματοποιήσει ο τότε υπουργός των Εξωτερικών της Ιταλίας Κόμης Τσιάνο. Αυτό προκύπτει από αδιάψευστα ντοκουμέντα και συγκεκριμένα από τα δημοσιευμένα πρακτικά των σχετικών επί του θέματος συνεδριάσεων του Μεγάλου Φασιστικού Συμβουλίου. Ομως λίγα χρόνια αργότερα απεκαλύφθη ότι ο Κόμης Τσιάνο ήταν πράκτορας και συνεργάτης των μυστικών υπηρεσιών της Βρετανίας, της Ιντέλιντζες Σέρβις. Για τον λόγο αυτό μάλιστα πέρασε από δίκη και εξετελέσθη, παρ' όλη την προσπάθεια του Μουσολίνι να τον σώσει, λόγω του ότι ήτο σύζυγος της κόρης του Εντα. Την ίδια εποχή που ο Τσιάνο οδηγούσε την Ιταλία σε επίθεση κατά της Ελλάδος, ο Τσώρτσιλ στα απομνημονεύματά του, που έχουν εκδοθεί και στην Ελληνική γλώσσα, ΕΥΘΕΩΣ γράφει για την πρόθεσή του να ανοίξει στον Αξονα "Βαλκανικό Μέτωπο". Δεν πρέπει κανείς στο σημείο αυτό να λησμονήσει ότι οι Αγγλοι το 1941 μας ΕΞΑΠΑΤΗΣΑΝ, αφού οι δυνάμεις που τελικά μετέφεραν στην Ελλάδα το 1941 δεν είχαν καμμία σχέση με αυτά που είχαν υποσχεθεί. Τέλος δεν πρέπει να λησμονούμε ότι όσο ζούσε ο Ιωάννης Μεταξάς δεν είχε επιτρέψει αγγλική στρατιωτική παρουσία στη χώρα μας.

Ας έλθουμε όμως τώρα στο κείμενο, που αναφερθήκαμε προηγουμένως. Εχει γραφτεί από το δημοσιογράφο κ.Στράτο Καλογερόπουλο και δημοσιεύθηκε πριν επτά περίπου χρόνια (13-4-1988) στο περιοδικό "ΕΙΚΟΝΕΣ". Ισως το κείμενο αυτό, εάν όχι εμείς, να σας πείσουν ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ να προβληματισθείτε:

"Ο Γερμανός ναύαρχος Βίλχελμ φον Κανάρης, με την ιδιότητα του πανίσχυρου αρχηγού των μυστικών υπηρεσιών του Γ' Ράιχ, καταφθάνει ξαφνικά στην Αθήνα στις 28 Δεκεμβρίου του 1940, με σκοπό την ανακωχή ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ιταλία, εφόσον ο ίδιος και ο Χίτλερ, δεν επιθυμούσε την διασπορά των δυνάμεων του Αξονα προς τη Βαλκανική.

Στην υπόθεση αυτή είχαν αναμιχθεί και οι Ελληνες πρεσβευτές στο Βερολίνο Ραγκαβής και στη Μαδρίτη Αργυρόπουλος, καθώς και ο Ούγγρος πρεσβευτής στην ισπανική πρωτεύουσα Ρούντολφ Αντόρκα. Και οι τρεις αυτοί πρεσβευτές είχαν λάβει γνώση μιας νότας του στενού περιβάλλοντος του Χίτλερ, που ευνοούσε την άμεση κατάπαυση των εχθροπραξιών στην Αλβανία.

Ο ναύαρχος Κανάρης ήρθε ινκόγκνιτο στην Αθήνα με το ψευδώνυμο Γκρατσία Πονιέρο για να αποφύγει πιθανή απαγωγή του από πράκτορες της Ιντέλλιντζενς Σέρβις που είχαν κατακλύσει την Ελλαδα.

Ο άνθρωπος που παρέλαβε τον φον Κανάρη στο αεροδρόμιο Χασανίου ήταν ο δραστήριος ναυλομεσίτης Ανδρέας Καρπαθάκης, μια μυστηριώδης φυσιογνωμία της εποχής εκείνης, η οποία δεν εξιχνιάστηκε μέχρι σήμερα.

Ο αρχηγός του ΑΜΠΒΕΡ φιλοξενήθηκε για τρεις μέρες στην απόμερη βίλα του Καρπαθάκη στη Φρεαττύδα, την οποία φρουρούσαν άγρυπνα ένοπλοι Γερμανοί πράκτορες στην Αθήνα.

Με απόλυτη μυστικότητα, ο φον Κανάρης συναντήθηκε με το συνταγματάρχη Κρίστιαν φον Κλεμ, στρατιωτικό ακόλουθο της γερμανικής πρεσβείας, και το στρατηγό Τέτση, φανατικό Μεταξικό, που ήταν προϊστάμενος του Στρατιωτικού Γραφείου του Γεωργίου Β'.

Ο συνταγματάρχης φον Κλεμ, που ήταν παντρεμένος με την Ελληνογερμανίδα Μπεάτα Χόφερ - Μιχαηλίδη, έβλεπε με καλό μάτι το σχέδιο της συνθηκολόγησης Ελλάδας - Ιταλίας, γι' αυτό και διατηρούσε μυστικές επαφές με τον Μεταξά και τον Τέτση.

Στα πρακτικά της συμμαχικής στρατιωτικής επιτροπής έρευνας, που ανέκρινε το συνταγματάρχη Κλεμ μετά τον πόλεμο, είναι καταχωρημένα τα παρακάτω στοιχεία:

Στη συνάντησή μας στο σπίτι του Καρπαθάκη, ο ναύαρχος Κανάρης έδειχνε εξαιρετικά ανήσυχος και με ρωτούσε επίμονα ποιές ήταν στην πραγματικότητα οι διαθέσεις του Μεταξά. Ο στρατηγός Τέτσης συμμεριζόταν τις ανησυχίες του φον Κανάρη και βεβαίωνε ότι ο Γεώργιος είναι πλέον το πρώτο πρόσωπο στην Ελλάδα δεμένο παραδοσιακά στην αγγλική επιρροή.

Κανάρης: Ο Ραγκαβής μας ειδοποίησε ότι ο Μεταξάς υιοθετεί την ιδέα της ανακωχής, με τον όρο της επιστροφής του Ελληνικού στρατού στην παλιά μεθόριο, ενώ εμείς του προσφέρουμε τα εδάφη που κατακτήθηκαν μέχρι σήμερα...

Η νέα συνοριακή γραμμή της Ελλάδας θα οριοθετηθεί από τη Χειμάρα μέσω Κλεισούρας, με εσοχή το τερματικό σημείο του Αργυροκάστρου.

Να πάτε αμέσως στον Μεταξά και να του πείτε ότι θα επιτηρήσουμε την ανακωχή και η μόνη αξίωσή μας είναι η επιστροφή της Ελλάδας σε αυστηρή ουδετερότητα.

Ο Ελληνας πρωθυπουργός, συνεχίζει ο Κλεμ, έμεινε στην αρχή εμβρόντητος,

όταν του μετέφερα τις προτάσεις του φον Κανάρη και μου απάντησε μονολεκτικά: "Εχω υποχρέωση να ενημερώσω το βασιλιά".

Πράγματι, ο Μεταξάς, ισχυρίζεται ο Κλεμ, έφυγε στα ανάκτορα, συνοδευόμενος από το στρατηγό Τέτση και με παρακάλεσε να τον περιμένω στο γραφείο του. Κατά την είσοδό του στα ανάκτορα, ο Μεταξάς διασταυρώθηκε με το Βρετανό πρεσβευτή σερ Μάϊκλ Πάλερετ, ο οποίος τον χαιρέτησε με αινιγματικό χαμόγελο και του είπε: "Κύριε πρόεδρε έχετε απρόοπτες επισκέψεις στο γραφείο σας, αλλά μην ξεχνάτε ότι εκτιμούμε βαθιά τη διπλωματική σας ευστροφία".

Ο συνταγματάρχης Κλεμ διευκρινίζει: Υπήρξε πράγματι θυελλώδης η συνάντηση εκείνη του Μεταξά με τον Γεώργιο - φανατικό αγγλόφιλο - ο οποίος δεν ήθελε να ακούσει για τις προτάσεις του φον Κανάρη. Οι Γερμανοί - πρόφερε ο Γεώργιος αγανακτισμένος - επιχειρούν να μας παγιδεύσουν, να μας εξευτελίσουν απέναντι των συμμάχων μας, αλλά και να περισώσουν το γόητρο των Ιταλών από τα πλήγματα του στρατού μας.

Αφήστε, κύριε Πρόεδρε, τις ρομαντικές οπτασίες σας και ας προσαρμοστούμε στην πεποίθηση της νίκης των συμμάχων μας.

Αυτή τη στιγμή έχω μια ευχάριστη έκπληξη για σας.

Ο Γεώργιος διέταξε το στρατηγό Τέτση να του παρουσιάσει έναν άλλο μυστηριώδη επισκέπτη, που ήταν θρονιασμένος στον προθάλαμο του γραφείου του.

Ο άνθρωπος αυτός ήταν ο Αμερικανός συνταγματάρχης Ουίλιαμ Ντόνοβαν, αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ, γνωστός σαν "Αγριος Μπίλι", ο οποίος κατέφθασε επειγόντως στην Αθήνα.

Μεγαλειότατε, κύριε Πρωθυπουργέ, πρόφερε ο νέος επισκέπτης μόλις μπήκε στο γραφείο του Γεωργίου. Σας διαβιβάζω τους προσωπικούς χαιρετισμούς του προέδρου Ρούσβελτ και το θαυμασμό του αμερικανικού λαού για τις νίκες του ελληνικού στρατού.

Στο λιμάνι του Σαν Φραντσίσκο φορτώνονται οι πρώτες αποστολές πολεμικού υλικού για την Ελλάδα.

Η Ελληνική Αεροπορία θα παραλάβει 70 αεροπλάνα πρώτης γραμμής και το Ναυτικό σας θα πλαισιωθεί με 5 νέα αντιτορπιλλικά. Συνεχίστε απτόητοι τον αγώνα σας με τις ευχές του προέδρου Ρούσβελτ, γιατί οποιοδήποτε έθνος υποταχθεί πειθήνια στον Αξονα θα έχει την ίδια μεταχείριση με τους ηττημένους.

Τρικλίζοντας σχεδόν, ο Μεταξάς επέστρεψε στο γραφείο και παρακάλεσε τον φον Κλεμ να ειδοποιήσει τον ναύαρχο Κανάρη ότι δεν γίνεται τίποτα.

Συντετριμμένος, πραγματικό ανθρώπινο ράκος, έφυγε την άλλη μέρα το απόγευμα ο φον Κανάρης για το Βερολίνο, ακολουθούμενος από μένα (το συνταγματάρχη Κλεμ).

Ηταν η πρώτη μεγάλη αποτυχία στη σταδιοδρομία του, εφόσον μισούσε αβυσσαλέα τους Ιταλούς και αφού οι όροι της ανακωχής ήταν δική του ιδέα, που εγκρίθηκε και από το γερμανικό επιτελείο.

Παράλληλα ο αρχηγός της ΑΜΠΒΕΡ - διηγείται ο φον Κλεμ - διακατεχόταν πάντοτε από τη μακρινή αναπόληση της καταγωγής του, από τον μεγάλο Ελληνα ναύαρχο Κωνσταντίνο Κανάρη που το πορτραίτο του κοσμούσε το σαλόνι του σπιτιού του.

Ποιά ήταν, όμως, τα πραγματικά υπόβαθρα της άρρηκτης φιλίας του φον Κανάρη με τον Ελληνα ναυλομεσίτη Ανδρέα Καρπαθάκη και ποια περιστατικά τους συνέδεσαν τόσο στενά;

Ο Καρπαθάκης στους κοσμικούς κύκλους της Αθήνας και του Πειραιά ήταν γνωστός ως "άνθρωπος της βιτρίνας", για την εντυπωσιακή του εμφάνιση ακριβά κοστούμια, ατσαλάκωτες καμπαρντίνες - φοξ και γαλλικές ρεπούμπλικες που συμπλήρωναν την κομψότητά του. Ακόμη και το περιοδικό "Φιγουρίνι" που είχε δημοσιεύσει τη φωτογραφία του του έδωσε τον τίτλο του κομψότερου Ελληνα.

Ο Βρετανός συγγραφέας Λίντον Μπάρεϊ, αναφερόμενος στις περιπετειώδεις πτυχές της ζωής του φον Κανάρη, αποκαλύπτει ότι κάποιος Ελληνας, που λεγόταν Καρπαθάκης, εξέτιε το 1929 9μηνη ποινή στις φυλακές του Παλέρμο για ναυταπάτη σε βάρος Ιταλού πλοιοκτήτη. Στο κελί του Καρπαθάκη έφεραν ένα απόγευμα και τον τέως αξιωματικό του γερμανικού ναυτικού Βίλχελμ Κανάρη που εισέπραξε 10μηνη φυλάκιση με την κατηγορία της πλαστοπροσωπίας και της λαθραίας εισόδου στην Ιταλία. Σύμφωνα με όσα γράφει ο Μπάρεϊ, ο Καρπαθάκης περιποιήθηκε τον Κανάρη στη φυλακή, όταν ήταν άρρωστος από μαλάρια και πλήρωνε έξτρα φαγητό γιατί ήταν αποδυναμωμένος.

Οταν ο Καρπαθάκης τέλειωσε την ποινή του, συμφώνησε με τον Κανάρη ότι θα τον περίμενε στο ξενοδοχείο "Ροντινέλα" για να φύγουν μαζί για τον Πειραιά.

Στο τέλος, όμως, της έκτισης της ποι-

νής του Κανάρη, ο εισαγγελέας του Παλέρμο, του διεμήνυσε ότι θα ξαναδικαστεί με την κατηγορία της κατασκοπίας.

Περίλυπος για την ατυχία του φίλου του ο Καρπαθάκης ετοιμάζει τη βαλίτσα του για να φύγει, όταν αργά το βράδυ χτύπησε η πόρτα του δωματίου του και εμφανίστηκε ένας Ιταλός παπάς.

"Λυπάμαι φίλε μου, που δυσκολεύεσαι να με αναγνωρίσεις" του είπε ο φον Κανάρης που ήταν μεταμφιεσμένος σε παπά.

Παριστάνοντας τον άρρωστο ο Κανάρης στο κελί του ζήτησε να τον επισκευτεί ο εφημέριος των φυλακών, τον οποίο χτύπησε με ένα βαρίδιο στο κεφάλι και τον άφησε ξερό.

Στο ημίφως των φυλακών, ο Κανάρης κατόρθωσε να διαφύγει από την έξοδο ντυμένος παπάς.

Χωρίς να χάνουν καιρό ο Καρπαθάκης και ο Κανάρης έτρεξαν τη νύχτα στο λιμάνι και επιβιβάστηκαν στο "Μουντζούρη", ένα παλιό ελληνικό καρβουνιάρικο που σάλπαρε για τον Πειραιά.

Αυτή ήταν μια από τις αιτίες, γράφει ο Μπάρεϊ, του αθεράπευτου μίσους του φον Κανάρη για τους Ιταλούς...

Πάντως, η δυσάρεστη αυτή περιπέτεια του φον Κανάρη στέργιωσε τη φιλία του με τον Ανδρέα Καρπαθάκη και την εποχή της παντοδυναμίας του, τον βοήθησε να διογκώσει την περιουσία του, σαν αντιπρόσωπος γερμανικών προϊόντων στην Ελλάδα.

Ακόμα και οι ταινίες της "Ούφα", που προβάλλονταν στους αθηναϊκούς κινηματογράφους, εισάγονταν μέσω του Καρπαθάκη.

Ο Μανιαδάκης, συνήθιζε να λέει για τον Καρπαθάκη ότι ήταν από τη φύση του μεγαλοτυχοδιώκτης πέρα από τα ελληνικά περιθώρια, και με τέτοιους ανθρώπους καλύτερα να είσαι φίλος παρά εχθρός.

Τη ρήση αυτή του Μανιαδάκη, χρησιμοποίησε και ο υπουργός των Στρατιωτικών Παπαδήμας για την εισαγωγή οπλικού υλικού από την Γερμανία, όταν άρχισαν να κλείνουν ευρωπαϊκές αγορές.

Προσφεύγοντας στον φον Κανάρη, ο Καρπαθάκης πέτυχε να εισάγει από τη Γερμανία αντιαεροπορικά πυροβόλα, όλμους πεζικού, αντιαρματικά, φορητό οπλισμό, αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες για το στρατό.

Φυσικά ο Καρπαθάκης δεν βγήκε ζημιωμένος από την υπόθεση αυτή γιατί συνδυάστηκε με μια άλλη αντιπαροχή της Ελλάδας μέσω ενός παιχνιδιού, που σκάρωνε ο τετραπέρατος φον Κανάρης.

Στο κόλπο αυτό μπλέχτηκε και ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας Τζίφος, το χαϊδεμένο παιδί των εφοπλιστών. Ενας ολλανδικός βιομηχανικός όμιλος ζήτησε νόμιμα από την κυβέρνηση Μεταξά, την απορρόφηση του μεταλλεύματος του Λαυρίου και τη μεταφορά του με ελληνικά καράβια στην Ολλανδία.

Για τη δουλειά αυτή ναυλώθηκαν τρία μεγάλα φορτηγά ελληνικής πλοιοκτησίας και το Βρετανικό ναυαρχείο δεν έφερε αντίρρηση να διαπλέουν ανενόχλητα τη Μάγχη και τη Βόρεια Θάλασσα, αφού τα φορτία προορίζονταν για την Ολλανδία.

Ο δημοσιογράφος Γιώργος Κασόλας,

που επιβιβάστηκε στο "Σαλαμινία", διηγείται στο βιβλίο του "Ταξιδεύοντας με το θάνατο" την περιπέτειά του, στις φλεγόμενες θάλασσες μέχρις ότου φτάσουν στην Ολλανδία.

Μόλις το μετάλλευμα του "Σαλαμινία" ξεφορτώθηκε στο Αμστερνταμ το παρέλαβαν οι Γερμανοί για να το προωθήσουν με φορτηγίδες στις πολεμικές βιομηχανίες του Ρουρ.

Οταν οι Ιταλοί κήρυξαν τον πόλεμο εναντίον της Ελλάδας, ο Μεταξάς απέσπασε τον Καρπαθάκη στο γραφείο του, γιατί είχε στρατευθεί στο Πολεμικό Ναυτικό.

Οι ψίθυροι που κυκλοφορούσαν τότε

έλεγαν ότι ο δικτάτορας θα χρησιμοποιούσε τον Καρπαθάκη σε "ειδικές" αποστολές. Ετσι από τις πρώτες κι' όλας μέρες του πολέμου ο Καρπαθάκης βρέθηκε στο Βερολίνο, όπου συναντήθηκε με τον προστάτη του ναύαρχο Κανάρη.

"Εάν κατορθώσετε σε πρώτη φάση να κυνηγήσετε τους Ιταλούς - είπε ο φον Κανάρης από κει και πέρα θα δούμε τι θα κάνουμε, γιατί ο Χίτλερ δεν θέλει την αναταραχή στα Βαλκάνια". Μαρτυρία συνταγματάρχου φον Κλεμ, στρατιωτικού ακολούθου στην Αθήνα, που κλήθηκε στο Βερολίνο αμέσως μετά την ιταλική εισβολή.

Μια ολόκληρη ώρα περίμενα να γίνω δεκτός από το ναύαρχο Κανάρη στο στρατηγείο του στο Τίρπιτζ - Ούφερ, με τον αντιναύαρχο Μπίρκνερ - τομεάρχη εξωτερικών υποθέσεων της ΑΜΠΒΕΡ, που μόλις είχε επιστρέψει από τη Ρώμη.

"Ο αρχηγός" ήταν απασχολημένος με τον Ελληνα Ανδρέα Καρπαθάκη, που όπως φαίνεται, τον επηρρέαζε σε ό,τι αφορούσε τη γερμανική στάση απέναντι της Ελλάδας.

Ο αντιναύαρχος Μπίρκνερ ανέφερε στον φον Κανάρη ότι ο αρχηγός των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών Τζιάκομο Καρμπόνι του ανακοίνωσε την παρουσία βρετανικών αεροπλάνων στην Ελλάδα, τα οποία πλήττουν τον ιταλικό στρατό. Στο σημείο αυτό πετάχτηκε όρθιος ο Καρπαθάκης αφρίζοντας και φώναζε σε σπασμένα γερμανικά:

"Μην τους ακούτε, ναύαρχέ μου, θέλουν να σας παραπλανήσουν. Πρόκειται για δικά μας αεροπλάνα, και στην Ελλάδα δεν υπάρχει ούτε ένας Βρετανός αεροπόρος".

Ο αντιναύαρχος Μπίρκνερ - ισχυρίζεται ο φον Κλεμ - κοκκίνισε από το θυμό του και κοίταξε με αυστηρό ύφος το μυστηριώδη Ελληνα, για την άτοπη παρέμβασή του, αλλά αυτός έγινε θρασύτερος:

"Με τέτοια κατασκευάσματα προσπαθούν να δικαιολογήσουν τις αποτυχίες τους", φώναξε και πάλι, απευθυνόμενος προς το ναύαρχο Κανάρη. Στη συνέχεια, ο αρχηγός προσπάθησε να καθησυχάσει το μαινόμενο Καρπαθάκη, τονίζοντας ότι και ο ίδιος δεν αμφιβάλλει για τους ψευδείς ισχυρισμούς του στρατηγού Καρμπόνι.

Και ο Κρίστιαν φον Κλεμ συνεχίζει:

"Είχα ακούσει πολλές διαδόσεις στην Αθήνα για τις ικανότητες του διαβολεμένου αυτού Ελληνα τυχοδιώκτη, ο οποίος συνέβαλε στην απόφαση του φον Κανάρη να προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες στη διακοπή της ελληνοϊταλικής σύρραξης και να πραγματοποιήσει την επίσκεψή του στην ελληνική πρωτεύουσα, άσχετα προς τη δυσμενή εξέλιξη της αποστολής του. Πώς ήταν δυνατόν να δεχτούν οι Βρετανοί μια ανακωχή Ελλήνων με τους Ιταλούς, γεγονός που θα απελευθέρωνε 13 ιταλικές μεραρχίες, οι οποίες θα αποστέλλονταν στο μέτωπο της Δυτικής Ερήμου".

Ο Γερμανός συγγραφέας Χανς Χόνε, στο βιβλίο του "Ταραχή στα Βαλκάνια", υποστηρίζει ότι μετά το θάνατο του Μεταξά, στο τέλος Ιανουαρίου του 1941, παρουσιάσθηκε και μια άλλη ευκαιρία για την κατάπαυση των εχθροπραξιών με τους Ιταλούς, με τις πρωτοβουλίες του φον Κανάρη.

Ο συνταγματάρχης φον Κλεμ και ο Κανάρης είχαν καταστεί οι εμπειρογνώμονες του Χίτλερ στα βαλκανικά ζητήματα και τον συμβούλευαν να επέμβει με το κύρος του, για να δώσει ένα τέλος στον ακατανόητο πόλεμο στην Αλβανία.

Οι γερμανόφιλοι Ελληνες αξιωματικοί - κατά τον Χόνε - ήθελαν την επέμβαση της Γερμανίας για τον τερματισμό του πολέμου και μάλιστα με την υποστήριξη του διαδόχου Παύλου, γαμπρού του τελευταίου Κάιζερ.

Ο Χίτλερ, στη διάρκεια μιας ενημέρωσής του από τον Κανάρη και τον Κλεμ, τους έδειξε το χάρτη της Αλβανίας και στρίγκλισε οργισμένος:

"Αυτή εδώ η κουτσουλιά ενός περιστεριού μου δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στα Βαλκάνια, Εάν δεν κινηθούν έγκαιρα οι φίλοι μας Ελληνες αξιωματικοί, είμαι υποχρεωμένος να χτυπήσω την Ελλάδα".

Ορισμένοι Ελληνες στρατηγοί - συνεχίζει ο Χόνε - τρόμαξαν μόλις πληροφορήθηκαν την είσοδο της Βέρμαχτ στη Βουλγαρία και έτρεξαν στον πρωθυπουργό Κορυζή για να επιτύχουν μια απευθείας προσέγγιση με τη Γερμανία.

Καθώς το βρετανικό εκστρατευτικό σώμα αποβιβαζόταν στον Πειραιά, ο αντιστράτηγος Τσολάκογλου πήγε περίτρομος στο Γερμανό πρεσβευτή στην Αθήνα Εμπαχτ και ζήτησε τη μεσολάβησή του, στα αχνάρια της πρότασης του φον Κανάρη. Στις 25 Μαρτίου ο Ελληνας πρεσβευτής στο Βερολίνο Ραγκαβής έτρεξε αναστατωμένος στον φον Κανάρη για να του επιβεβαιώσει ότι ο γερμανικός στρατός είναι έτοιμος να πλήξει την Ελλάδα.

"Το παιχνίδι έχει χαθεί, του απάντησε ο φον Κανάρης, και η 12η στρατιά του φον Λιστ θα εισβάλει στη Γιουγκοσλαβία και την Ελλάδα.

Οι δικοί σας, στην Αθήνα, έπαιξαν σε δύο ταμπλό και τώρα θα υποστούν τις τραγικές συνέπειες, είπε κατάχλομος ο ναύαρχος Κανάρης.

Από δω και πέρα - πρόσθεσε - ο πόλεμος θα πάρει τρομερές διαστάσεις και εγώ δεν είμαι πια σε θέση να προσφέρω τίποτα".

Μετά την κατάληψη της Ελλάδας - τονίζει ο Χόνε - ο φον Κανάρης έφτασε και πάλι ανεπίσημα στην Αθήνα και κατέλυσε στο σπίτι κάποιου γνώριμου Ελληνα (προφανώς εννοεί τον Καρπαθάκη).

Οσοι έτυχε να δουν τον Κανάρη στην Αθήνα τις μέρες εκείνες έβλεπαν πόσο ήταν ωχρός και κακοδιάθετος.

Και μια άλλη μαρτυρία του συνταγματάρχη φον Κλεμ:

Ο φον Κανάρης προσποιήθηκε αδιαθεσία και δεν παραβρέθηκε στη μεγάλη δεξίωση της γερμανικής πρεσβείας στην Αθήνα.

Τον επισκέφθηκα στο σπίτι του Καρπαθάκη, όπου διακατεχόταν από αισθήματα απόγνωσης και απογοήτευσης.

Πίνοντας ούζο με τον Καρπαθάκη, ο ναύαρχος Κανάρης μου είπε ότι του ήταν αδιανόητο να βλέπει τους Ιταλούς καμποτίνους νικητές στην Ελλάδα.

Σε λίγες μέρες, ο φον Κανάρης επέστρεψε στο Βερολίνο, ακολουθούμενος και πάλι από τον Καρπαθάκη.

Στην κατάθεσή του, ο φον Κλεμ βεβαιώνει ότι ο Καρπαθάκης, παρά τη φήμη του, σαν άπληστου τυχοδιώκτη, αρνήθηκε να επιστρέψει στην Ελλάδα για να συνεργαστεί με τις αρχές κατοχής.

Μέχρι το 1945, παρέμεινε στο Βερολίνο, όπου είχε αρκετά χρήματα, και όταν συνελήφθη ο φον Κανάρης από την Γκεστάπο, βοηθούσε την οικογένειά του.

Και ο επίλογος της τραγωδίας του φον Κανάρη, που κατηγορήθηκε για τη συμμετοχή του στη συνωμοσία εναντίον του Χίτλερ, γράφτηκε στο στρατόπεδο Φρόσεμπουργκ, όπου απαγχονίστηκε, την 9η Απριλίου του 1945, λίγες μέρες πριν καταφθάσουν τα αμερικανικά στρατεύματα.

Ο αμερικανός δημοσιογράφος Ουίλιαμ Σίρερ - γνωστός από το "Ημερολόγιο του Βερολίνου", προσπάθησε πέντε ολόκληρα χρόνια να ανακαλύψει τα ίχνη του Καρπαθάκη, αλλά δεν τα κατάφερε, γιατί ο μυστηριώδης Ελληνας είχε εξαφανιστεί."

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Είναι δεδομένο ότι πολύ "βόλεψε" τα σχέδια ορισμένων ο θάνατος του Εθνικού Κυβερνήτου Ιωάννου Μεταξά στις αρχές του 1941, λίγες ημέρες μετά την επίσκεψη του Φον Κανάρη στην Ελλάδα. Οι συνθήκες και οι αιτίες του θανάτου τού Μεταξά έχουν δώσει λαβή για πολλά σχόλια και υποθέσεις και είναι βέβαιον ότι παρα - είναι τραβηγμένο να πεθάνει ένας πρωθυπουργός από κρίση αμυγδαλών! Πέρυσι στα επετειακά αφιερώματα της "Καθημερινής" υπήρχε ένα άρθρο του γνωστού δημοσιογράφου κ.Λεονταρίτη, που αναφέρετο και στον θάνατο του Ιωάννου Μεταξά. Στο άρθρο αυτό λοιπόν έγραφε για τον διευθυντή της Γενικής Ασφαλείας Αθηνών το 1941 Παξινό και έλεγε ότι ο Παξινός βρέθηκε μετά το 1941 στο Κάιρο. Εκεί σε μια δεξίωση της Αγγλικής πρεσβείας ο Παξινός (πιθανώς μεθυσμένος) είπε σε έναν Αγγλο αξιωματικό ότι ΓΝΩΡΙΖΕΙ τα πάντα για τον θάνατο του Ιωάννου Μεταξά και ότι μετά τον πόλεμο θα γράψει ένα βιβλίο, που δεν θα αρέσει καθόλου στους Βρετανούς. Τι απέγινε ο Παξινός; Μας το λέει στο ίδιο άρθρο ο κ.Λεονταρίτης: Βρέθηκε νεκρός, μαχαιρωμένος από "αγνώστους", λίγες μέρες μετά σε ένα δρομάκι του Καΐρου...

Κανάρης: Ο Ραγκαβής μας ειδοποίησε ότι ο Μεταξάς υιοθετεί την ιδέα της ανακωχής, με τον όρο της επιστροφής του Ελληνικού στρατού στην παλιά μεθόριο, ενώ εμείς του προσφέρουμε τα εδάφη που κατακτήθηκαν μέχρι σήμερα... Η νέα συνοριακή γραμμή της Ελλάδας θα οριοθετηθεί από τη Χειμάρα μέσω Κλεισούρας, με εσοχή το τερματικό σημείο του Αργυροκάστρου. Να πάτε αμέσως στον Μεταξά και να του πείτε ότι θα επιτηρήσουμε την ανακωχή και η μόνη αξίωσή μας είναι η επιστροφή της Ελλάδας σε αυστηρή ουδετερότητα.

ΑΕΤΟΣ-Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ανοιξε τα τεράστια βαθύχρυσα φτερά του και πέταξε απ'την κορφή του χιονισμένου Ολύμπου προς την αιωνιότητα. Ξεμύτισε με τ'αρπαχτικό του ράμφος απ'την αυγή του χρόνου και χύθηκε με την ορμή του στυγερού κατακτητή στα βάθη της ιστορίας. Ο εισβολέας. Ο περήφανος. Ο Βασιλεύς. Ο απόμακρος. Ο γιός του Ηλιου! Εκρωξε τον μύθο των Ελλήνων φιλοσόφων. Βάφτισε τ'"αέτωμα" των Ναών φωλιά του. Καθρεφτίστηκε στα πορφυρά λάβαρα της Μεσαιωνικής αυτοκρατορίας. Κι επέβλεψε με την ασύγκριτη ματιά του τους Ακρίτες και τα φουσάτα στ'ακρόρια του Ελληνισμού. Αυτός, ο παντεπόπτης ιπτάμενος οφθαλμός της Γης μας, ο βιγλάτορας των αιθέρων, το αιώνιο ζωντανό φλάμπουρο της φυλετικής μας ψυχής που τραγουδήθηκε στα κλέφτικα άσματα και ξαναχύθηκε στα ύψη για να φρουρήσει στα σύγνεφα τ'αρχέτυπα του ματοβαμένου μας πολιτισμού,

ΜΙΑ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

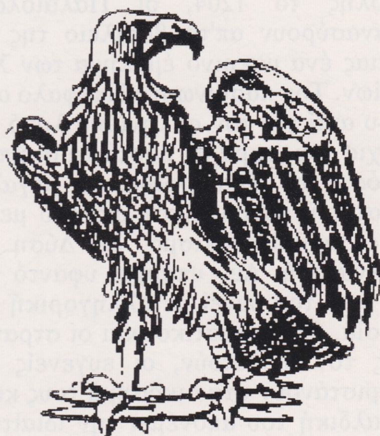
Σύμβολο μιας Παράδοσης που πολεμήθηκε κι εκδιώχθηκε απ'την συνείδησή μας, ο αετός αναμφισβήτητα επωμίσθηκε τα εύσημα του συμβολισμού της και εξαργύρωσε το τίμημα με την βιολογική του εξαφάνιση. Διακόσια πενήντα ζεύγη χρυσαετών στην Ελληνική επικράτεια και μόλις δύο (!) στο όρος των θεών, στον Ολυμπο, μάλλον πιστοποιούν το ανελέητο κυνηγητό και την αιματηρή εκδίωξη των άψυχων όσο και ζωντανών συμβόλων της Ελληνικότητος απ'τους εκφραστές της καπιταλιστικής μεταβιομηχανικής υστερίας.

Ποιά είναι όμως η ουσιαστική τοποθέτηση απέναντι στο αισθητικό αυτό θαύμα της δημιουργίας, ποιά η αληθινή ταυτότητα και οι καταβολές του;

Πολύ πριν ο χάλκινος αετός του 4ου αι. π.χ. κοσμήσει το ιερό του Διός στη Δωδώνη κι ακόμη πρωτύτερα οι ασπίδες των ελληνικών φύλων χαρακτούν απ'την ακτινοβόλο μορφή του στη μανιώδη επέλασή τους στο θέατρο της ιστορίας, το αγέχωρο πτηνό διέγραφε στα κατάβαθα του χρόνου μια πορεία μαγικής ωραιότητος δίπλα απ'τον άγριο καβαλάρη της Μεγάλης Φυλής, τον εξερευνητή της πρωτοϊστορίας Λευκό άνθρωπο. Μέρος απ'την απόκρυφη θρησκεία του και τμήμα της αρχέγονης μεταφυσικής του, αποθεώθηκε απ'την εποχή ακόμα όπου οι τελετουργίες και τα λατρευτικά δεδομένα εξέλειπαν της ωμής και αμείλικτης επαφής του με τα στοιχεία της φύσης. Σε τούτη τη γυμνή επικοινωνία του Αρίου με τις θεότητες του σύμπαντος, όταν ο χρόνος αδυνατούσε να παρεμβληθεί στον ανεξερεύνητο τότε χώρο, ο αετός φτερούγισε με τα σημάδια του Ηλιου στα πολύχρωμα πτερύγιά του. Προσδιόρισε τις κατοικίες των θεών, συμβόλισε την πνευματική αρχή, την απαλλαγή απ'τα δεσμά του σκότους, την ελευθερία, την αυθεντία και τη βασιλική εξουσία. Πτηνό του ηλιακού φάσματος μαζί με το λύκο, το άλογο, το γεράκι, τον πετεινό και άλλα ζώα, μοιράστηκε τα "τοτέμ" και τα σκήπτρα των επελαυνόντων ανά την υφήλιο φύλων. Τότε που κέρδιζε μαζί με τ'άλλα ηλιακά ζώα τις πρέπουσες τιμές. Απολάμβανε των προνομίων της ιδιωτικής γής και του αδιατάραχτου ζωτικού του χώρου κυνηγώντας τα θηράματά του σε χώρους ιερούς και απαραβίαστους όπου με το πέταγμά του και τις συμπλοκές του σκιαγραφούσε την πρώιμη μαντική των σημείων και την οιωνοσκοπία.

Τότε, ξεκίνησε να εισχωρεί στην αναπτυσσόμενη μυθολογία των πρωτοΑρίων. Σχεδόν πάντα συνόδευε στις αφηγήσεις των ιεροφαντών τις μακρινές μάχες των προγόνων πετώντας πάνω από νεκρούς ήρωες και πολεμιστές στο πεδίο του αίματος. Από φίλος και σύντροφος μετατρέπεται σιγά - σιγά σε εξώκοσμο ιερέα. Γίνεται ο Γκαρουντά, το πτηνό που ιππεύει ο Βισνού των Ινδοαρίων, πουλί του λευκού Ινδρα, μυνητής των συννέφων και τις βροχής. Στέκεται πολεμοχαρής στα κλαδιά του γερμανικού δένδρου Υγκντρασίλ ως φωτεινή δέσμη που θα παλέψει με το σκότος. Είναι η Σοφία των Σκανδιναυών, το έμβλημα του Βόταν, ο μεσημεριάτικος Ηλιος των Χετταίων. Μα είναι στους Ελληνες που η αίγλη του θα κοσμήσει τα έργα των ημιθέων και των αθανάτων και θα παραστεί μάρτυρας όσο και φορέας της αιώνιας πάλης μεταξύ των λευκών και σκοτεινών δυνάμεων του γίγνεσθαι.

Πολύ νωρίς, απ'την είσοδο των πρώτων ελληνικών φύλων στο σημερινό χώρο, οι Φλεγύες, το φύλο που εγκαθίσταται στην Ηπειρο και στη Θεσσαλία φέρουν ζωντανή την ανάμνηση ενός πτηνού με τ'όνομά τους. Φλεγύας, ένας καταπληκτικός αετός με τα απίθανα σχεδόν χρώματα του αίματος και της τιμής: κόκκινα και μαύρα φτερά. Ο άλλος αετός, ο χρυσός ή "βασιλικός" κατά τον Αθηναίο ή "γνήσιος" κατά τον Αριστοτέλη ξεχύνεται από τους ώμους του Διός μ'έναν κεραυνό στα νύχια του για να επικυρώσει την νίκη και την εύνοια των Ολύμπιων και του Νεφεληγερέτη. Το άνοιγμα των μεγάλων φτερών του κρύβει τον Ηλιο που αυτός τώρα εκπροσωπεί πριν κουρνιάσει στ'αετώματα των Ναών και των μαντείων της Ηπείρου. Είναι η αστραποφόρος δύναμις των θεών, το δείγμα της ισχύος τους, η νίκη των ηρώων επί της ύλης. Νεκρικό σημάδι κι αυτού του Γανυμήδη που ραντίζει έναν αετό για να συμβολίσει την υπέρβαση του θανάτου. Πολύ συχνά σε πάμπολλα αγγεία, μωσαϊκά κι ελληνικά έργα τέχνης εικονίζεται ένας ολόκληρος κόσμος συμβολισμών όπως απορρέουν απ'τη φυλετική παράδοση και την προσωκρατική φιλοσοφία: Κοσμική ένωση, ένωση πνεύματος και ύλης, νίκη ουρανίων δυνάμεων, ο ανίκητος ήλιος (sol invictus) που θα μεταλαμπαδευθεί και στους Ρωμαίους, η αιώνια σύγκρουση μεταξύ των αντιθέτων κατά την Ηρακλείτια ρήση (πόλεμος πατήρ πάντων μεν εστί...), η μάχη ανάμεσα στο συνειδητό και ασυνείδητο, στην ανώτερη και κατώτερη φύση του ανθρώπου και ο αγώνας μεταξύ των Λευκών δυνάμεων έναντι των σκουρόχρωμων δαιμονικών τελλουρικών φυλών.

Στις ποικίλλες αποικίες της Μεσογείου - και όχι μόνο - η καλλητεχνική του παρουσία είναι δεδομένη. Τα ελληνιστικά βασίλεια μέχρι και την εποχή της μεταφοράς της Ρώμης στην Πόλη θα διατηρήσουν ζωντανή την ανάμνηση του αετού των μακρινών Πτολεμαίων. Ο Χριστιανισμός δεν θα τον παραγκωνίσει. Το Ελληνορθόδοξο πνεύμα, που θα εγκαταλείψει τον ασιατικό σκοταδισμό και θα εισχωρήσει στ'άδυτα του Πλάτωνος και του Αριστοτέλους για την ανάλυση των νέων ιερών κειμένων, δεν θα

τον εγκαταλείψει. Στολίζει τις τοιχογραφίες και διαιωνίζει την παράδοση μαζί με ρόδακες, μαιάνδρους, αγκυλωτούς σταυρούς, παγώνια, πετεινάρια και ήλιους. Δεικνύει πλέον την ανάληψη, το ζήλο, την πνευματική προσπάθεια και τη νίκη επί του Διαβόλου. Τώρα γίνεται ο συμβολικός θώρακας της Αυτοκρατορίας και το φίδι τ'απειράριθμα στίφη που την απειλούν. Ο Μεσαιωνικός Ελληνισμός θα κεντήσει μ'αυτόν τα λάβαρά του, τα φλάμπουρα και τα σκουτάρια του. Τόσοι πολλοί ήταν οι σχεδιασμένοι αετοί πάνω στα αυτοκρατορικά ενδύματα που κάποτε αυτά τα τελευταία ονομάσθηκαν "Αετοί". Στην υστεροβυζαντινή περίοδο, μετά την άλωση της Πόλης το 1204, οι Παλαιολάγοι θ'ανασύρουν απ'το βασίλειο της Νίκαιας ένα μακρινό έμβλημα των Χετταίων. Τον πασίγνωστο δικέφαλο αετό που αντί για τον σεληνιακό λαγό στα νύχια του, τωρα θα βαστά τα σκήπτρα ενός νέου διαμορφωμένου μεγαλοϊδεατικού εθνικιστικού σκοπού με διπλό προσανατολισμό: Σε Δύση και σ'Ανατολή. Δεν υπάρχει υφαντό που να μην τον υμνεί με αλληγορική σημασία. Οι αξιωματικοί και οι στρατιώτες τον υιοθετούν, οι ευγενείς τον παριστάνουν στα οικόσημά τους και η εραλδική του απονέμει την ιδιαίτερη μυστικιστική της αξία ανάλογα με τον αν τα φτερά του είναι κλειστά ή ανοιχτά, ανάλογα με το χρώμα και το μέγεθός του.

Στην Ιωνία και στη Ρωμυλία, στη Μακεδονία, στην Ηπειρο αλλά και στη νότια Ελλάδα ο βασιλιάς των πτηνών κατακτά την περιβόητη θέση στην κορυφή των δημοτικών τραγουδιών. Στ'άσματα της τάβλας και στα τραπεζίτικα μεταφέρεται πλέον ο αητός της δημώδους νεοελληνικής ποίησης που ξεκινά να υφαίνεται απ'τον 10ο - 11ο αι. Προσωποποίηση της λεβεντιάς, της ωραιότητος και του ηρωικού πνεύματος συνεχίζει να κατέχει εξέχουσα θέση στον πολιτισμό και τον συμβολισμό των αγώνων για την εθνεγερσία. Η συναίρεση της ελληνικής ιστορίας πραγματοποιείται για πολλοστή φορά όταν ο κλέφτης επαναστάτης της Ρούμελης τραγουδά το αιώνιο αυτό σύμβολο στα φαράγγια των Δελφών και ταυτόχρονα το περήφανο πουλί διαγράφει αιθέριους κύκλους πάνω απ'τους βράχους των Φαιδριάδων. Δέρνει τον αέρα με θόρυβο που θυμίζει τ'άρματά του:

"Το πως βροντάει ο σταυραετός όντας αργοκινάει έτσ'όντας συναρίζεται κι ο γλεντερός ο κλέφτης"

Οταν ο άνθρωπος πεθαίνει από φυσικό θάνατο λέει ο κλέφτης, ο αδάμαστος Ελληνας, τότε είναι "ψοφίμι". Οταν όμως σκοτώνεται στη μάχη είναι "σφαγάδι". Ευχή του είναι να μη φαγωθεί απ'τα όρνια άλλα απ'τους σταυραετούς στα όρη.

"Φάγε -ν - αητέ μ'τα νιάτα μου φάγε την αντρειά μου, να κάμεις πήχυ το φτερό και σπιθαμή το νύχι"

Και οι αετοί ξεχύνονται στην Τουρκιά κι απελευθερώνουν τη χώρα. Κόβουν ανάερους κύκλους πάνω απ'το λαβωμένο κορμί της πατρίδας και ζωγραφίζουν τ'όνομά της, την ιστορία της. Μέχρι που η λαίλαπα της σύγχρονης σήψης κατακερμάτισε τις φωλιές τους, έκαψε τα φτερά τους και η λήθη ξερίζωσε απ'την καρδιά μας τα σημάδια και τις εικόνες μιας αρχέγονης λατρείας.

Η ΑΛΛΗ ΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ

Η πολυσύχναστη αναφορά του υπέροχου αυτού πτηνού στα λαϊκά και δημώδη άσματα αλλά και η τακτική του σχηματοποίηση στα εικαστικά θέματα δεν έχει να κάνει μόνο με την ερμηνεία του αλληγορικού συμβολισμού στοιχείων της φιλοσοφίας και της μυθολογίας. Ας ρίξουμε μια πιό προσεκτική ματιά στην καταγωγή των θρύλων. Θα πάμε μακρύτερα. Ο άνθρωπος μιλά με τη φύση, επικοινωνεί

με τα ζώα, ορισμένα απ'τα οποία ανήκουν στον κοινωνικό του περίγυρο. Δημιουργεί, συνθέτει τις πρώτες αρχές των επιστημών, όμως ακόμη τραγουδά τα βουνά, απευθύνεται με ευθύ λόγο στους λόγγους και στις ρεματιές, συνομιλεί με τους αητούς και τους λύκους. Τα ζώα αυτά μέρη του κοινωνικού του γίγνεσθαι, έχουν τη δική τους ταυτότητα και σημασία για τη ζωή του. Αποτελούν κωδικοποιημένους τρόπους συμπεριφοράς των οποίων η λαϊκή ερμηνεία οδηγεί στη λαϊκή σοφία και στην παιδεία των μικρών κοινωνιών. Ποιός είπε ότι η καλιακούδα, η αλεπού, το άλογο δεν εχουν ειδικές και γενικές συμπεριφορές; Ο Αίσωπος θα τον διαψεύσει. Η καλιαδούδα ζήλεψε τον αητό και θέλοντας να σηκώσει ένα πρόβατο συνελήφθη απ'τον βοσκό. Η θρασύτητά της τιμωρήθηκε. Αλλού πάλι ένας γεωργός ελευθερώνει από παγίδα έναν αητό κι εκείνος για να τον ανταμείψει μιαν άλλη φορά τον απασχολεί απ'την δουλειά του κι ο γεωργός σώζεται και γλυτώνει απ'το γκρέμισμα ενός χαλασμένου τοίχου. Εκπληκτική σχέση του Ελληνα με τον αητό όπως και με το άλογο ή το δελφίνι στη θάλασσα. Πανάρχαια κατάλοιπα αρχετύπων του ασυνειδήτου; Αναμνήσεις μιας παλαιότατης φιλίας και συμβίωσης; Στην επαρχία μέχρι και σήμερα το ηθικοδιδακτικό πάντως στοιχείο των ιστοριών με ζώα επαναλαμβάνεται με τους ίδιους πρωταγωνιστές και διαφορετικές ίσως περιπτώσεις. Είναι η ίδια εκείνη πηγή που τροφοδότησε μ'ανεξάντλητη θεματολογία κατά τον 13ο αι. έργα όπως είναι ο "πουλολόγος" και "η παιδόφραστος διήγησις των ζώων των τετραπόδων" με σκωπτική διάθεση, γνωμική διατύπωση της σοφίας και ευφυή αλληγορία που έχουν την καταγωγή της στην αρχαιότητα αλλά και στους "φυσιολόγους" της Ελληνιστικής περιόδου. Πρόκειται για μια καυστική θεατρικότητα που έστω και διαστρεβλωμένη διατηρήθηκε στους σύγχρονους καιρούς μέσω των κινούμενων σχεδίων και εικονογραφημάτων με διαλόγους ζώων που απέχουν βεβαίως πολύ απ'το διδακτικό νόημα της αρχικής τους χρήσης.

Συνομιλίες όμως με τον αητό που λαμβάνουν τη μορφή θεατρικού μονολόγου, γνωμικών αλλά και επιτραπέζιων τραγουδιών δεν έχουμε μόνο στην πρόσφατη περίοδο της νεωτέρας Ελληνικής ιστορίας. Η καθαρά παγανιστική τούτη πτυχή των δημοτικών ασμάτων απαντάνται στην πρώιμη περίοδο της αρχαίας λατρείας κορυφή της οποίας αποτελούν οι πρωτόγονες τοτεμικές ενσαρκώσεις του ηλιακού πτηνού, του Βασιλεύοντος αετού, με τη μορφή της μύησης και των πολυάριθμων μαγικοθρησκευτικών χαρακτήρων. Ο εκπολιτισμός και η πνευματοποίηση του νέου κοινωνικού όντος παρομοιάζεται με την ικανότητα που αυτό τώρα αποκτά να εγκαταλείπει το σώμα του και να πετά στο συμπαντικό χώρο σαν αετός. Ενα ονειρικό σύμβολο των μυημένων και των ιερέων, που σημάινει πλέον την ψυχή που φτερουγίζει και την λαμπρή υπερβατικότητα. Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος που ο αιγυπτιακής προέλευσης Ερμής (ως θεός θωθ με κεφάλι ίβις) προσθέτει στο φιδίσιο κηρύκειό του τις φτερούγες της ουράνιας υπερβατικότητας. Εξελληνισμένος και αισθητικά εξανθρωπισμένος περνά από τη χθόνια συνείδηση του όφεως, στην διαπροσωπική πραγματικότητα. Τα σανδάλια και το κράνος του αποκτούν φτερά, γίνεται ένας πνευματικός αετός που ενώνεται με το φίδι σ'ένα μεικτό χαρακτήρα ένωσης του συνειδητού και ασυνειδήτου των τμημάτων της υπόστασης. Για να θυμηθούμε τις φτερούγες ενός Πήγασου και Δράκου και τόσων αλχημιστικών συμβόλων που αντιστοιχούν σε ανάλογες θεωρήσεις. Θα'ναι πολύ - πολύ μεταγενέστερα, ακόμη και μετά τις παρελάσεις των ρωμαϊκών λεγεώνων με τ'αετήσια σκήπτρα, που στην επο-

χή του ορθολογιστικού 20ου αι, η σύναξη των πιστών του Αετού θα επαναληφθεί και μέσα στα κατάβαθα της νύχτας με τους κίτρινους πυρσούς οι νέοι ιερείς και μύστες θα θυσιάσουν στην αιμοπότιστη χάρη του.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Αναμφισβήτητα, το αρχέτυπο του εκπληκτικού αυτού πτηνού συνδεδεμένο με την κυριαρχία και το αδάμαστο πνεύμα, έγινε τον τελευταίο αιώνα το ποθούμενο έμβλημα όχι λίγων κρατών που επεδίωξαν κάτω απ'το νόημά του να παρασύρουν τω υγιή στοιχεία των εθνών τους και να τα θέσουν υπό την εκδούλευσή τους. Αμερικανοί, γερμανικοί και λοιποί αετοί κόφτηκαν και ράφτηκαν στα μέτρα μιας δημοκρατίας που απ'την άλλη πλευρά προώθησε την σταδιακή τους εξαφάνιση στο πεδίο της ζωής με την ακατάσχετη καταστροφή της φύσης και την εγκληματική της υποβάθμιση. Και παρά το γεγονός ότι επεδίωξαν να μετατρέψουν την αίγλη τους σε συμπεριφορά ειρηνόφιλου περιστεριού, η αλήθεια είναι ότι η εμφάνιση και όψη τους διεγείρει στο συλλογικό ασυνείδητο τα θεία σϋναισθήματα και τις αναμνήσεις του Κυριαρχικού τους μεγαλείου ακόμη και σήμερα. Φυλακισμένοι βασιλείς, οι σύγχρονοι αετοί των διαφόρων εθνοσήμων, σύρουν την ανάμνηση των εθνικιστικών κινημάτων της Ευρώπης του Μεσοπολέμου όπου για κάθε εθνικιστική νεολαία φτερούγισε κι ένας περήφανος Αετός με μορφή επιβλητική και απαιτητική. Ετοιμος να σηκώσει τους πόθους της Μεγάλης Παράδοσης στα ύψη και να εφορμήσει με μανία εναντίον των σκοτεινών του αντιπάλων. Βέβαια, η φωλιά του γιου του ήλιου πνίγηκε στις φλόγες κι ο μεγάλος περήφανος Αητός γυροφέρνει μ'αέρινους κύκλους πάνω απ'τους νεκρούς πολεμιστές της Γηραιάς Ηπείρου με συριγμούς πάθους κι ελπίδας για την ανάστασή τους και την ολοκλήρωση του σκοπού τους.

Στο θλιβερό του ταξίδι σιμώνει απ'τα σταχτιά νέφη τα γαλάζια βουνά της Ελλάδας και δακρύζει για το κατάντημα της φυλής του. Διακόσια πενήντα μόνο ζεύγη στην επικράτεια όπου κούρνιασαν τ'αμέτρητα σμήνη τον βασιλιά των πτηνών. Μα και τα δέκα απ'τα είδη της Ευρώπης, έτσι οξύμωρα κι ανεξήγητα. Δέκα απ'τους γιούς του, που αν και μόνοι, κρώζουν στις βραχώδεις κι αιμόκοφτες φωλιές τους το τραγούδι του Φλεγύα, του μεγάλου Αητού με τα μαυροκόκκινα χρώματα, τα μελανοπόρφυρα λάβαρα της πατρίδας που κάποτε θα καρφωθούν στα κουφάρια των εχθρών και θα οριοθετήσουν το μετερίζι ενός νέου κολοσσιαίου πολιτισμού. Κρώζουν, συρίζουν τραγουδούν κι οδύρονται. Και σέρνουν τον τσάμικο στο άσμα των ασμάτων. πάνω από ένα πέτρινο αλώνι στην απρόσιτη χαράδρα μεταξύ κόλασης και Παραδείσου. Εκεί..., στα Ηλύσια Πεδία!

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ενας πελώριος σταυραετός
στο νύχι μια φούντα
χρυσή κρατώντας τσαρουχιού
προβάλλει αργά στην πούντα
του μιναρέ μιας...εκκλησιά,
Μανιάζουν οι σοφάδες
ξόρκια διαβάζουν, το πουλί
να διώξουν οι χοτζάδες μα
κείνο στοίχειωση θαρρείς
και μέρα νύχτα λάμπει
παίρνοντας τ'αβασίλευτο
φως απ'τα ουράνια θάμπη!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΜΜΕΛΗΣ
Ο ποιητής της Μεγάλης Ιδέας.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ι. Κατά τη διάρκεια των τεσσάρων τελευταίων αιώνων η Ευρωπαϊκή σκέψη έχει σηματοδοτηθεί από ορισμένους τομείς πνευματικής δραστηριότητας οι οποίοι σε διαδοχικά στάδια αποτέλεσαν το στίγμα κάθε εποχής και καθόρισαν τον διανοητικό της ορίζοντα. Πιο συγκεκριμένα, μπορεί να υποστηριχθεί ότι μέχρι τις μέρες μας ο δυτικός πολιτισμός έχει ακολουθήσει μια πνευματική πορεία της οποίας χαρακτηριστικό γνώρισμα αποτελεί η μετάβαση από ένα κεντρικό πλέγμα ιδεών σε κάποιο άλλο και η συνεπακόλουθη θεώρηση του εκάστοτε πλαισίου ως ζωτικού και αδιαμφισβήτητου σημείου αναφοράς.

Κατ' αυτό τον τρόπο, πρέπει να ειπωθεί ότι η θεολογία, η μεταφυσική, ο ηθικός ανθρωπισμός και η οικονομία, μπορούν να νοηθούν ως αυτά τα συγκεκριμένα πνευματικά "κέντρα", τα οποία καθόρισαν ανά αιώνα τις αδιαμφισβήτητες πεποιθήσεις και τα αυταπόδεικτα επιχειρήματα μέσω της προβολής των δικών τους ιδεών ως αποφασιστικών αρχών δραστηριότητας. Πιο αναλυτικά, η κρισιμότερη καμπή του ευρωπαϊκού πολιτισμού είναι η μετάβαση από τη θεολογία του 16ου αιώνα, που έχει ως κύριο γνώρισμά της τη θεώρηση του θεού ως υπάτου σημείου αναφοράς, στη μεταφυσική του 17ου αιώνα, που εγκαινιάζει την επονομαζόμενη "δυτική λογική" καθώς παρουσιάζει κάθε μορφή δράσης ως τη σχέση κάποιου υποκειμένου προς ορισμένο αντικείμενο.

Στη συνέχεια, ο ερχομός του 18ου αιώνα σηματοδοτεί την ανάπτυξη μιας φιλοσοφικής σκέψης που χαρακτηρίζεται από το πάθος για τη Λογική και τονίζει με εμφατικό τρόπο τη σπουδαιότητα της έννοιας της σωφροσύνης που παίρνει τη μορφή ενός ηθικού "δέοντος". Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, εξαιτίας της επικράτησης του Ρομαντισμού, υπάρχει μία αντίδραση ενάντια στη μηχανική άποψη για τον κόσμο, η οποία όμως αποτυγχάνει να εξουδετερώσει τη δυαδικότητα.

Πράγματι, το ρομαντικό πνεύμα μεταμορφώνεται σε έναν νέο τύπο λογοκεντρισμού, παρ' όλο που δεν έχει πια τη μορφή ενός αντικειμενικού θεού, καθώς θεωρεί ως κέντρο του συστήματός του το ίδιο το υποκείμενο που αντιλαμβάνεται τον κόσμο ως occassio της δραστηριότητάς του.

Κατ' αυτό τον τρόπο, μια τέτοια αισθητικοποίηση θα οδηγήσει στην επικράτηση της οικονομίας, καθώς τα φαινόμενα που συσχετίζονται με την παραγωγή και κατανάλωση καθιερώνονται ως οι ουσιωδέστερες δυνάμεις της "πραγματικής" ανθρώπινης ύπαρξης, και στην ουσία δεν αποτελούν παρά ένα κοσμικό θεό.

ΙΙ. Επειτα από την ανωτέρω σύντομη παρουσίαση των πνευματικών πεδίων αναφοράς που σηματοδότησαν την Ευρωπαϊκή σκέψη, μπορούμε να προχωρήσουμε σε μια εμβάθυνση αναφορικά με τη λειτουργία αυτών των κεντρικών πλεγμάτων ιδεών, υπογραμμίζοντας την ΟΥΔΕΤΕΡΟΠΟΙΗΣΗ προς την οποίαν ώθησαν τις αναζητήσεις του πνεύματος.

Πιο αναλυτικά, μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι προαναφερθείσες διανοητικές κατασκευές χαρακτηρί-

ζονται από μια προσπάθεια ανεύρεσης μιας ουδέτερης σφαίρας που μπορεί να οδηγήσει στην εξάλειψη των αντικρουόμενων γνωμών, μέσω ενός βασικού μοντέλου ιδεών που παραμένει απαράλλακτο διαμέσου των αιώνων και μπορεί να γίνει αποδεκτό από όλους.

Κατ' αυτό τον τρόπο, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο του εκάστοτε πνευματικού πεδίου, η λειτουργία του συνίσταται στην έκφραση ενός υψηλού επιπέδου συμφωνίας και στην διάνοιξη του δρόμου της Αλήθειας, όπως αυτή γίνεται αντιληπτή μέσω της κοινής αποδοχής εννοιών όπως ειρήνη, ασφάλεια και σιγουριά. Παρ' όλα αυτά, οι πνευματικές αυτές σφαίρες που εκλαμβάνονται ως ουδέτερες, σύντομα μεταμορφώνονται σε νέα πεδία ανταγωνισμών, με αποτέλεσμα τη με μεγαλύτερη ένταση προσπάθεια εντοπισμού νέων, πιο ουδέτερων κανονιστικών πλαισίων. Μια τέτοια στρατηγική έχει ως κατάληξη στη σύγχρονη εποχή τη δημιουργία της πεποίθησης ότι η τεχνική μπορεί να προσφέρει το απόλυτα και αποκλειστικά ουδέτερο πλαίσιο δράσης. Πράγματι, τα ερωτήματα που αφορούν την τεχνική και οι απαντήσεις που συνδέονται μ' αυτά, διαθέτουν φαινομενικά μια αφοπλιστική αντικειμενικότητα. Επιπροσθέτως, οι τεχνικές γνώσεις θεωρούνται ότι μπορούν να οδηγήσουν σε μια γενική ενότητα καθώς τα πλεονεκτήματά τους γίνονται εύκολα αποδεκτά από όλους και έχουν την ικανότητα να επιλύσουν τα προβλήματα όλων των άλλων τομέων της ανθρώπινης δραστηριότητας. Συνοπτικά λοιπόν, ο τομέας της τεχνικής αποτελεί την κορυφαία έκφραση της τάσης προς συμφωνία που ξεκίνησε τον 17ο αιώνα μέσω της δημιουργίας κοσμικών και "λογικότερων" θεών.

ΙΙΙ. Ενα ακόμη στοιχείο των διάφορων κεντρικών πνευματικών πεδίων που κυριάρχησαν στην Ευρωπαϊκή σκέψη, αποτελεί ο προσανατολισμός τους προς το να επαναεγκαταστήσουν τον άνθρωπο μέσα στη φύση τους, δηλ. στο να καταδείξουν τον homo humanus. Με άλλα λόγια, μπορεί κανείς να διαπιστώσει μια ΟΥΜΑΝΙΣΤΙΚΗ τους διάσταση, καθώς επιχείρησαν να παρουσιάσουν τον άνθρωπο ως ανθρώπινο και όχι ως "βάρβαρο", και γι' αυτό ο ουμανισμός σε όλες τις ιστορικές του εκδηλώσεις αποσκοπεί στη σύνθληψη του homo barbarus και στην ανακάλυψη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Παρ' όλα αυτά, γίνεται φανερό ότι ένα παρόμοιο εγχείρημα προσδιορίζεται από μια ερμηνεία που έχει ήδη καθοριστεί από τις βασικές ιδέες κάθε θεωρίας για τη φύση, την Πορεία της ιστορίας, τη θεμελίωση του κόσμου και κατά συνέπεια, ανεξάρτητα από το σκοπό, τον τρόπο και τα μέσα πραγματοποίησης, κάθε ουμανισμός θεμελιώνεται επάνω σε μια μεταφυσική. Κατ' αυτό τον τρόπο, αυτό που δημιουργείται στην πραγματικότητα είναι ένας καθορισμός της ουσίας κάποιων αξιών, οι οποίες εκλαμβάνονται ως θετικό και στη συνέχεια σε ότι λέγεται ενάντιά τους, κάθε ουμανισμός διαβλέπει το αρνητικό, με την έννοια του παραλόγου και του καταστροφικού.

Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτή τη λογική, κάθε τι που δεν είναι θετικό, είναι αρνητικό, και έτσι όλα βυθίζονται στην καθαρή άρνηση που αναπόφευκτα καταλήγει στο μηδενισμό. Η παράδοξη επιμέλεια που συσχετίζεται με την απόδειξη της αντικειμενικότητας κάποιων αξιών δεν αποτελεί παρά μια ανάβαση προς την υποκειμενικότητα που συνεχώς συμπληρώνει τη μεταφυσική, και τελικά μπορεί να υποστηριχθεί ότι τέτοια συστήματα κυρίαρχων ιδεών αποφάσισαν από πριν γι' αυτό που είναι κατανοητό και γι' αυτό που είναι ακατανόητο και πρέπει να απορριφθεί, μέσω της ουμανιστικής διάστασης που πρόσδωσαν στην ανθρώπινη φύση.

ΟΙ "ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΕΣ"

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ "ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ".

Στα χρόνια που ακολούθησαν τη στρατιωτική ήττα της Γερμανίας κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι εξιστορήσεις περί θαλάμων όπου οι εβραίοι κρατούμενοι των στρατοπέδων θανατώνονταν μαζικά με δηλητηριώδη αέρια ή περί φούρνων όπου γίνονταν σαπούνι, κλπ., βρήκαν ιδιαίτερα μεγάλη απήχηση στο δυτικό, ιδιαίτερα, κόσμο.

Μόλις μάλιστα καταλάγιαζε ο θόρυβος ή οι εξιστορήσεις αυτές, αμφισβητούνταν έστω και μερικά, εμφανίζονταν κάποιοι που έντεχνα υποδαύλιζαν την περί "ολοκαυτώματος του εβραϊκού λαού" φιλολογία και την συμπάθεια προς τους "μαρτυρικούς εβραίους" με μυθιστορήματα και κινηματογραφικές ταινίες, διαμαρτυρίες και διαδηλώσεις, μηνύσεις και δίκες.

Ειδικά όμως στις μέρες μας, η θεωρία περί "Ολοκαυτώματος" των εβραίων κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, παρότι αποτελεί ιστορικό κανόνα, αμφισβητείται ολοένα και περισσότερο, καθώς ειδικοί κάθε εθνικότητος ζητούν να μάθουν την τεκμηριωμένη με ιστορικά ντοκουμέντα αλήθεια πίσω από τις δραματικές εξιστορήσεις των τόσων και τόσων εβραίων που κατά παράδοξο τρόπο, σώθηκαν από την γερμανική θηριωδία. Ας δούμε λοιπόν ποιοί και με ποιά επιχειρήματα ηγούνται της πρωτοβουλίας για τη δημιουργία μιας ιστορικής πρότασης που, πλέον, θα τεκμηριώνει και θα αποδεικνύει τι πραγματικά συνέβη στη χιτλερική Γερμανία σε σχέση με το εβραϊκό στοιχείο.

Ο γνωστότερος και πιο ένθερμος "απολογητής" των Αναθεωρητών - όπως αποκαλούνται όσοι ακριβώς ζητούν την "αναθεώρηση" της Ιστορίας στο συγκεκριμένο κεφάλαιο - είναι ο Ernst Zundel.

Κάτοικος Καναδά αλλά γερμανός πολίτης, ο Zundel δια του εκδοτικού οίκου Samisdat κυκλοφορεί φυλλάδια, κασσέτες ήχου, και εικόνας, αυτοκόλλητα, αλλά και βιβλία που πραγματεύονται το ζήτημα της ευρέσεως της αλήθειας γύρω από το "ολοκαύτωμα".

Η έκδοση μάλιστα του βιβλίου "Πέθαναν πραγματικά 6 εκατομμύρια;" του κόστισε και την ποινική του δίωξη από τα καναδικά δικαστήρια. Μετά από τρεις δίκες, το καναδικό Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθη ότι ο νόμος με βάση τον οποίο διώχθηκε είναι αντισυνταγματικός. Ο David Irving είναι βρετανός ιστορικός που ασχολείται με την Ιστορία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Από την εποχή της δημοσίευσης του βιβλίου του "Ο πόλεμος του Χίτλερ" στα 1977, οι απόψεις και οι θέσεις του γίνονται όλο και πιο ριζοσπαστικά "αναθεωρητικές". Κατέθεσε μάλιστα ως μάρτυς υπερασπίσεως στην υπόθεση Zundel.

Εκτοτε έχει γίνει στόχος μιας σειράς ποικίλων διώξεων. Στη Γερμανία του επεβλήθη πρόστιμο επειδή "δυσφήμισε την μνήμη των νεκρών". Τον απήλασαν από τον Καναδά επειδή "ήταν πιθανό να διαπράξει εγκληματική ενέργεια" - απόφαση που βασίστηκε σ'αυτήν της Γερμανίας που προαναφέραμε - . Επίσης του αρνήθηκαν την είσοδο στην Αυστρία επειδή "ήταν πιθανό να αναμειχθεί σε πράξεις βίας". Μέχρι στιγμής δεν μπορεί να εισέλθει στον Καναδά, την Αυστραλία, τη Ν.Ζηλανδία, τη Γερμανία, την Ιταλία και τη Ν.Αφρική.

Τα βιβλία του, μοναδικά στο είδος τους αφού βασίζονται στις πηγές και όχι σε απόψεις ήδη γνωστές από βιβλία ιστορικών και ακαδημαϊκών, αποτελούσαν μέρος της βιβλιογραφίας που δινόταν στους φοιτητές αμερικανικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (Pensylvania, West Point, Army War College, κ.α.) αλλά και βρεττανικών (Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, Βασιλικό Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων, κλπ.).

"Απομακρύνθηκαν" όμως τόσο από τις βιβλιοθήκες όσο και από τα βιβλιοπωλεία.

Ο Robert Faurisson είναι καθηγητής φιλόλογος. Δίδασκε στο Πανεπιστήμιο Lyon 2. Σε άρθρα του, υποστήριξε κυρίως ότι: α) δεν υπήρχε γερμανικό σχέδιο εξόντωσης των εβραίων, β) ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκαν θάλαμοι αερίων στα εδάφη του Τρίτου Ράιχ για την εξόντωση ανθρώπων, αλλά τα εν λόγω κτίσματα ήσαν απολυμαντήρια, μόνιμες εγκαταστάσεις υγιεινής σε στρατόπεδα αιχμαλώτων και φυλακές, και γ) ο αριθμός των 6 εκατομμυρίων εβραίων νεκρών, συμπεριλαμβανομένων αυτών που πέθαναν από ασθένειες και άλλα φυσικά αίτια, όπως είναι γενικά αποδεκτό, είναι παράλογα υψηλός. Εξαιτίας αυτών των απόψεών του, ο Faurisson απελύθη από την πανεπιστημιακή του θέση, με την αιτιολογία ότι : "...οι αρχές δεν μπορούν να τον προστατεύσουν από τους εχθρούς του". Ο ίδιος έγινε αντικείμενο επιέσεων κατά της σωματικής του ακεραιότητας από αντί - αναθεωρητές, ενώ τόσο ο ίδιος όσο και οι εκδότες των πονημάτων του και οι υποστηρικτές του που καθ'οποιονδήποτε τρόπο προήγαγαν τα έργα του δικάστηκαν, καταδικάστηκαν, τους επιβλήθηκαν πρόστιμα και επιπλέον τους απαγορεύτηκε να καταλάβουν στο μέλλον οποιαδήποτε κυβερνητική θέση.

Είναι μάλιστα ιδιαίτερα ενδιαφέρον το ότι οι καταδίκες αυτές επεβλήθηκαν σύμφωνα με τον νόμο Fabius - Gayssot του 1990, ο οποίος συντάχθηκε με προφανή στόχο να χαρακτηρισθούν εγκληματικές οι αναθεωρητικές δραστηριότητες του Faurisson. Σύμφωνα με τον νόμο αυτό θεωρείται εγκληματική ενέργεια η αμφισβήτηση με οποιονδήποτε τρόπο από οργανώσεις ή μεμονωμένα άτομα της υπάρξεως ενός ή περισσοτέρων εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας όπως αυτά προσδιορίστηκαν από το Διεθνές Δικαστήριο της Νυρεμβέργης.

Η διατύπωση του νόμου κάνει κάθε σκέψη για έφεση αδύνατη, υπό τη γαλλική νομοθεσία. Είναι ακόμη χαρακτηριστικό ότι στον Faurisson και τους υποστηρικτές του απαγορεύτηκε στο δικαστήριο ακόμη και να αναφέρουν τις λέξεις "θάλαμοι αερίων" αν και κατηγορούνται μεταξύ άλλων ότι αρνήθηκαν την ύπαρξη αυτών ακριβώς των θαλάμων!

Ο Fred Leuchter είναι αμερικανός τεχνικός - μηχανικός, κατασκευαστής και επιδιορθωτής μηχανισμών και οργάνων που χρησιμοποιούνται για εκτελέσεις καταδικασθέντων σε θάνατο.

Η ανάμειξή του στην υπόθεση των "Αναθεωρητών" άρχισε όταν η Υπεράσπιση στην υπόθεση Zundel τον κάλεσε ως μάρτυρα - ειδικό σχετικά με την ύπαρξη ή όχι θαλάμων αερίων στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Του ζητήθηκε μάλιστα να διεξάγει ανεξάρτητη έρευνα γύρω από το θέμα.

Στην αναφορά του με τίτλο: "Μιά έρευνα μηχανικού σχετικά με τους ονομαζόμενους θαλάμους εκτελέσεως στο Auschwits, το Birkenaou και το Majdanek της Πολωνίας" που έγινε γνωστή ως "Leuchter Report" ο Leuchter `απεφάνθη ότι στους εν λόγω χώρους δεν μπορούσε να έχει λάβει χώραν εκτέλεση δι'αερίων.

Ετσι ο Leuchter έγινε - παρά τη θέλησή του θα έλεγε κανείς -, το επίκεντρο των συζητήσεων στους κύκλους των Αναθεωρητών. Οι απόψεις του όμως φαίνεται πως δυσαρέστησαν κάποιους κύκλους κι έτσι μιά ομάδα "επιζώντων του Ολοκαυτώματος" κατάφερε δια της δικαστικής οδού να αφαιρεθεί τελικά από τον Leuchter το δικαίωμα να ασκεί στο εξής το επάγγελμά του. Η απόφαση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να διακοπούν τα συμβόλαιά του με όλες τις Πολιτείες των ΗΠΑ. Ο Leuchter όμως δε σταμάτησε να υποστηρίζει τις επιστημονικά και τεχνικά τεκμηριωμένες απόψεις του, παρά τις επιθέσεις που υπέστη και στη συνέχεια.

Το 1991 σε επίσκεψή του στη Γερμανία ομίλησε σχετικά με τα ευρήματα της έρευνάς του. Στην επόμενη όμως επίσκεψή του στη χώρα, και ενώ ήταν προσκεκλημένος του δημοφιλούς τηλεοπτικού προγράμματος "Schreinemaker", με θέμα συζητήσεως τη θανατική ποινή, συνελήφθη στο στούντιο της τηλεοράσεως πριν αρχίσει η εκπομπή, με το αιτιολογικό ότι υπήρχαν "υποψίες ότι θα χρησιμοποιούσε την εκπομπή για ρατσιστικούς σκοπούς και για να βεβηλώσει τη μνήμη των θυμάτων του ολοκαυτώματος".

Εύκολα διαβλέπει ο αναγνώστης την ύπαρξη ενός ολόκληρου μηχανισμού προστασίας του "Ολοκαυτώματος" με νόμους, διώξεις και δικαστήρια που συν τοις άλλοις είναι πρόθυμος να προκαλέσει την ηθική ως και φυσική εξόντωση όσων τολμούν να αμφισβητήσουν την ορθότητα της πεπατημένης.

Ευλογο είναι λοιπόν να αναρρωτηθεί κανείς γιατί φοβούνται όλοι όσοι προσπαθούν με τόση επιμονή να εμποδίσουν τη έρευνα γύρω από το τι πραγματικά υπήρξε πίσω από τα σύννεφα καπνού του "Ολοκαυτώματος", και ποιά συμφέροντα θα θιγούν εάν κάποιοι αποδείξουν πως τα όσα έχουν γραφεί και ειπωθεί στην

"ορθόδοξη" εκδοχή της Ιστορίας γύρω από το θέμα είναι το λιγότερο υπερβολικά; Μήπως τελικά κάποιοι βιάστηκαν να γράψουν και να σφραγίσουν το βιβλίο της Ιστορίας του Β'Παγκοσμίου Πολέμου; Ο Davi Cole είναι εβραίος. Αυτοπεριγράφεται ως "μετα - ιδεολόγος, ένας υπαρξιστής που προσπαθεί να καταλάβει πως οι ιδεολόγοι εφευρίσκουν τη δική τους, πραγματικότητα".

Ο Cole έγινε γνωστός κυρίως από την προς αναζήτηση στοιχείων αποστολής του το καλοκαίρι του 1992, το πιό γνωστό μέρος της οποίας είναι η λεπτομερής κινηματογράφηση των εγκαταστάσεων του Auschwits που ως βιντεοταινία κυκλοφόρησε σε 30.000 αντίγραφα.

Η άρνηση εκ μέρους του του "Ολοκαυτώματος" δεν έγινε αποδεκτή από την εβραϊκή κοινότητα. Στο UCLA έγινε αντικείμενο ξυλοδαρμού κατά τη διάρκεια συζητήσεως γύρω από το Ολοκαύτωμα. Οι απειλές εναντίον της ζωής του είναι συχνές, ενώ οι εβραϊκές οργανώσεις τον έχουν χαρακτηρίσει "αντισημίτη" και "προδότη" , και τον παρομοιάζουν με τον Χίτλερ και τον Αραφάτ. Ο ίδιος λέει: "Οι ιστορικοί δεν είναι θεοί, δεν είναι θρησκευτικές φυσιογνωμίες, δεν είναι ιερείς. Εχουμε το δικαίωμα να τους ζητήσουμε περεταίρω εξηγήσεις. Δεν ντρέπομαι να ζητήσω τις εξηγήσεις που ζητώ", και ορίζει ως σκοπό του να γίνει ο Αναθεωρητισμός από "περιθωριακό", κύριο ιστορικό ρεύμα.

Η φιλολογία γύρω από το "Ολοκαύτωμα" των εβραίων στον Β'Παγκόσμιο Πόλεμο έχει βασιστεί σε μια σειρά από επιχειρήματα που λειτουργούν ως κλισέ και τα οποία επαναλαμβάνονται και αναμασώνται χωρίς κανείς σχεδόν να τολμά, να του επιτρέπεται ή έστω να διανοείται να τα αμφισβητήσει, αφού έχουν καταχωρηθεί στη συνείδηση του πλήθους ως απόλυτες αλήθειες, κάτι σαν θρησκευτικά, θα τολμούσαμε να πούμε, δόγματα. Στη συνέχεια αυτού του άρθρου θα επιχειρήσουμε να εξετάσουμε ενδεικτικά μερικές από τις θέσεις αυτές, για να δούμε όχι τόσο αν είναι αληθείς ή ψευδείς, όσο το αν και πόσο είναι τεκμηριωμένες και ευσταθούν λογικά.

Ας ξεκινήσουμε από τις αποδείξεις που - θα πρέπει να - υπάρχουν για την, εξόντωση - σκόπιμη μάλιστα -, 6 εκατομμυρίων εβραίων. Λοιπόν, πέρα από τις μαρτυρίες των "επιζώντων" των στρατοπέδων συγκεντρώσεως, δεν υπάρχει καμία. Και αυτές ακόμη οι μαρτυρίες είναι αλληλοσυγκρουόμενες. Αλλωστε, κανείς επιζών δεν υποστήριξε σε μαρτυρία του ότι είδε ο ίδιος να σκοτώνονται συγκρατούμενοί του δι'αερίων.

Οσο για υλικές αποδείξεις, δεν έχουν βρεθεί ούτε ανθρώπινες στάχτες στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως (θα αναφερθούμε εκτενέστερα στη συνέχεια), ούτε κρεματόρια ικανά να χρησιμοποιηθούν για το, όπως λέγεται, ομαδικό "ψήσιμο" ανθρώπων, ούτε σαπούνι από ανθρώπινο λίπος, ούτε λαμπατέρ φτιαγμένα από ανθρώπινο δέρμα.

Ο Simon Wiesenthal, εβραίος ο ίδιος και ο γνωστότερος ίσως διώκτης ναζί που διέπραξαν "εγκλήματα κατά της ανθρωπότητος" - διάβαζε : κατά των εβραίων - παραδέ χθηκε εγγράφως στο "In Book and Bookmen" του Απριλίου 1975 ότι θάλαμοι αερίων δε λειτούργησαν σε γερμανικό, παρά μόνο σε πολωνικό έδαφος.

Αυτό φυσικά σημαίνει ότι το περίφημο Dachau που βρίσκεται σε γερμανικό έδαφος και αποτελεί ως σήμερα σύμβολο των δεινών που υπέστησαν οι εβραίοι, δεν ήταν στρατόπεδο εξοντώσεως εβραίων, όπως έχει οδηγηθεί να πιστεύει ο κόσμος. Οσο για το άλλο θρυλικό στρατόπεδο Auscwits που βρισκόταν στην Πολωνία, πάλι δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι χρησιμοποιήθηκαν εγκαταστάσεις του για την εξόντωση ανθρώπων. Στην πραγματικότητα στο Auscwits λειτουργούσε μονάδα παραγωγής συνθετικού ελαστικού και οι έγκλειστοι χρησιμοποιούντο ως εργάτες.

Ως προς την ομολογία, τώρα, του Διοικητή του στρατοπέδου αυτού, Rudolf Hoess, ότι το Auschwits ήταν όντως στρατόπεδο εξοντώσεως, είναι ασφαλές να υποστηρίξουμε ότι αυτή ήταν προϊόν "πιέσεων" προς τον Hoess εκ μέρους των δεσμοφυλάκων του - Συμμάχων αφού, όπως είναι γνωστό, τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της Δίκης της Νυρεμβέργης - αλλά και σε άλλες δίκες σχετικές με "εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας" που ακολούθησαν χρησιμοποιήθηκαν "ανορθόδοξες" - επιεικώς - μέθοδοι, προκειμένου να αποσπασθούν ομολογίες από τους κατηγορούμενους.

Αλλωστε και η ίδια η ομολογία, όπως αποσπάστηκε τελικά, είναι διάτρητη. Χαρακτηριστικά, ο Hoess φέρεται να λέει οτι οι άνδρες του στρατοπέδου εισέρχονταν στους θαλάμους 10 περίπου λεπτά μετά τη διαδικασία της δι'αερίων εκτελέσεως και, με το τσιγάρο στο στόμα, έσερναν τους νεκρούς εβραίους ώστε να τους βγάλουν από τους θαλάμους. Εάν όμως πράγματι συνέβαινε αυτό, και οι ίδιοι οι γερμανοί θα

υφίστανται τις ίδιες θανατηφόρες συνέπειες με τους εβραίους, αλλά και παραπάνω, αφού το αέριο Zykeon - B που οπως υποστηρίζεται χρησιμοποιούσαν οι γερμανοί στους θαλάμους αερίων, είναι ιδιαίτερα εύκολο να εκραγεί. Βεβαίως εδώ γεννάται το εξής ζήτημα: ακόμη και αν ισχύουν τα παραπάνω και πάλι κανείς δεν αρνείται το ότι κάποιοι εβραίοι μπορεί να ήσαν εγκλειστοι σε ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Κατ'αρχήν, στρατόπεδα συγκεντρώσεως διατηρούσαν κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και οι Αμερικανοί. Σ'αυτά κρατούσαν εγκλείστους γερμανοαμερικανούς και ιάπωνες. Χρησιμοποιούσαν δηλαδή για την επιλογή των εγκλείστων καθαρά φυλετικά κριτήρια. Αντίθετα, για τους γερμανούς τα στρατόπεδα αποτελούσαν χώρους όπου βρίσκονταν συγκεντρωμένα άτομα που - όπως τουλάχιστον θεωρούσαν οι ίδιοι - ήταν ή θα μπορούσαν να αποτελέσουν κίνδυνο για τη γερμανική πολεμική προσπάθεια αλλά και για το έθνος γενικότερα. Μεταξύ αυτών βρίσκονταν και οι εβραίοι.

Αιτία ήταν η έντονη παρουσία και ανάμειξή τους με τον κομμουνιστικό χώρο ο οποίος θεωρείτο, από τους γερμανούς κυβερνώντες και όχι μόνον αυτούς αφού το ίδιο μπορεί κανείς να πεί και για τους Δυτικούς Συμμάχους, ανατρεπτικός για την εθνική σταθερότητα -, αλλά και ταυτόχρονα η παρουσία τους σε θέσεις κλειδιά στον διοικητικό μηχανισμό και στο εμπόριο. Οταν μάλιστα στις 24 Μαρτίου 1933 οι ανά τον κόσμο εβραίοι κήρυξαν τον πόλεμο, ουσιαστικά, στη Γερμανία καλώντας σε αποκλεισμό - μποϋκοτάζ των γερμανικών προϊόντων, οι υποψίες των κυβερνώντων επιβεβαιώθηκαν.

Εύλογα λοιπόν διερωτάται κανείς: δεν γίνεται έπειτα απ'αυτά προφανές ότι υπήρχε οργανωμένη μάλιστα από τον ίδιο το Χίτλερ, όπως συχνά τονίζεται, επιχείρηση εξανδραποδισμού των εβραίων, ακόμη και αν ήταν, τελικά, ανεπιτυχής για τεχνικούς λόγους;

Είναι από όλους αποδεκτό ότι το γερμανικό καθεστώς είχε πράγματι καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το εβραϊκό στοιχείο ήταν επικίκδυνο για το γερμανικό έθνος, την ασφάλεια και την πρόοδό του. Οι απόψεις τόσο του Χίτλερ όσο και των στενών του συνεργατών γύρω από το θέμα είναι κεταγεγραμμένες πλείστες όσες φορές. Οι απόψεις αυτές είχαν μάλιστα δημοσιοποιηθεί πολύ πριν το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα των Γερμανών εργατών εκλεγεί στην εξουσία, και επομένως είχαν την έγκριση της πλειοψηφίας του γερμανικού λαού.

Οι θέσεις όμως αυτές δεν συνεπάγονται ευθέως και ακόμη περισσότερο δεν αποδεικνύουν ότι υπήρχε απόφαση της γερμανικής κυβερνήσεως για εξολόθρευση των απανταχού εβραίων! Οσο για τον ίδιο τον Α. Χίτλερ, ενώ υπάρχει, και μάλιστα στα Αρχεία Συμμαχικών κρατών, πληθώρα γερμανικών εγγράφων κάθε είδους, δεν έχει βρεθεί ουδεμία απόδειξη ότι είχε οργανώσει η διατάξει ή έστω γνώριζε την ύπαρξη προγράμματος φυσικής εξοντώσεως των εβραίων από την κυβέρνησή του. Το ερώτημα όμως, έστω κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, παραμένει: Τι απέγιναν οι εβραίοι που ζούσαν σε περιοχές που ήσαν γερμανικές ή περιήλθαν στον έλεγχο της Γερμανίας, πρίν τον Β'Παγκόσμιο Πόλεμο;

Κατ'αρχήν πρέπει να σημειώσουμε ότι τα επίσημα δημογραφικά στοιχεία αλλά και σχετικοί υπολογισμοί, μιλούν για 3,5 έως 4 εκατομμύρια εβραίων. Από αυτούς περί τα 2 εκατομμύρια κατέφυγαν στη Σοβιετική Ενωση και περί ένα εκατομμύριο στις ΗΠΑ, Αργεντινή, Καναδά, και αλλού, περιοχές που δεν περιήλθαν ποτέ στη γερμανική κατοχή. Το γεγονός αυτό δεν αρνούνται ούτε και αυτοί οι συγγραφείς των δεκάδων δραματικών μυθιστορημάτων που γράφτηκαν γύρω από την τύχη των εβραίων κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Απο όσους εβραίους βρέθηκαν στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, μόνον 300.000, περίπου βρήκαν τον θάνατο, και αυτοί από επιδημίες τύφου που είχαν ενσκήψει στην εμπόλεμη Ευρώπη, όπως και από πείνα και έλλειψη υγειονομικού υλικού περί τα τέλη του πολέμου, αφού όλες σχεδόν οι οδικές και σιδηροδρομικές γραμμές επικοινωνίας άρα και τροφοδοσίας είχαν κοπεί λόγω των βομβαρδισμών που πραγματοποιούσαν οι Σύμμαχοι. Αποτελεί μάλιστα τραγική ειρωνία κατά κάποιο τρόπο, το ότι οι γερμανοί είχαν στη διάθεσή τους και χρησιμοποιούσαν περισσότερο Zyklon - B (το υποτιθέμενο αέριο εξοντώσεως των εβραίων, το οποίο χρησιμοποιούνταν στην πραγματικότητα για την απολύμανση ρούχων και εγκαταστάσεων), τα θύματα του τύφου μπορεί να ήσαν λιγότερα.

Οσο για τα κρεματόρια και τους περί αυτών μύθους, αξίζει να αναρωτηθεί κανείς τι απέγιναν οι στάχτες 6 εκατομμυρίων ανθρώπων - τόννοι επί τόνων αφού δεν έχουν βρεθεί συγκεντρώσεις ανθρώπινης στάχτης και συναφών υπολειμμάτων που να υπονοούν έστω την ύπαρξη "ολοκαυτώματος". Αλλωστε, και αν ακόμη

υποθέσουμε ότι όλα τα κρεματόρια σε όλα τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως που βρίσκονταν υπό γερμανικό έλεγχο εδάφη, εργάζονταν με απόδοση 100% (πράγμα αδύνατον αφού υπολογίζεται ότι μόνον 12 ώρες ημερησίως μπορούν να λειτουργήσουν, επειδή χρειάζονται ταχτικό καθαρισμό για να αποδώσουν), θα ήσαν σε θέση να αποτεφρώσουν μόλις 430.600 πτώματα, συνολικά.

Ακόμη και αποστολές του Ερυθρού Σταυρού και του Βατικανού που ηγήθηκαν ανθρωπιστικών ενεργειών πριν αλλά και αμέσως μετά το τέλος του πολέμου, στάθηκε αδύνατον να βεβαιώσουν την ύπαρξη θαλάμων αερίων.

Αλλά ούτε και οι φωτογραφίες των Συμμάχων από την εποχή του πολέμου, είναι ικανές να προσφέρουν έστω ενδείξεις των τεραστίων ποσοτήτων καπνού που θα προκαλούσε η καύση πτωμάτων στα κρεματόρια, ούτε και των μεγάλων λάκκων μέσα στους οποίους έκαιγαν - κατ'αλλούς - τους εβραίους.

Οσο για τις φωτογραφίες των σκελετών, πτωμάτων, κλπ, θα συμφωνήσει ο αναγνώστης πως είναι απλούστατο να προστεθεί ένα σχετικό δραμματικό σχόλιο σε φωτογραφίες θυμάτων των Συμμαχικών βομβαρδισμών, αλλά και της πείνας η οποία, λόγω του Συμμαχικού αποκλεισμού, θέριζε όχι βέβαια τους εβραίους αλλά το γερμανικό άμαχο πληθυσμό στο σύνολό του.

Τότε λοιπόν διερωτάται κανείς, αν τα κυριότερα περί "ολοκαυτώματος" επιχειρήματα, όπως είδαμε πιό πάνω, καταρρίπτονται ένα προς ένα, ποιοί και γιατί είχαν και έχουν τα θράσσος να χρησιμοποιούν αυτά τα δήθεν στοιχεία;

Ωφελημένοι είναι βεβαίως η Συμμαχική προπαγάνδα και οι Μεγάλες Δυνάμεις Δύσεως και Ανατολής που τα χρησιμοποίησαν για να δημιουργήσουν στην κοινή γνώμη εντυπώσεις και συναισθήματα που θα ευκόλυναν την παγιώση των συμφερόντων τους στις σφαίρες επιρροής της επιλογής τους. Οι κύριοι ωφελημένοι όμως, είναι οι ίδιοι οι "παθώντες" εβραίοι, κι αυτό γιατί το "ολοκαύτωμα" α) απομακρύνει ως ξόρκι κάθε κριτική εναντίον των εβραίων στο σύνολό τους, β) τους παρέχει έναν κοινό δεσμό δια του οποίου οι ηγέτες τους μπορούν να τους ελέγχουν γ) δημιουργεί στους Ευρωπαίους ένα αίσθημα ενοχής αφ'ενός και συμπόνοιας αφ'ετέρου, έναντι των εβραίων. Ετσι το "ολοκαύτωμα" μετατρέπεται σε δ) μία ιδιαίτερα προσδοφόρο "δικαιολογία" συλλογής χρημάτων για διαφόρους εράνους που ποικιλώνυμοι εβραϊκών συμφερόντων σύλλογοι διενεργούν. ε) δικαιολογεί την επί δεκαετίες παρεχόμενη στο Ισραήλ οικονομική βοήθεια. Αρκεί και μόνον να θυμηθούμε πως το κράτος του Ισραήλ έλαβε κατ' αρχήν 65 δισεκατομμύρια δολλάρια ως πολεμική αποζημίωση εκ μέρους της Γερμανίας, αν και τέτοιο κράτος δεν υπήρχε κατά τη διάρκεια του πολέμου! στ) είναι ένα ισχυρό όργανο πιέσεως - λόγω κυρίως της κατάλληλα διαμορφωμένης (ή παραμορρφωμένης...) "κοινής γνώμης"- του ισραηλινού / εβραϊκού λόμπυ προς την αμερικανική εξωτερική και οικονομική πολιτική, υπέρ του Ισραήλ.

ζ) τροφοδοτεί μεγαλοεκδοτικά συμφέροντα σε όλον τον κόσμο που δημοσιεύουν πολυδιαφημισμένα μυθιστορήματα περί του "ολοκαυτώματος" (στο ημερολόγιο της Αννας Φράνκ, Οι Ανεμοι του Πολέμου, κ.λ.π.) ενώ η) τροφοδοτεί παράλληλα και το Χόλλυγουντ και όσους βρίσκονται πίσω από τις επωνυμίες των εταιριών που έχουν εδώ και δεκαετίες στήσει μια αληθινή βιομηχανία παραγωγής ταινιών με θέμα τις "γερμανικές βαρβαρότητες είς βάρος των εβραίων".

Εμπρός σε τέτοια κυψέλη πως να μην σπεύδουν οι ανά τον κόσμον καλοπληρωμένοι "προοδευτικοί" "διανοούμε- νοι" να καταδικάσουν, χαρακτηρίζοντας "φασίστες" "νεοναζί" και με όποια άλλη λέξη έχουν κατά τα συμφέροντα τους πολιτογραφήσει ως ύβρη κάθε έντιμο άνθρωπο που επιχειρεί να τραβήξει το παραπέτασμα δακρύων και ολολυγμών πίσω το οποίο κρυβόταν πάντοτε αυτή η παρασιτική φυλή, οι αιώνιοι εχθροί του Φωτός και της Αλήθειας;

Το δυσάρεστο όμως γι'αυτούς, είναι ότι τα "γκόιμ" έχουν αρχίσει, αργά αλλά σταθερά, να ξυπνούν από τον μεταπολεμικό τους λήθαργο και να στρέφουν την προσοχή τους όχι πιά στο "κακό" και "επαίσχυντο" του δακτύλου που δείχνει το πρόβλημα, αλλά στο ίδιο το πρόβλημα, τα ζητήματα που θέτει, και τις δυνατές λύσεις του. Με την προοπτική να ξαναβρούν οι προδομένοι και εξαπατημένοι λαοί και έθνη της Ευρώπης τον Δημιουργικό προσανατολισμό τους.

(Τα στοιχεία πήραμε από τα "Στοιχεία γύρω από το ολοκαύτωμα" του εκδοτικού οίλου του Τορόντο, Samisdat).

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΔΑΝΙΑ

✓ Ο Δανός κυβερνητικός εκπρόσωπος αποκάλυψε τη συνεργασία μεταξύ Δανικής κυβέρνησης και FBI με σκοπό την καταστολή της διανομής Εθνικοσοσιαλιστικού υλικού από τις ΗΠΑ στη Δανία. Εξαιτίας όμως των πολύ ελαστικών νόμων- και την υποδειγματική συνεργασία μεταξύ DNSB (Δανών Εθνικοσοσιαλιστών) και του NSDAP/AO - η Δανία είναι από πολύ καιρό ένας αρκετά σοβαρός κόμβος διάδωσης προπαγανδιστικού υλικού.

✓ Μετά την "αποκάλυψη" απ' τα σιωνιστοκρατούμενα μέσα μαζικής ενημέρωσης της τοποθεσίας των "Κεντρικών Γραφείων των Ναζί" στη Δανία - στην πραγματικότητα το σπίτι του ηγετικού Δανού Εθνικοσοσιαλιστή, Jonni Jansen υπήρξε σειρά από μεγάλες διαδηλώσεις ακροαριστερών μπροστά από το σπίτι. Σε μια δε από αυτές έλαβαν μέρος πάνω από χίλιοι διαδηλωτές.

Ο πέτρες που πετάχτηκαν από τους "διαδηλωτές" δεν μπόρεσαν να βλάψουν τους Δανούς Εθνικοσοσιαλιστές, που είχαν επίσης την υποστήριξη Σουηδών συναγωνιστών. (Τελικά από τις συμπλοκές τραυματίστηκαν μόνο ορισμένοι από τους ταραξίες).

Η αστυνομία τελικά συνέλαβε ορισμένα από τα αναρχοκομμουνιστικά στοιχεία.

Οι Δανοί συναγωνιστές αναφέρουν δε ότι ανάμεσα στο χώρο της άκρας αριστεράς διεδώθηκε η φήμη ότι συγκρούστηκαν με "συμμάχους του περιβόητου NSDAP/AO", το οποίο τους έκανε πολύ νευρικούς.

Επιπρόσθετα, οι γείτονες μετά το περιστατικό άρχισαν να γίνονται φιλικότεροι με τους συναγωνιστές. Η λογική τους

ΤΟ ΑΠΩΓΕΙΟ ΤΗΣ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ"

Ο Γερμανός Εθνικιστής Ewalt Althans βρίσκεται φυλακισμένος για "Έγκλημα Συνείδησης", επειδή δήλωσε ότι δεν πιστεύει στο "ολοκαύτωμα". Οσοι θέλουν να στείλουν γράμματα συμπαράστασης μπορούν να γράψουν σ' αυτόν στην διεύθυνση:

Justinvollzugsanstalt Munchen,
Stadelheimer Strasse 12
D-Munchen- Germany

ήταν η εξής: "Οποιος μισείται από τα ερυθρά αποβράσματα, δεν μπορεί να είναι και τόσο κακός"!

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

✓ Σύμφωνα με το γερμανικό τύπο, τα καθήκοντα του νέου παραρτήματος του FBI στο Βερολίνο συμπεριλαμβάνουν και την δίωξη διάδοσης Εθνικοσοσιαλιστικού προπαγανδιστικού υλικού από τις ΗΠΑ στην Γερμανία.

✓ Σε μια συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Κοινότητος, ο Γερμανός επιτετραμένος ζήτησε από τους συνεργάτες του βοήθεια για τον περιορισμό διανομής Εθνικοσοσιαλιστικού υλικού μέσω των κρατών τους προς την Γερμανία - ιδιαιτέρως από Δανία, Ολλανδία και Ισπανία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε Σάββατο βράδυ, ώρα 9:30 (ώρα Νέας Υόρκης), από το TELESTAR 302-6V-Κανάλι 11 - Συχνότητα 3920, (δορυφορική λήψη) προβάλλεται η "Φωνή της Ελευθερίας", μια εκπομπή των "Αναθεωρητών" Ιστορικών.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

- Εάν Πίστη σου είναι ότι το πολιτικό κατεστημένο είναι ανίκανο, ανήθικο και διεφθαρμένο.
- Εάν και εσύ με θλίψη παρατηρείς ότι τα εθνικά μας θέματα βρίσκονται σε ένα επικίνδυνο τέλμα, το ζήτημα της Ελληνικής Μακεδονίας οδηγείται σε μια προδοτική λύση, η Βόρειος Ηπειρος και η Κύπρος έχουν στην ουσία εγκαταλειφθεί ενώ στη Θράκη οι Τούρκοι πράκτορες αλωνίζουν και το Ελλαδικό κράτος δείχνει μια σκανδαλώδη ανοχή.
- Εάν και εσύ βλέπεις ξεκάθαρα ότι χωρίς καμμία σοβαρή κρατική αντίσταση έχει αφεθεί η νεολαία να σαπίζει στα ναρκωτικά, στην ανεμελιά και την αδιαφορία.
- Εάν και εσύ έχεις διαπιστώσει ότι η παιδεία που προσφέρεται σήμερα στους νέους δεν έχει κανένα εθνικό και κοινωνικό προσανατολισμό.
- Εάν επιπλέον βλέπεις και εσύ ότι το πρότυπο ζωής που προσφέρεται στη νέα γενιά σήμερα είναι το φτηνό και χυδαίο πρόσωπο του αμερικάνικου τρόπου ζωής.
- Εάν και εσύ πιστεύεις ότι η περίφημη ΕΟΚ δεν έχει καμμία σχέση με την Ευρωπαϊκή Ιδέα, αλλά αντίθετα θα μας οδηγήσει σε εθνικό μαρασμό.
- Εάν θέλεις να πολεμήσεις την διεφθαρμένη πλουτοκρατία που ξεπουλά την Πατρίδα μας και καταπιέζει τον λαό.
- Εάν θέλεις να πολεμήσεις τον αντιανθρώπινο και υποκριτικό ψευτοσοσιαλισμό των μπολσεβίκων και της σοσιαλδημοκρατίας.
- Εάν και εσύ γνωρίζεις ότι ο διεθνής σιωνισμός είναι η δυστυχία μας.
- Εάν και εσύ θέλεις να σταματήσει να είναι η Πατρίδα μας το καταφύγιο νέγρων, Τούρκων, Πακιστανών, Αλβανών και άλλων, που η παρουσία τους εδώ οδηγεί τους Ελληνες σε ανεργία, εάν θέλεις πραγματικά η Ελλάδα να ανήκει στους Ελληνες

ΤΟΤΕ ΕΧΕΙΣ ΔΕΚΑ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΕΙΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ

τώρα ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
